

MUNICIPIUL SUCEAVA

B-dul. 1 Mai, nr. 5A, cod: 720224

www.primariasv.ro, primsv@primariasv.ro

Tel.: 0230-212696, Fax: 0230-520593

Proiect

HOTĂRÂRE

privind punerea la dispoziția Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava a suprafeței de 2950 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava, str. Traian Vuia, f.n., județul Suceava, identică cu parcela cadastrală nr. 46119 înscrisă în Cartea Funciară nr. 46119 a UAT Suceava

Consiliul Local al Municipiului Suceava,

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 44875/17.11.2023 al Primarului municipiului Suceava, Raportul nr. 44876/17.11.2023 al Serviciului Cadastru, Fond Funciar, Registru Agricol din cadrul Primăriei municipiului Suceava și Avizul Comisiei economico – financiară, juridică, disciplinară a Consiliului Local al Municipiului Suceava;

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (3) și ale art. 18 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 privind pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul dispozițiilor art. 129 alin. (2) lit. c), art. 139 alin. (3) lit. g) precum și ale art. 196 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare:

HOTĂRĂȘTE

Art. 1. Se aprobă punerea la dispoziția Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava suprafața de 2950 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava, str. Traian Vuia, f.n., județul Suceava, identică cu parcela cadastrală nr. 46119 înscrisă în Cartea Funciară nr. 46119 a UAT Suceava, ce aparține domeniului privat al Municipiului Suceava, conform planului de amplasament și delimitare a imobilului anexat.

Art. 2. Primarul municipiului Suceava, prin aparatul de specialitate, va duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

INIȚIATOR
PRIMAR
Ion Lungu

Avizat,
SECRETAR GENERAL AL MUNICIPIULUI,
jrs. Ioan Ciutac

Viză
CONTROL FINANCIAR PREVENTIV PROPRIU
DIRECTOR EXECUTIV

Elisabeta Văideanu

DATA

15.11.2023

MUNICIPIUL SUCEAVA

B-dul. 1 Mai, nr. 5A, cod: 720224

www.primariasv.ro, primsv@primariasv.ro

Tel.: 0230-212696, Fax: 0230-520593

PRIMARUL MUNICIPIULUI SUCEAVA

Nr. 94875 din 17.11.2023

REFERAT DE APROBARE

la proiectul de hotărâre privind punerea la dispoziția Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava a suprafeței de 2950 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava, str. Traian Vuia, f.n., județul Suceava, identică cu parcela cadastrală nr. 46119 înscrisă în Cartea Funciară nr. 46119 a UAT Suceava

Prin Sentința civilă nr. 2051/16.04.2008 a Judecătoriei Suceava, definitivă și irevocabilă, s-a dispus desființarea Hotărârii Comisiei județene de fond funciar Suceava nr. 2344/18.10.2007 și reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea numitului Dumitrescu Valentin Spiridon pentru suprafața de 3,74. ha. teren situat pe raza municipiului Suceava și obligarea Comisiei municipale de fond funciar Suceava la punerea în posesie, pe vechiul amplasament, a suprafeței de 6530 m.p. teren

Din suprafața de 6530 m.p. s-a procedat la punerea în posesie cu suprafața de 3546 m.p. pentru care a fost emise titluri de proprietate.

Vechiul amplasament al suprafeței de 2950 m.p. teren pentru care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate și obligarea Comisiei municipale de fond funciar Suceava la punere în posesie este situat în municipiul Suceava, intravilan, str. Traian Vuia, f.n. și este identică cu parcela cadastrală nr. 46119 înscrisă în Cartea Funciară nr. 46119 a UAT Suceava.

De asemenea, suprafața respectivă de teren este înscrisă în Inventarul bunurilor care aparțin domeniului privat al Municipiului Suceava la poziția nr.643, conform Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Suceava nr. 211/30.06.2022.

În aceste condiții, în vederea punerii în executare a Sentinței civile nr. 2051/16.04.2008 a Judecătoriei Suceava, definitivă și irevocabilă, prin punerea în posesie a persoanei îndreptățite cu suprafața de 2950 m.p. pe amplasamentul indicat mai sus, este necesar ca respectivul teren să fie pus la dispoziția Comisiei municipale de fond funciar Suceava, motiv pentru care rog pe doamnele și domnii consilieri să analizeze și să se pronunțe prin vot.

PREMAR
Ion Lungu

MUNICIPIUL SUCEAVA

B-dul. 1 Mai, nr. 5A, cod: 720224

www.primariasv.ro, primsv@primariasv.ro

Tel.: 0230-212696, Fax: 0230-520593

**DIRECȚIA URBANISM, AMENAJAREA TERITORIULUI ȘI CADASTRU
SERVICIUL CADASTRU, FOND FUNCJAR, REGISTRU AGRICOL**

Nr. 44876 din 17.11.2023

RAPORT DE SPECIALITATE

la proiectul de hotărâre privind punerea la dispoziția Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava a suprafeței de 2950 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava, str. Traian Vuia, f.n., județul Suceava, identică cu parcela cadastrală nr. 46119 înscrisă în Cartea Funciară nr. 46119 a UAT Suceava

Având în vedere proiectul de hotărâre promovat de inițiatorul Primarul municipiului Suceava, precum și Referatul de aprobare, am constatat că acestea îndeplinesc condițiile de legalitate și oportunitate.

Prin Sentința civilă nr. 2051/16.04.2008 a Judecătorei Suceava, definitivă și irevocabilă, s-a dispus desființarea Hotărârii Comisiei județene de fond funciar Suceava nr. 2344/18.10.2007 și reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea numelui Dumitrescu Valentin Spiridon pentru suprafața de 3,74. ha. teren situat pe raza municipiului Suceava și obligarea Comisiei municipale de fond funciar Suceava la punerea în posesie, pe vechiul amplasament, a suprafeței de 6530 m.p. teren

Din suprafața de 6530 m.p. s-a procedat la punerea în posesie cu suprafața de 3546 m.p. pentru care a fost emise titluri de proprietate. Vechiul amplasament al suprafeței de 2950 m.p. teren pentru care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate și obligarea Comisiei municipale de fond funciar Suceava la punere în posesie este situat în municipiul Suceava, intravilan, str. Traian Vuia, f.n. și este identică cu parcela cadastrală nr. 46119 înscrisă în Cartea Funciară nr. 46119 a UAT Suceava.

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 privind pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, prevede că, în aplicarea prevederilor prezentei legi reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane.

Suprafața de 2950 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava, str. Traian Vuia, f.n., județul Suceava, identică cu parcela cadastrală nr. 46119 înscrisă în C.F. nr. 46119 a UAT Suceava este înscrisă în Inventarul bunurilor care aparțin domeniului privat al Municipiului Suceava la poziția nr. 643, conform Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Suceava nr. 211/30.06.2022.

Conform prevederilor art. 108 și ale art. 129 alin. (2) lit. c) din O.U.G. nr. 57/209 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, consiliul local are atribuții privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului, iar conform prevederilor art. 139 alin. (3), lit. g), acesta emite hotărâri privind administrarea patrimoniului unității administrativ – teritoriale.

În aceste condiții, în vederea punerii în executare a Sentinței civile nr. 2051/16.04.2008 a Judecătoriei Suceava, definitivă și irevocabilă, prin punerea în posesie a persoanei îndreptățite cu suprafața de 2950 m.p. pe amplasamentul indicat mai sus, este necesar ca respectivul teren să fie pus la dispoziția Comisiei municipale de fond funciar Suceava, motiv pentru care rog pe doamnele și domnii consilieri să analizeze și să se pronunțe prin vot.

DIRECTOR EXECUTIV

Cerasela Manuela Bejenar

SERVICIUL CADASTRU, FOND FUNCJAR

REGISTRU AGRICOL

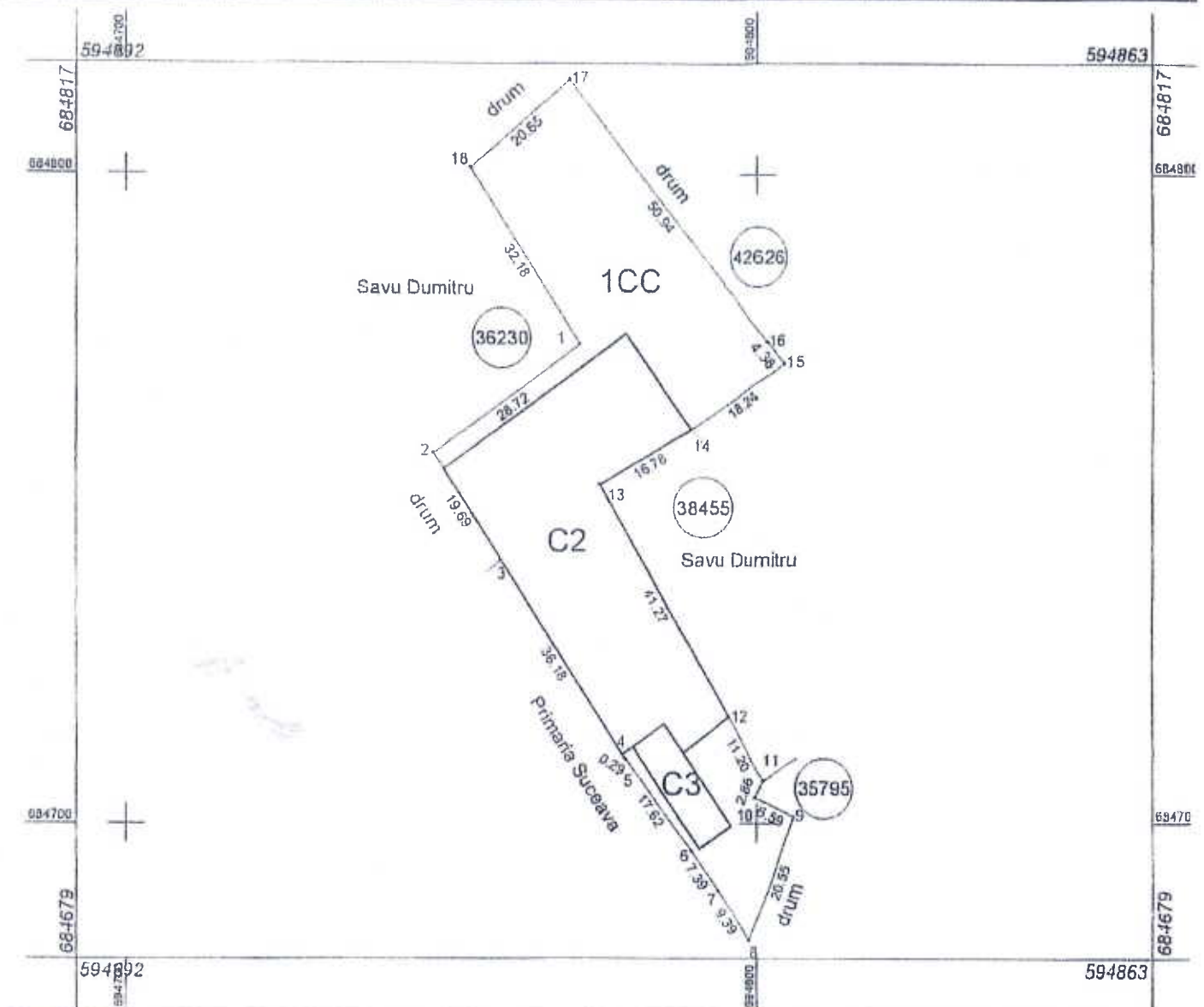

Plan de amplasament și delimitare a imobilului

Scara 1: 1000

Nr. cadastral 46119	Suprafața măsurată a imobilului (mp) 2950	Adresa imobilului Intravilan Municipiul Suceava, str. Traian Vuia, fr judet Sucen
Nr. Cartea Funciară		Unitatea Administrativ Teritorială (UAT) SUCEAVA

A. Date referitoare la teren

Nr. parcelă	Categorie de folosință	Suprafața (mp)	Mențiuni
I	CC	2950	Imobil partial împrejmuit. Între punctele 8-2 este împrejmuit cu gard iar restul limitei este neîmprejmuită.
Total		2950	-

B. Date referitoare la construcții

Cod	Destinația	Suprafața construită la sol (mp)	Mențiuni
C2	CAS	1317	Mini teren de fotbal.
C3	CAS	114	Sala sport -proprietar Sindicatul 'Prometeu'
Total		1431	-

Suprafața măsurată a imobilului = 2950 mp

Suprafața din acte a imobilului = 3665mp

Executant SC TOPOSIG EXPERT SRL

Inspector

Semnat digital de

George Lungu

George Lungu

Confirm introducerea imobilului în baza de date

Data: 2021.09.23

16.08.2021 +03:00

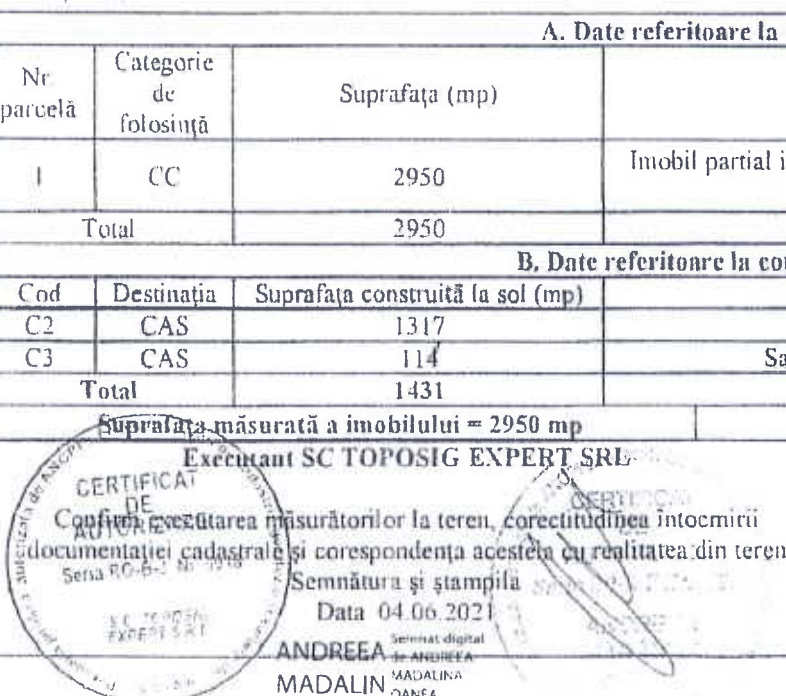
Semnătura și parafă

Data.....

Ștampila BCPI

49222/2021

Semnătura și ștampila
Data 04.06.2021
ANDREEA
MADALINA
DANEA

Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară SUCEAVA
Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava

Nr. cerere	50225
Ziua	14
Luna	07
Anul	2023

Cod verificare
100148203012

EXTRAS DE CARTE FUNCİARĂ PENTRU INFORMARE

Carte Funciară Nr. 46119 Suceava

A. Partea I. Descrierea Imobilului

Nr. CF vechi:21067 Suceava
Nr. cadastral vechi:6937

TEREN Intravilan

Adresa: Loc. Suceava, Jud. Suceava, la Intersectia strazilor Calea Unirii cu Traian Vula

Nr. Crt	Nr. cadastral topografic	Suprafața* (mp)	Observații / Referințe
A1	46119	Din acte: 3.665 Masurata: 2.950	

Construcții

Crt	Nr cadastral Nr. topografic	Adresa	Observații / Referințe
A1.1	46119-C1	Loc. Suceava, Jud. Suceava	S. construita la sol:114 mp; sala sport-notata pe actualul plan cu C3

B. Partea II. Proprietari și acte

Inscrieri privitoare la dreptul de proprietate și alte drepturi reale	Referințe
6180 / 29/02/2008 Sentinta Civila nr. 4224, din 09/12/2005;	
B2	Intabulare, drept de PROPRIETATE, dobandit prin HOTARARE JUDECATOREASCA, cota actuala 1/1 1) SINDICATUL "PROMETEU", CIF:8885862, str. Energeticianului nr.1, Suceava
49222 / 14/07/2021 Act Notarial nr. declaratie nr. 1481, din 23/09/2021 emis de BIN Mircea Eugen Bobric; Act Administrativ nr. proces verbal de vecinatate, din 13/07/2021 emis de Oanea Andreea Madalina;	
B4	se noteaza actualizarea informatiilor cadastrale, respectiv modificarea suprafetei imobilului de la 3665 mp la 2950 mp
78007 / 08/11/2022 Act Administrativ nr. 71739, din 04/11/2022 emis de -;	
B6	se notează mențiunea: „Imobil înregistrat cu suprapunere reală cu imobilul cu nr. cadastal 37665 înscris în Cartea Funciara nr. 37665 a UAT Suceava”
86417 / 13/12/2022 Act Administrativ nr. hotărâre nr. 211, din 30/06/2022 emis de Consiliul Local al municipiului Suceava; Act Administrativ nr. 34105, din 23/12/2022 emis de Primăria municipiului Suceava;	
B7	Intabulare, drept de PROPRIETATE, dobandit prin Lege, cota actuala 1/1 1) MUNICIPIUL SUCEAVA, CIF:4244792, domeniul privat

C. Partea III. SARCINI .

Inscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale de garanție și sarcini	Referințe
NU SUNT	

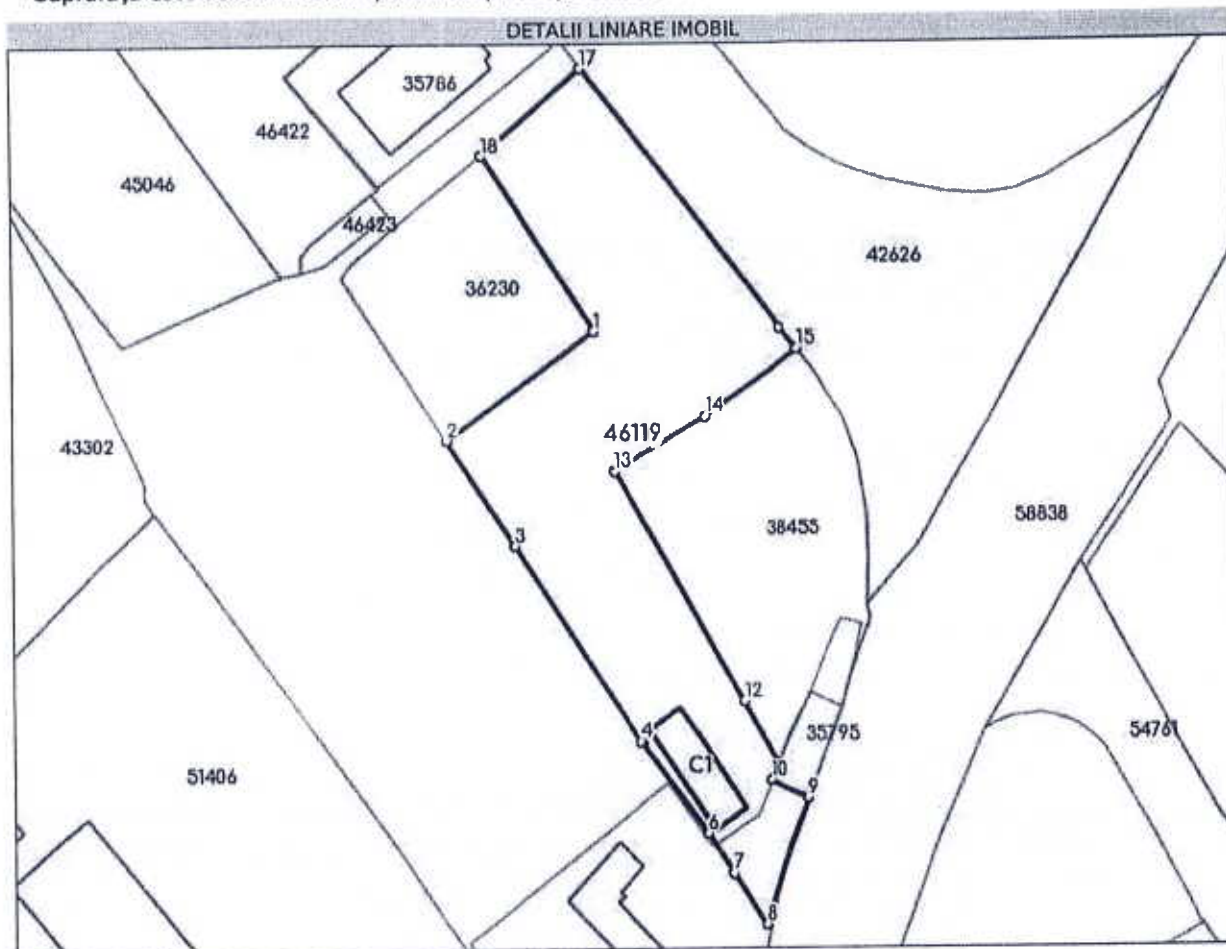

Anexa Nr. 1 La Partea I

Teren

Nr cadastral	Suprafața (mp)*	Observații / Referințe
46119	Din acte: 3.665 Masurata: 2.950	

* Suprafața este determinată în planul de proiecție Stereo 70.

Date referitoare la teren

Nr Crt	Categorie folosință	Intravilan	Suprafața (mp)	Tarla	Parcelă	Nr. topo	Observații / Referințe
1	curți construcții	DA	2.950	-	-	-	

Date referitoare la construcții

Crt	Număr	Destinație construcție	Supraf. (mp)	Situație juridică	Observații / Referințe
A1.1	46119-C1	construcții administrative și social culturale	Din acte: 119 Masurata: 114	Cu acte	S. construita la sol: 114 mp; sala sport-notata pe actualul plan cu C3
A1.2	46119-C2	construcții industriale și edilitare	-	Cu acte	miniteren-fetbal
A1.3	46119-C3	construcții industriale și edilitare	-	Cu acte	teren-tenis-cimp

Lungime Segmente

1) Valorile lungimilor segmentelor sunt obținute din proiecție în plan.

Punct început	Punct sfârșit	Lungime segment (m)
1	2	28.718
2	3	19.686
3	4	36.181
4	5	0.293
5	6	17.624
6	7	7.393
7	8	9.388
8	9	20.551
9	10	6.594
10	11	2.856
11	12	11.195
12	13	41.275
13	14	16.778
14	15	18.242
15	16	4.357
16	17	50.943
17	18	20.649
18	1	32.175

** Lungimile segmentelor sunt determinate în planul de proiecție Stereo 70 și sunt rotunjite la 1 milimetru.

*** Distanța dintre puncte este formată din segmente cumulate ce sunt mai mici decât valoarea 1 milimetru.

Extrasul de carte funciară generat prin sistemul informatic integrat al ANCPİ conține informațiile din cartea funciară active la data generării. Acesta este valabil în condițiile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 455/2001, coroborat cu art. 3 din O.U.G. nr. 41/2016, exclusiv în mediul electronic, pentru activități și procese administrative prevăzute de legislația în vigoare. Valabilitatea poate fi extinsă și în forma fizică a documentului, fără semnătură olografă, cu acceptul expres sau procedural al instituției publice ori entității care a solicitat prezentarea acestui extras.

Verificarea corectitudinii și realității informațiilor conținute de document se poate face la adresa www.ancpl.ro/verificare, folosind codul de verificare online disponibil în antet. Codul de verificare este valabil 30 de zile calendaristice de la momentul generării documentului.

Data și ora generării,

14/07/2023, 14:04

MUNICIPIUL SUCEAVA
B-dul 1 Mai nr. 5A, cod: 720224
www.primariasv.ro, primsv@primariasv.ro
Tel: 0230-212696, Fax: 0230-520593

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al municipiului Suceava a bunului imobil "Teren aferent Bazel sportive minifotbal", situat în municipiul Suceava, la intersecția străzii Calea Unirii cu strada Traian Vuia

Consiliul Local al municipiului Suceava,

Având în vedere Referatul de aprobare al Primarului municipiului Suceava înregistrat la nr. 22716 din 22.06.2022, Raportul de specialitate înregistrat la nr. 22717 din 22.06.2022 și Avizul comisiei economico-financiară, juridică, disciplinară a Consiliului Local al municipiului Suceava;

În baza Sentinței civile nr. 2051/16.04.2008 a Judecătoriei Suceava, definitivă și irevocabilă;

În temeiul dispozițiilor art. 129 alin. (2) lit.c), art. 139 alin. (3) lit.g), art. 140, art. 196 și art. 361, alin. (2) și alin. (3) din Ordonanța de Urgență nr. 57 din 03.07.2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare.

HOTĂRĂȘTE:

Art.1. Se aprobă trecerea din domeniul public al municipiului Suceava în domeniul privat al municipiului Suceava a bunului imobil "Teren aferent Bazel sportive minifotbal", situat în municipiul Suceava, la intersecția străzii Calea Unirii cu strada Traian Vuia, bun imobil care se regăsește la poziția nr. 643 în inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al Municipiului Suceava.

Art.2. Se declară încetarea uzului sau interesului public local al bunului imobil menționat la art. 1.

Art.3. Comisia specială de inventariere a domeniului public al municipiului Suceava, reglementată de art. 289 alin. (2) și (3) din Ordonanța de Urgență nr. 57 din 03.07.2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare și de art. 5 din Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 392/2020 privind Normele tehnice pentru întocmirea inventarului bunurilor care alcătuiesc domeniul public și privat al comunelor, al orașelor, al municipiilor și al județelor, va asigura actualizarea Inventarului bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Suceava, cu imobilul ce face obiectul prezentei hotărâri.

Art.4. Primarul municipiului Suceava, prin aparatul de specialitate, va aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

PREȘEDINTE DE SEDINȚĂ
ANCA MIHAELA GATLAN

CONTRASEMNEAZĂ
SECRETAR GENERAL AL MUNICIPIULUI
Jrs. IOAN CIUTAC

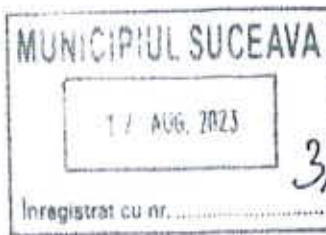
Nr. 211 din 30 Iunie 2022

Nr. HCL	Nr. consilieri în funcție	Nr. consilieri prezenți	Nr. consilieri care NU și-au exercitat dreptul de vot	Nr. voturi PENTRU	Nr. voturi ÎMPOTRIVĂ	Nr. voturi ABȚINERE
211	23	21	---	17	---	4

V C F F
91

Operator de date cu caracter personal nr.794

Nr. 9463/03.08.2023
Exemplar 1

Către: Primăria mun. Suceava- Comisia locală de fond funciar
Județul Suceava
În atenția: Domnului Președinte
Referitor: Returnarea documentației aferente redactării unui titlu de proprietate

Stimate Domnule,

Urmare a solicitării d-voastră cu nr. 14404/2023, înregistrată în evidențele Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava cu nr. 9463/14.07.2023, prin care ne aduceți la cunoștință că legislația de fond funciar nu reglementează procedura punerii la dispoziția comisiei locale de fond funciar, de a ține cont că punerea în posesie a fost dispusă prin sentință civilă și de a emite titlu de proprietate pentru Dumitrescu Valentin Spiridon, vă informăm din nou că în urma verificărilor efectuate în evidențele de carte funciară s-a constatat că *proprietarul imobilului cu numărul cadastral 46119, imobil care face obiectul punerii în posesie, este municipiul Suceava* și în acest context vă recomandăm să reanalizați art. 18(1), art. 11(3) din Legea 18/1991 actualizată care definește că doar terenurile aflate la data de 01.01.1990 în patrimoniul CAP sunt la dispoziția comisiei locale de fond funciar, art. 129(2) c, art. 139, alin. 3, lit. „g” precum și ale art. 196, alin 1, lit. „a”, din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, din Ordonanța de Urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ și art 12 din Legea 165/2013 modificată care la lit. a pune pe primul loc terenurile din *rezerva comisiei locale de fond funciar* ca și categorie de terenuri ce se pot acorda în compensare, iar la lit. b și c terenurile proprietate publică, trecute în condițiile legii în proprietatea privată a statului, de unde reiese clar distincția.

Motivat de cele menționate mai sus vă returnăm documentația .

Cu deosebită considerație,

NR: 31113
DATA: 17/08/2023
COD: 2160E
NULL

DIRECTOR
Vasile Mocanu
Sorinel Vasilică LUCHIAN
Șef Serviciu Cadastru

Pagina 1 / 1

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SUCEAVA
SENTINȚA CIVILĂ NR.2051
Ședința publică din data de 16 aprilie 2008
Președinte Foit Mioara
Grefier Leonte Cristina

La ordine, pronunțarea plângerii formulată în baza Legii 18/91 de reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon în contradictoriu cu pârâtele Comisia municipală Suceava și Comisia Județeană Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

Concluziile dezbaterilor în fond au avut loc în ședința publică din data de 09 aprilie 2008, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când din lipsă de timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru astăzi.

După deliberare,

JUDECĂTORIA,

Asupra cauzei de față, constată:

Prin plângerea formulată în temeiul Legii nr. 18/1991 și înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 05.12.2007 sub nr. 7808/314/2007 reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon a solicitat în contradictoriu cu pârâtele Comisia municipală Suceava și Comisia Județeană Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, desființarea Hotărârii nr.2344/18.10.2007 a secund-pârâtei, reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 3,74 ha teren situat pe raza mun. Suceava și obligarea prim-pârâtei, Comisia Municipală Suceava, la punerea sa în posesie cu suprafața de 6530 m.p. teren situat în intravilanul mun. Suceava.

În motivarea plângerii reclamantul arată că este moștenitorul defuncților Morariu Spiridon și Morariu Maria care în anul 1941 au dobândit prin cumpărare de la Meixner Felix o suprafață totală de 17,88 ha teren din care 2,88 ha pe raza fostei comune Burdujeni și 15 ha pe raza municipiului Suceava.

Mai arată că din suprafața totală astfel dobândită, defuncții au transmis prin acte de vânzare-cumpărare și prin contracte de donație o suprafață de 10,72

ha teren (107.282 m.p.), rămânând în patrimoniul lor suprafața de 7,15 ha teren (71.518 m.p.) înscrisă în cartea funciară pe numele autorilor săi.

Urmare a cererii de reconstituire formulată în temeiul Legii nr. 18/1991, i s-a reconstituit (în indiviziune cu alți moștenitori care au formulat astfel de cereri) dreptul de proprietate pentru o suprafață de 3,41 ha teren provenind de la defuncții Morariu Spiridon și Morariu Maria, conform adeverinței de proprietate nr. 13803/1991.

În conformitate cu disp. art.III din titlul VI al Legii nr. 247/2005 a formulat cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferența de 3,74 ha teren provenind de la defuncții Morariu Spiridon și Morariu Maria, cerere înregistrată sub nr. 493 din 22.09.2005.

Prin hotărârea nr.2344/2007 a Comisiei Județene Suceava, care i-a fost comunicată la data de 7 noiembrie 2007, s-a respins contestația formulată de el împotriva propunerii întocmite de Comisia mun. Suceava, cu motivarea că nu fac dovada continuității dreptului de proprietate al autorilor, nici dovada preluării abuzive a terenului solicitat și că pentru suprafețele trecute în proprietatea statului în temeiul HCM 308/1953 trebuia să formuleze notificare în temeiul Legii nr.10/2001.

Totodată, reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon arată că este moștenitorul mamei sale, defuncta Dumitrescu Geta (Jorjeta) născută Moraru care prin contractul de donație autentificat sub nr. 99/1949 a dobândit suprafața de 4,87 ha teren situat în intravilanul mun. Suceava (acest teren reprezentând parte din suprafața de 17,88 ha teren cumpărată de bunicii lui în anul 1941 conform celor arătate anterior).

Prin contractele de vânzare -cumpărare nr.92 și 94/1953, defuncta Dumitrescu Geta a înstrăinat 1,05 ha, rămânând în patrimoniul său diferența de 3,81 ha teren pentru care a obținut reconstituirea dreptului de proprietate conform adeverinței provizorii de proprietate nr.13803/1991.

Prin procesul verbal de punere în posesie nr.11960 din 20 iulie 1992 s-a procedat la punerea reclamantului în posesie cu suprafața de 3,53 ha teren provenind de la autoarea sa, Morariu (Dumitrescu) Jorjeta, însă pe amplasamentul ce a format obiectul punerii în posesie se regăsește efectiv numai suprafața de 31.570 m.p. (3,15 ha), așa cum rezultă din încheierea de intabulare nr.1632/1992 a Biroului de carte funciară.

Pentru diferența de 6.530 m.p. teren evidențiată în adeverința de proprietate nr.13803/1991, prim pârâta nu și-a îndeplinit obligațiile stabilite în sarcina sa prin disp. art. 5 lit. c,h din HG 87072005 în sensul stabilirii mărimii și amplasamentului suprafeței de teren pentru care se reconstituie dreptul de proprietate și punerii în posesie a titularului îndreptățit.

În drept, reclamantul și-a întemeiat plângerea pe disp. art. 8 și urm., art.11 alin.2 indice 1, art.27 alin.2 ind.1, art.53 alin.2 din Legea nr.18/1991 republicată, art.6 din Legea nr.1/2000, art.5 și urm. din HG 890/2005.

În dovedirea acțiunii a depus la dosar o serie de înscrisuri filele 8-50 și a propus proba testimonială cu martorii Solonaru Filomela și Saghin Constantin.

Comisia Județeană Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, în întâmpinarea formulată a solicitat ca soluționarea prezentei acțiuni să se facă în contradictoriu cu pârâta Comisia locală de aplicare a legilor fondului funciar Suceava întrucât aceasta cunoaște situația juridică a terenului pentru care se solicită reconstituirea dreptului de proprietate.

Separat de aceasta, pârâta a înaintat întreaga documentație care a stat la baza emiterii Hotărârii nr.2344 din 18.10.2007 (filele 54-145).

Pârâta Comisia Municipală Suceava pentru aplicarea Legii nr. 18/1991 prin întâmpinarea formulată a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată întrucât consideră că în speță nu au fost depuse înscrisuri care să ateste dreptul de proprietate al autorilor reclamantului pentru suprafața de 3,74 ha teren și nici dovada preluării terenului de către stat, acesta nefăcând dovada dreptului de proprietate al autorilor săi pentru terenul solicitat.

Referitor la capătul de cerere privind obligarea Comisiei Municipale la punerea în posesie cu suprafața de 6530 m.p. teren prin pârâta consideră că nu pot fi cumulate într-o singură acțiune atât plângerea împotriva hotărârii Comisiei Județene Suceava cât și plângerea pentru obligarea la punere în posesie, mai ales în situația în care cererea de reconstituire a dreptului de proprietate privește suprafețe de teren ce au aparținut părinților reclamantului, iar cererea de obligare la punere în posesie privește alte suprafețe ce au aparținut altor persoane.

În acest sens, pârâta a solicitat disjungerea capătului de cerere referitor la obligarea sa la punerea în posesie a reclamantului de celelalte capete de cerere.

În drept, pârâta și-a întemeiat întâmpinarea pe dispozițiile Legii fondului funciar nr.18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.1/2000 privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, ale Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv și ale Legii nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției.

Prin adresa nr.2164/07.04.2008 prim pârâta a comunicat instanței că Filiala Suceava a Automobil Club Român deține în proprietate și posesie suprafața de 1800 m.p. teren din intravilanul municipiului Suceava, str.Traian Vuia f.n. și depune la dosar în acest sens H.C.M. nr.1422/1973, procesul verbal de predare-primire nr.1974 cu planul de situație aferent și Decretul C.F.S.N. nr. 85/1990.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele :

Conform certificatului de moștenitor autentificat sub nr. 28/06.03.2002 eliberat de BNP Ovidiu Busuioc (f.9) reclamantul Dumitrescu Spiridon Valentin este moștenitorul bunicii materni Morariu Spiridon (decedat la data de 11.05.1065) și Morariu Maria (decedată la data de 01.09.1967), ambii cu ultimul domiciliu în mun. Suceava.

Cei doi autori au dobândit împreună în baza contractului de vânzare – cumpărare încheiat în formă autentică la data de 21.12.1941 cu vânzătorul Meixner Felix (filele 71-72) o suprafață totală de 17,88 ha teren, din care 2,88 ha teren se află pe raza fostei comune Burdujeni, iar restul de 15 ha teren se identifică cu parcelele funciare indicate în cuprinsul contractului de vânzare – cumpărare aparținând de comuna cadastrală Suceava.

În timpul vieții, bunicii materni ai reclamantului au transmis prin acte de vânzare- cumpărare și prin contracte de donație o suprafață totală de 10,72 ha teren filele 61-63; 73, 75, 76-78) rămânând în patrimoniul comun al celor doi soți suprafața de 7,15 ha teren.

Conform adeverinței de proprietate nr. 13803/11.09.1991 emisă de prim pârâtă (f. 126) s-a reconstituit reclamantului în indiviziune cu alți moștenitori care au formulat cerere de reconstituire, dreptul de proprietate doar pentru o parte din suprafața totală de 7,15 ha teren respectiv pentru 3,41 ha teren.

Astfel, reclamantul în temeiul disp. art. III din titlul VI al Legii nr.247/2005 a formulat cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferența de 3,74 ha teren care a aparținut autorilor săi Morariu Spidridon și Maria însă prin Hotărârea nr. 2344/18.10.2007 secund-pârâta a respins contestația reclamantului pe motiv că nu face dovada continuității dreptului de proprietate al autorilor săi și nici dovada preluării abuzive.

Or, atât din contractul de vânzare – cumpărare încheiat între Meixner Felix și bunicii reclamantului la data de 21.12.1941, cât și din extrasele de carte funciară aflate la filele 130 și 131 dosar, coroborate cu declarațiile martorilor Saghin Constantin (f.73) și Solonaru Filomela (f.174) rezultă că autorii reclamantului au fost proprietarii suprafeței de 3,74 ha teren situat pe raza mun. Suceava însă aceștia nu au evidențiat acest teren în registrele agricole întrucât bunicul reclamantului, Morariu Spiridon a fost arestat în perioada 01.09.1952-12 mai 1954 din motive politice. În această perioadă cât bunicul reclamantului se afla în detenție terenul în discuție a fost preluat abuziv de către stat.

Astfel, deși conform mențiunilor din cartea funciară rezultă că terenul care a aparținut autorilor reclamantului a fost preluat de stat în baza H.C.M. nr. 308/1953, întrucât acest act normativ nu a fost publicat , se consideră că nu poate reprezenta un titlu valabil translativ de proprietate, în favoarea Statului Român astfel că, preluarea terenului are caracter abuziv.

În aceste condiții, nu sunt aplicabile dispoz. Legii nr. 10/2001, ci dispoz, art.11 alin.2 indice 1 și ale art.27 alin.2 indice 1 din Legea nr.18/1991 republicată potrivit căroră „terenurile preluate în mod abuziv de către stat, fără nici un titlu, revin de drept proprietarilor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente...”.

Față de considerentele mai sus arătate instanța va admite primul capăt de cerere în sensul că în temeiul disp. art.8 și urm. și art.53 alin.2 din Legea nr.18/1991 republicată, va desființa în partea Hotărârea nr.2344 din 18.10.2007 a Comisiei Județene Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată

asupra terenurilor și va reconstitui în favoarea reclamantului dreptul de proprietate cu privire la suprafața totală de 3,74 ha teren situat pe raza municipiului Suceava.

Referitor la cel de-al doilea capăt de cerere al acțiunii formulate de reclamant instanța reține următoarele:

Reclamantul Dumitrescu Spiridon Valentin este fiul și moștenitorul defunctei Dumitrescu Jorjeta (născută și decedată Morariu la data de 13.10.1978), cu ultimul domiciliu în municipiul Suceava.

Autoarea reclamantului a dobândit, în baza contractului de donație autentificat sub nr.99 din 31.03.1949 (f.61), de la părinții săi Morariu Spiridon și Maria suprafața de 4,87 ha teren situat în intravilanul mun. Suceava (parte din suprafața pe care bunicii materni ai reclamantului o cumpăraseră în anul 1941 de la Meixner Felix).

Mama reclamantului a înstrăinat în timpul vieții o parte din acest teren prin contractele de vânzare cumpărare nr.92 și 94/1953 (filele 104 și 106), rămânând în patrimoniul său o diferență de 3,80 ha teren, pentru care în temeiul Legii nr.18/1991, reclamantului i-a fost reconstituit dreptul de proprietate în baza adeverinței de proprietate nr. 13803/11.09.1991 aflată în copie la fila 27 dosar.

Prim-pârâta Comisia Municipală Suceava de aplicare a Legii nr. 18/1991, prin procesul verbal de punere în posesie nr.11.960 din 20.07.1992 (fila 110 dosar) a procedat la punerea în posesie a reclamantului doar cu suprafața de 3,53 ha teren provenind de la mama sa Morariu Jorjeta, însă pe amplasamentul care a format obiectul acestui proces verbal se regăsește efectiv doar suprafața de 31.570 m.p. teren (3,15 ha) așa cum rezultă din încheierea de intabulare nr. 1632/1992 (f. 109 dosar).

Astfel, pentru diferența dintre suprafața totală de 38.000m.p. teren evidențiată în adeverința de proprietate emisă după defuncta Morariu Jorjeta și suprafața înscrisă în CF pe numele fiului acesteia de 31.570 m.p. teren, respectiv pentru suprafața de 6530 m.p. prim-pârâta nu și-a îndeplinit obligația de a-l pune în posesie pe reclamant cu suprafața solicitată.

Refuzul de a proceda la punerea în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren a fost explicat de prim-pârâtă prin adresa nr. 2164/07.04.2008 (f.172) care făcea cunoscut instanței faptul că pe vechiul amplasament, Automobil Club Român- filiala Suceava deține o suprafață de 1800 m.p. teren situată în intravilanul municipiului Suceava pe strada Traian Vuia f.n.

Analizând însă documentația depusă de prim-pârâtă la dosar se constată că prin Hotărârea Consiliului de Ministru ai RSR nr.1422/24.10.1973, filialei Suceava a A.C.R. i-a fost transmisă suprafața de 1600 m.p. de pe strada Traian Vuia doar în folosință gratuită și nu în proprietate.

Așa fiind, instanța apreciază că refuzul Comisiei Municipale Suceava de a proceda la punerea în posesie a reclamantului, cu privire la suprafața de 6530

m.p. teren, din intravilanul mun. Suceava, pe vechiul amplasament, nu este justificat așa încât în raport de atribuțiile comisiei locale de fond funciar prevăzute de art.5 din Hot. Guvernului nr.870/2005 va admite cererea reclamantului și în temeiul disp. art. 27 din Legea nr.18/1991 republicată coroborat cu disp. art. 34 din HG nr.870/2005 va obliga prim-pârâta să-l pună în posesie pe reclamantul Dumitrescu Spiridon Valentin cu suprafața de 6530 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava.

În privința cererii de disjungere formulată de Comisia Municipală Suceava de aplicarea Legii nr.18/1991 în întâmpinarea de la fila 155 dosar instanța apreciază că aceasta nu este întemeiată întrucât ambele capete de cerere au fost formulate de reclamant în temeiul legilor fondului funciar, privesc terenuri provenite de la aceiași autori și ambele cereri s-au aflat în stare de judecată la termenul din data de 09.04.2008, astfel că nu sunt incidente dispoz. art. 165 Cod procedură civilă privind disjungerea celor două pricini.

Pentru aceste motive,
În numele Legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite plângerea formulată în baza Legii 18/91 de reclamantul **Dumitrescu Valentin Spiridon**, din Suceava, str.Oituz nr.38, bl. J 13, sc.A,ap.15, jud.Suceava, în contradictoriu cu pârâtele **Comisia municipală Suceava și Comisia Județeană Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor**.

Respinge cererea de disjungere a celor două capete de cerere formulată de prim – pârâtă.

Desființează în partea Hotărârea nr.2344 din 18.10.2007 a secund – pârâtei.

Reconstituie în favoarea reclamantului dreptul de proprietate pentru suprafața totală de 3,74 ha teren situat pe raza municipiului Suceava.

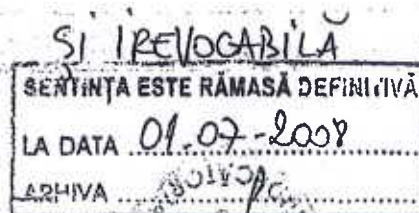
Obligă pe prim-pârâtă să procedeze la punerea în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

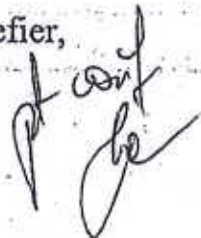
Pronunțată în ședința publică, azi, 16 aprilie 2008.

Președinte,

Red.FM
Tehn.LC
5 ex. 16 mai 2008

Grefier,

R O M Ȃ N I A
JUDECĂTORIA SUCEAVA
SENTINȚA CIVILĂ NR. 1379
Ședința publică din 23 martie 2009
Președinte : Onciuleanu Gabriela
Grefier : Pânzaru Corina

Pe rol, pronunțarea în cauza civilă pentru daune cominatorii formulată de reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon împotriva pârâților Primarul Municipiului Suceava – în calitate de președinte a Comisiei municipale de fond funciar Suceava și Comisia Municipală pentru aplicarea legilor fondului funciar Suceava.

Dezbaterile cauzei în fond au avut loc în ședința publică din data de 12 martie 2009, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, din pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea pentru data de 19 martie 2009, apoi pentru data de astăzi, 23 martie 2009.

După deliberare,

JUDECĂTORIA

Asupra cauzei civile de față, constată :

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 12.11.2008 sub nr. 6971/314/2008, reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Primarul municipiului Suceava, în calitate de președinte a Comisia Municipală Suceava de aplicarea Legii 18/91 și Comisia Municipală pentru aplicarea legilor fondului funciar Suceava, obligarea prim pârâtului la plata de daune cominatorii în sumă de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 01.07.2008 și până la punerea efectivă în posesie, obligarea secund pârâtei să întocmească și să înainteze Comisiei județene Suceava documentația prealabilă în vederea emiterii titlului de proprietate pentru suprafața de 6350mp teren intravilan situat pe raza municipiului Suceava, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, a arătat că prin adeverința de proprietate nr.13803 din 11 septembrie 1991 i s-a reconstituit, în calitate de moștenitor al defunctei

sale mame, Morariu (Dumitrescu) Jorjeta, dreptul de proprietate pentru suprafața de 3,80 ha teren situat în intravilanul municipiului Suceava, suprafață dobândită de autoarea sa prin contractul de donație autentificat sub nr.99/1949.

Prin sentința civilă nr.2051/2008 a Judecătoriei Suceava, rămasă irevocabilă prin respingerea recursului conform deciziei civile nr.1604/1 iulie 2008 a Tribunalului Suceava, secund pârâta a fost obligată să procedeze la punerea sa în posesie cu suprafața de 6530 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava (cu mențiunea că pentru diferența de 3,15 ha teren evidențiată în adeverința de proprietate nr.13803/1991 fusese pus în posesie anterior conform procesului verbal nr.11960 din 20 iulie 1992).

În motivarea sentinței sus-menționate s-a reținut că, deși pe o parte din vechiul amplasament al suprafeței de 6.530 m.p. în litigiu se află o construcție aparținând Filialei ACR Suceava, această împrejurare nu constituie un impediment pentru punerea sa în posesie cu amplasamentul respectiv întrucât din probele administrate în cauză a rezultat că terenul nu a fost legal atribuit deținătorului construcției, ci se află doar în folosința gratuită a acestuia.

Prin cererile înregistrate sub nr.29292/18 august 2008 și 30878/1 septembrie 2008 a solicitat secund pârâtei să se conformeze sentinței civile nr.2051/2008 a Judecătoriei Suceava, indicând totodată și suprafețele care fac parte din vechiul amplasament deținut de defuncta Morariu (Dumitrescu) Jorjeta și care îi pot fi restituite, respectiv p.f. 1064/3, p.f. 1064/2, p.f. 1064/1, p.f. 1064/25.

Cu toate că nu există nici un impediment legal pentru punerea sa în posesie pe amplasamentul solicitat întrucât acesta nu a fost atribuit legal altor persoane și se impune a-i fi restituit de drept conform art.11 alin.2 ind.1 din Legea 18/1991 republicată, secund-pârâta refuză în continuare în mod nejustificat să-și îndeplinească obligația stabilită în sarcina sa prin sentința sus-menționată.

În drept acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 64 din Lg. nr. 18/1991, art. 5 din H.G. nr. 890/2005, art. 274 C.proc.civ.

În dovedirea acțiunii a depus la dosar în copie înscrisuri. Prin precizările la acțiune reclamantul a arătat că solicită punerea în posesie pe vechiul amplasament pentru suprafața de 2343 mp , iar pentru suprafața de 4187mp a solicitat punerea în posesie pe un alt amplasament echivalent.

Prin întâmpinarea formulată, pârâții, au solicitat respingerea acțiunii reclamantului, ca nefondată.

În motivarea susținerilor sale pârâții au arătat că prin sentința civilă nr.2501 din 16 aprilie 2008, Judecătoria Suceava a dispus obligarea sa la punerea în posesie cu suprafața de 6350 m.p. teren situate în intravilanul municipiului Suceava, fără precizarea amplasamentului.

În cererea de chemare în judecată reclamantul a indicat patru parcele funciare – p.f.1064/1, 1064/2, 1064/3, 1064/25 din C.F. 3414, dar nu a făcut dovada faptului că acestea ar fi libere. În acest sens i s-a răspuns reclamantului

la cererile înregistrate la instituția lor sub nr.29292/2008 și 30878/2008, aducându-i la cunoștință reclamantului faptul că este necesar să prezinte un plan de situație avizat de O.C.P.I Suceava pentru întocmirea procesului verbal de punere în posesie pentru suprafețele libere aflate pe vechiul amplasament.

Amplasamentul indicat de reclamant este ocupat de obiective de interes public : sediul A.C.R Suceava, stație de autobuz, alte obiective industriale. De altfel, însuși reclamantul, atât prin cererile depuse la instituția lor cât și în prezenta cerere de chemare în judecată, arată că parcelele solicitate sunt ocupate.

A mai precizat că pentru a se putea proceda la punerea în posesie pe vechiul amplasament condiția este ca terenul să fie liber, în cazul în care amplasamentul este ocupat de construcții și alte obiective (cazul de față) punerea în posesie se face pe un alt amplasament sau, dacă nu există teren liber se acordă despăgubiri conform normelor în materie.

A mai arătat că, consideră exagerat cuantumul daunelor cominatorii solicitate de 500 lei pentru fiecare zi.

În drept au fost invocate dispozițiile Lg. nr.18/1991, H.G. nr. 890/2005, Titlul XIII din Legii nr. 247/2005.

Instanța a solicitat O.C.P.I. Suceava să comunice extrase de carte funciară privind parcelele 1064/1,1064/25,1064/3, 164/2.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin sentința civilă nr. 2051/16.04.2008 a Judecătorei Suceava, pronunțată în dosarul civil nr. 7808/314/2007,rămasă irevocabilă,, a fost admisă acțiunea reclamantului Dumitrescu Valentin Spiridon, s-a desființat în parte Hotărârea nr. 2344/18.10.2007 a Comisiei județene Suceava , s-a reconstituit reclamantului dreptul de proprietate pentru suprafața de 3,74ha teren situat pe raza municipiului Suceava, iar Comisia municipală Suceava a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a reclamantului cu suprafața de 6350mp teren situat în intravilanul municipiului Suceava.

Deși reclamantul s-au adresat prim pârâtului solicitând punerea sa în posesie cu suprafața pentru care au obținut reconstituirea dreptului de proprietate,conform adreselor aflate la filele 14-17 , fapt necontestat de pârâți, însă secund pârâta nu a procedat la punerea în posesie a reclamantelor.

Referitor la susținerile pârâtei Comisia Municipală Suceava de fond funciar potrivit cărora amplasamentele solicitate de reclamant nu ar fi libere instanța arată că pe de o parte reclamantul a solicitat punerea în posesie pe vechiul amplasament doar pentru suprafața de 2343 mp.

Pe de altă parte , din înscrisurile depuse la dosar de O.C.P.I. Suceava rezultă că parcelele nr. 1064/1, 1064/25 , care au aparținut mamei reclamantului sunt în prezent în proprietatea statului.

În altă ordine de idei potrivit dispozițiilor art.10 alin.1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr.890/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modulului de atribuire a

titlului de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, în situațiile în care restituirea pe vechiul amplasament nu mai este posibilă, fostului proprietar sau moștenitorilor acestuia li se va oferi un alt amplasament situat în aceeași localitate sau într-o localitate învecinată...”.

Instanța nu poate reține susținerile pârâtei Comisia Municipală Suceava de fond funciar potrivit cărora nu deține teren liber la dispoziția sa întrucât acestea nu au fost dovedite.

Potrivit dispozițiilor art. 10 al.4 din H.G. nr.890/2005 „atunci când nu mai există teren în rezerva comisiei de fond funciar, aceasta se va putea adresa, prin intermediul comisiei județene de fond funciar, instituțiilor și autorităților publice care administrează teren proprietate a statului”, iar pârâta nu a făcut dovada că ar fi urmat această procedură.

Potrivit art. 1075 Cod civil „Orice obligație de a face sau a nu face se schimbă în dezdăunări în caz de neexecutare din partea debitorului”.

Daunele cominatorii constituie un mijloc de constrângere al debitorului obligației de a face sau a nu face „intuitu personae” de a executa obligația stabilită în sarcina sa prin plata unei sume de bani pentru fiecare zi de întârziere sau pentru o altă unitate de timp.

În doctrină, daunele cominatorii sunt definite ca fiind „o condamnare pecuniară, pronunțată pentru fiecare zi de întârziere și menită să obțină în mod indirect executarea obligației prin amenințarea unei penalități bănești destul de mari pentru a învinge rezistența debitorului”.

Instanța reține că motivele invocate de pârât, nu pot justifica neexecutarea de către acesta a dispozitivului sentinței civile nr. 2051/16.04.2001 a Judecătoria Suceava, intrată în puterea lucrului judecat.

Reținând în concluzie că, pârâții refuză să execute obligația de a face stabilite în sarcina sa prin sentința civilă nr. 2051/16.04.2008 a Judecătoria Suceava, rămasă definitivă și irevocabilă, instanța, în considerarea celor mai sus arătate, va admite acțiunea în parte acțiunea și în baza art. 64 al. 1 și 2 din Legea nr. 18/1991 republicată, va obliga pe pârâțul Primarul municipiului Suceava, în calitate de președinte al Comisiei Municipale Suceava pentru aplicarea Legii 18/1991 să plătească reclamantului daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere începând cu data rămânerii irevocabile a prezentei sentințe și până la punerea efectivă în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren, situat în intravilanul municipiului Suceava, conform sentinței civile nr.2051/16.04.2008 a Judecătoria Suceava pronunțată în dosarul nr.7808/314/2007, rămasă definitivă și irevocabilă.

Va obliga pe pârâta Comisia municipală Suceava pentru aplicarea Legii 18/1991 să întocmească și să înainteze Comisiei județene Suceava documentația necesară emiterii titlului de proprietate pentru suprafața de 6530 m.p. teren, situat în intravilanul municipiului Suceava.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, pârâții vor fi obligați în solidar să plătească reclamanților cheltuieli de judecată în sumă de 500 lei reprezentând onorariu avocat.

Pentru aceste motive,

În numele legii

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea civilă pentru daune cominatorii formulată de reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon, domiciliat în municipiul Suceava, str. Oituz nr.38, bloc J 13, sc.A, ap.18, jud. Suceava, împotriva pârâților Primarul Municipiului Suceava – în calitate de președinte a Comisiei municipale de fond funciar Suceava și Comisia Municipală pentru aplicarea legilor fondului funciar Suceava, în parte.

Obligă pe pârâțul Primarul municipiului Suceava, în calitate de președinte al Comisiei Municipale Suceava pentru aplicarea Legii 18/1991 să plătească reclamantului daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere începând cu data rămânerii irevocabile a prezentei sentințe și până la punerea efectivă în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren, situat în intravilanul municipiului Suceava, conform sentinței civile nr.2051/16.04.2008 a Judecătoriei Suceava pronunțată în dosarul nr.7808/314/2007, rămasă definitivă și irevocabilă.

Obligă pe pârâta Comisia municipală Suceava pentru aplicarea Legii 18/1991 să întocmească și să înainteze Comisiei județene Suceava documentația necesară emiterii titlului de proprietate pentru suprafața de 6530 m.p. teren, situat în intravilanul municipiului Suceava.

Obligă în solidar pârâții să plătească reclamantului cheltuieli de judecată în sumă de 500 lei reprezentând onorariu avocat.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 23.03.2009.

Președinte,

rED.O.G.

Tehnored.P.C.

5 ex.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ
DECIZIA NR. 444

Ședința publică din data de 3 aprilie 2018

Președinte - Logigan Anca
Judecător - Codău Nadia Mina
Grefier - Popescu Tudor

Pe rol, pronunțarea asupra apelurilor formulate de către reclamantele **Dumitrescu Antonica** și **Horodenciuc Cristina Loredana**, în calitate de moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, domiciliat în municipiul Suceava, str.Oituz, nr.38, Bl.J13, sc.A, et.3, ap.15, județul Suceava, ambele reprezentate convențional de avocat Nedelcu Luminița, cu sediul profesional în municipiul Suceava str. Ștefan cel Mare nr.47, bl.A1, sc.C, ap.1A, jud.Suceava și pârâtul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, cu sediul în municipiul Suceava, B-dul 1 Mai, nr.5A, jud.Suceava, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoria Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

Dezbaterile asupra apelurilor au avut loc în ședința publică din 23 martie 2018, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când din lipsă de timp pentru deliberare pronunțarea a fost amânată pentru data de 30 martie 2018 și apoi pentru astăzi 3 aprilie 2018.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra apelurilor de față, constată:

Prin sentința civilă nr.218 din 26 ianuarie 2017 Judecătoria Suceava a admis în parte cererea de chemare în judecată având ca obiect „pretenții” formulată de reclamantul **Dumitrescu Valentin Spiridon** în contradictoriu cu pârâtul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, a transformat daunele cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1457/16.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 al Judecătoria Suceava, în daune interese compensatorii în cuantum de 16077 lei, raportat la obligația de punerea în posesie pentru suprafața de 400 mp, obligație îndeplinită cu întârziere de pârât, a respins celelalte capete de cerere ca neîntemeiate și a obligat pârâtul la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 2037 lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Prin cererea adresată Judecătoria Suceava reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Primarul municipiului Suceava, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentința civilă nr.2051/2008 a Judecătoria Suceava pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu privire la suprafața de 4630 mp teren, situată pe raza municipiului Suceava și obligarea pârâtului la achitarea cu titlu de daune interese compensatorii în, suma de 18.110 lei și transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătoria Suceava pentru îndeplinirea cu întârziere și doar în parte a obligației de punere în posesie cu suprafața de 200 mp și respectiv 400 mp teren, situate pe raza municipiului Suceava și obligarea pârâtului la achitarea cu titlu de daune interese compensatorii a sumei de 5.192 lei, cu cheltuieli de judecată.

În cauză a fost admisă și administrată la cererea reclamantului proba cu expertiza tehnică judiciară evaluatorie, raport întocmit de expert Veghinaș Simona (f.136-163).

Cererea reclamantului a fost modificată la 08.11.2016 în temeiul disp. art. 204 alin. 2) pct. 2 Cod proc civilă, în sensul majorării pretențiilor urmare a întocmirii și depunerii raportului de expertiză evaluatorie solicitând suma de 532480 lei pentru lipsa de folosință a terenului în suprafață de 4630 mp, a sumei de 16077 lei pentru lipsa de folosință a terenului în suprafață de 400 mp și a sumei de 12825 lei pentru lipsa de folosință a terenului în suprafață de 200 mp.

Prin administrarea probei cu expertiza s-a avut în vedere determinarea efectivă a prejudiciului pe care l-a încercat reclamantul prin lipsa de folosință a terenurilor de la data ramănerii definitive a hotărârilor de punere în posesie și până la îndeplinirea efectivă, cu întârziere a obligației de către debitorul pârât.

Instanța constată că reclamantul este creditor al obligației de a face instituită în sarcina debitorului pârât prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava pronunțată în dosarul nr. 7808/314/2007 rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1604/01.07.2008, obligație de punere în posesie pentru suprafața de 6530 mp, obligație îndeplinită în parte numai pentru suprafața de 1900 mp. Pentru restul de 4630 mp pârâtul nu și-a îndeplinit nici în prezent această obligație. Prin sentința civilă nu s-a dispus și obligarea pârâtului la plata de daune cominatorii.

De asemenea reclamantul este creditor al obligației de a face instituită în sarcina debitorului pârât prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1404/19.10.2010, obligație de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp și 200 mp. Obligația de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp a fost îndeplinită de pârât cu întârziere la data de 28.03.2012, în timp ce obligația de punere în posesie pentru suprafața de 200 mp nu a fost îndeplinită nici în prezent. Prin sentința civilă s-a dispus obligarea pârâtului la plata către reclamant de daune cominatorii în cuantum de 50 lei/zi până la data punerii efective în posesie.

Instanța în soluționarea prezentei cereri va analiza și dispozițiile Deciziei nr. XX/2005 din 12.12.2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiunile unite, obligatorie pentru instanțe în ceea ce privește dezlegarea unor probleme de drept. Decizia instanței supreme, invocată de reclamant în susținerea cereri sale, se referă la „*admisibilitatea cererii privind obligarea la daune cominatorii și în condițiile obligării debitorului la plata amenzii civile conform disp. art 580 ind. 3 vechiul Cod de proc civilă. Susceptabilitatea hotărârii prin care s-au acordat daune cominatorii de executare silită, la cererea creditorului, în limita daunelor-interese dovedite*”. Instanța constată că în prezenta cauză este dată situația în care printr-o hotărâre anterioară creditorul a obținut obligarea debitorului la plata de daune cominatorii pe zi întârziere și ulterior investeste instanța cu o cerere de transformare acestora în daune-interese în limita prejudiciului efectiv dovedit.

În cauză instanța constată ca prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava invocată de reclamant nu s-a dispus obligarea pârâtelor la daune cominatorii, motiv pentru care urmează a respinge capătul 1 din cerere privind transformarea daunelor cominatorii pretins a fi stabilite prin amintita hotărâre, ca nefondat.

În ceea ce privește sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava, se constată că pârâtul, Primarul Municipiului Suceava, a fost obligat la daune cominatorii în cuantum de 50 lei/zi până la data punerii în posesie pentru suprafețele de 400 mp și respectiv 200 mp. Obligația instituită prin această hotărâre a fost îndeplinită parțial la data de 28.03.2012 doar în privința suprafeței de 400 mp. Pentru suprafața de 200 mp obligația nu a fost îndeplinită nici până în prezent.

Instanța apreciază că daunele cominatorii stabilite reprezintă o sancțiune pecuniară aplicată debitorului obligației de a face. Suma de bani stabilită cu acest titlu este independentă de despăgubirile ce ar pute constitui echivalentul prejudiciului cauzat. Rațiunea instituirii daunelor cominatorii o reprezintă exercitarea unui efect de constrângere asupra debitorului care rămâne în pasivitate în cazul în care obligația (intuitu personae) nu ar putea fi îndeplinită de o altă persoană sau de însuși creditor pe seama debitorului. Datorită caracterului incert și nelichid al unei asemenea creanțe hotărârea judecătorească nu poate fi pusă în executare și este necesar ca, potrivit dreptului comun în materia răspunderii civile instituită de

disp. art. 1357 și următoarele Cod civil, să se stabilească suma ce reprezintă prejudiciul efectiv cauzat creditorului prin întârzierea executării, cu consecința ce derivă a transformării daunelor cominatorii în daune compensatorii.

În acest sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia XX/2005 și a statuat că „fiind de principiu că daunele cominatorii reprezintă numai un mijloc de constrângere a debitorilor la îndeplinirea obligației convenite, precum și că suma stabilită în cadrul acestor sume nu poate fi considerată certă și lichidă, revine instanței de judecată îndatorirea ca, după executarea obligației respective, să transforme acele daune în daune compensatorii, stabilind, potrivit regulilor dreptului comun privind răspunderea civilă, suma ce reprezintă prejudiciul efectiv cauzat creditorului prin întârzierea executării”.

Având în vedere că obligația stabilită prin sentința civilă nr. 1457/2010 în sarcina debitorului – pârât a fost îndeplinită în parte numai pentru suprafața de 400 mp și raportându-ne la dispozițiile din Decizia ÎCCJ, instanța apreciază că a dobândit caracter cert și lichid doar creanța instituită prin raportare la obligația executată. Nu poate fi dată transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii pentru obligația ce încă nu a fost executată și pentru care curge încă penalitatea.

Față de acestea instanța a admis numai în parte capătul 2 din cerere și a transformat daunele cominatorii instituite în daune interese raportat la obligația de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp, obligație îndeplinită la data de 28.03.2012.

La transformarea daunelor cominatorii instanța a avut în vedere prejudiciul efectiv suferit și probat de creditorul reclamant. Astfel obligația de a face a devenit scadentă la data de 19.10.2010 prin pronunțarea Deciziei nr. 1404/19.10.2010 prin care s-a respins recursul declarat împotriva sentinței 1457/2010. Obligația a fost îndeplinită de pârât cu întârziere conform procesului-verbal de punere în posesie nr. 3827 (f.37) la data de 28.03.2012. S-a calculat astfel o întârziere la executare de 525 de zile (19.10.2010-28.03.2012). Daunele cominatorii de 50 lei /zi s-ar ridica la o valoare totală de 26250 lei (525x50). Limita transformării este dată de dublul prag respectiv pe de o parte valoarea totală a daunelor cominatorii acumulate și prejudiciul efectiv.

Prejudiciul efectiv pentru lipsa de folosință a suprafeței de 400 mp a fost apreciat prin raportul de expertiză evaluatorie la 21690 lei (f.149-152) iar prin scăderea impozitului aferent, venitul net ce s-ar fi realizat ar fi de 16077 lei (f.170), sumă cu privire la care s-a oprit reclamantul prin cererea modificatoare (f.166).

Față de cele mai sus arătate instanța a admis în parte capătul 2 din cerere cu privire la neîndeplinirea la timp a pârâtului a obligației de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp și va obliga pârâtul la plata către reclamant a sumei de 16077 lei cu titlu de daune interese.

În ceea ce privește capătul de cerere privind cheltuielile de judecată instanța l-a admis în parte prin raportare la cheltuielile efectiv dovedite de reclamant și disp. art. 453 alin. 2) Cod proc. civilă. În cauză reclamantul a efectuat cheltuieli de judecată în quantum total de 4075 lei compuse din 3075 lei onorariu expert (f.91 și 173) și 1000 lei onorariu avocat (f.182). Cererea a fost admisă în parte în proporție mai mică de 50% fapt pentru care va dispune ca pârâtul să fie obligat la acoperirea parțială a acestora în sumă de 2037 lei.

Împotriva sentinței civile au formulat apel părțile.

Reclamantele Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana, în apelul lor, în calitate de moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, decedat la 23 decembrie 2016, reclamant în dosarul nr.6623/314/2015 al Judecătoriei Suceava, arată că sentința apelată a fost dată cu aplicarea greșită a legii și cu interpretarea eronată a probatoriului administrat în cauză din perspectiva următoarelor considerente:

1) În mod greșit a reținut instanța de fond că în sarcina pârâtului nu a fost angajată obligația de plată a unor cominatorii pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren situată în intravilanul mun. Suceava, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătoriei Suceava.

Astfel, prin sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătoriei Suceava, rămasă irevocabilă, Comisia locală de fond funciar a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a autorului lor cu suprafața reconstituită de 6530 mp teren situată în intravilanul mun.

Suceava, iar prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava, de asemenea irevocabilă, pârâțul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

Prin urmare, obligația de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren intravilan a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava, iar refuzul culpabil de îndeplinire a obligației astfel stabilite a fost sancționat prin obligarea pârâțului primarul mun. Suceava la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere prin sentința civilă nr. 1379/2009 a aceleiași instanțe.

Este real faptul că, datorită unei formulări deficitare a petitului cererii introductive, s-a făcut referire la transformarea daunelor cominatorii "stabilite în sarcina pârâțului prin sentința civilă nr. 2051/2008", însă în același petit s-a precizat expres că este vorba despre daunele cominatorii stabilite în sarcina pârâțului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, iar în motivarea acțiunii s-a precizat că obligația de punere în posesie a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, iar daunele cominatorii pentru neîndeplinirea acestei obligații au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009.

Prin urmare, este mai mult decât evident faptul că reclamantul decedat a înțeles să investească instanța cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâțului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 precum și faptul că s-a făcut dovada stabilirii prin hotărâre judecătorească irevocabilă a daunelor cominatorii a căror transformare s-a solicitat, context în care este lipsit de relevanță faptul că aceste daune nu au fost stabilite prin sentința nr. 2051/2008, ci printr-o altă hotărâre care a fost invocată în motivarea acțiunii și care a fost depusă la dosarul cauzei.

În măsura în care din redactarea defectuoasă a primului petit al acțiunii introductive judecătorul fondului a înțeles că a fost investit cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 2051/2008, potrivit art. 22 cod procedură civilă acesta avea obligația de a-și exercita rolul activ, pentru a preveni orice greșeală în aflarea adevărului și pentru a stabili corect situația de fapt dedusă judecătii, sens în care, având în vedere neconcordanța dintre primul petit și motivarea de fapt a cererii introductive (în care s-a tăcut referire la faptul că daunele cominatorii pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009), acesta avea obligația de a pune în discuția contradictorie a părților care este hotărârea judecătorească prin care au fost stabilite daunele cominatorii ce s-au solicitat a fi transformate în daune compensatorii.

Neprocedând în acest mod și respingând primul petit al cererii pe considerentul că prin sentința civilă nr. 2051/2008 nu au fost stabilite daune cominatorii, fără a mai analiza în substanța sa pretenția privind transformarea daunelor cominatorii stabilite pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp în daune compensatorii, instanța de fond a reținut greșit un fine de neprimire și a lăsat nerezolvat fondul pretenției sus menționate.

2) Este lipsită de temei legal statuarea instanței de fond în sensul că daunele cominatorii nu pot fi transformate în daune interese compensatorii decât după îndeplinirea obligației a cărei neîndeplinire a fost sancționată prin obligarea debitorului la plata daunelor cominatorii.

În argumentarea acestei statuări, judecătorul fondului a evocat un paragraf din considerentele deciziei nr. XX/2005 a ÎCCJ, potrivit căruia " revine instanței de judecată îndatorirea ca, după executarea obligației respective, să transforme acele daune în daune compensatorii", fără a a ține seama de ansamblul dezlegărilor din decizia sus menționată, care nu converg în nici un caz spre concluzia potrivit căreia transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii poate avea loc numai după îndeplinirea obligației.

Astfel, în motivarea deciziei nr. XX/2005, instanța supremă a reținut că este corect punctul de vedere al instanțelor care au considerat că declanșarea procedurii executării silită a daunelor cominatorii face necesară mai întâi transformarea lor în daune interese, pentru a se acorda creditorului, cu titlu definitiv, numai partea din valoarea daunelor cominatorii care reprezintă prejudiciul efectiv cauzat prin întârziere, neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligației, subliniind că în cazul în care debitorul execută obligația, daunele cominatorii vor trebui reduse la quantumul despăgubirilor datorate pentru întârzierea executării, iar în cazul în care debitorul refuză executarea, quantumul lor ar trebui convertit totuși la valoarea exactă a prejudiciului suferit prin neexecutare, o altfel de soluție nefiind posibilă.

Prin urmare, în dezlegarea problemei de drept în discuție, instanța supremă a avut în vedere două ipoteze, respectiv ipoteza în care debitorul își execută obligația (cea la care se referă paragraful evocat de judecătorul fondului), dar și cea în care acesta refuză în continuare executarea, reținând că în ambele cazuri daunele cominatorii trebuie transformate în daune compensatorii în limita prejudiciului dovedit, în același sens fiind și dispozitivul deciziei sus menționate, din care nu rezultă nici o condiționare a demersului privind transformarea daunelor cominatorii de îndeplinirea efectivă a obligației.

Așa fiind, în mod nelegal, fără nici un argument dedus din vreun text de lege, judecătorul fondului a transformat o ipoteză particulară din cele la care se referă considerentele deciziei nr. XX/2005 (cea a executării obligației) într-o condiție de admisibilitate a acțiunii având ca obiect transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii, nesocotind însuși raționamentul prin prisma căruia s-a statuat necesitatea unui astfel de demers judiciar.

Astfel, dacă instanța supremă a reținut că daunele cominatorii nu sunt susceptibile de executare silită decât în limita daunelor interese dovedite, deoarece ele au un caracter provizoriu, la momentul stabilirii lor neputând fi cunoscute toate elementele necesare cuantificării prejudiciului (întrucât nu se poate cunoaște perioada în care debitorul nu își va executa obligația), atunci în mod evident transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii poate avea loc ori de câte ori prejudiciul devine cuantificabil, adică atunci când poate fi stabilit pe baza unor elemente certe, indiferent dacă obligația a fost sau nu executată.

A admite ideea potrivit căreia transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii nu poate avea loc decât după îndeplinirea obligației înseamnă a nesocoti însuși scopul acordării daunelor cominatorii și a lăsa fără finalitate hotărârea prin care acestea au fost acordate pentru că aceste daune cominatorii nu mai constituie un mijloc de constrângere a debitorului în condițiile în care ele nu sunt susceptibile de executare înainte de a fi transformate în daune compensatorii, iar o asemenea transformare nu ar putea avea loc înainte de îndeplinirea obligației. Cu alte cuvinte, dacă nu există posibilitatea transformării daunelor cominatorii înainte de executarea obligației de a face care presupune faptul personal al debitorului, acesta din urmă nu riscă nici o sancțiune sau repercusiune financiară și nu are nici un interes să își îndeplinească obligația pentru că, potrivit raționamentului instanței de fond, până la momentul executării obligației daunele cominatorii nu pot fi executate silit, neavând caracter cert, dar nici nu ar putea fi transformate în daune compensatorii. În mod evident, un astfel de mecanism lipsește de eficiență hotărârea judecătorească prin care s-au acordat daunele cominatorii, aducând o atingere gravă atât dreptului la un proces echitabil, care presupune și executarea hotărârilor judecătorești definitive într-un termen rezonabil, cât și, în cazuri precum cel de față, dreptului de proprietate însuși, care este afectat în substanța sa în contextul în care persoana căreia i s-a recunoscut dreptul la un bun nu se poate bucura de acel bun și nu își poate exercita prerogativele de proprietar asupra bunului respectiv.

Prin prisma tuturor acestor argumente, faptul că până în prezent nu a fost îndeplinită efectiv obligația de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp, astfel cum a fost ea stabilită prin hotărâri judecătorești irevocabile, nu constituie un impediment pentru transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina părâtului debitor prin sentințele civile nr. 1379/2009, 1457/2010 din moment ce în cauză au fost indicate și identificate prin probele administrate toate elementele necesare pentru cuantificarea prejudiciului rezultând din această neexecutare (respectiv întinderea suprafeței de a cărei

folosință a fost lipsit autorul lor, perioada de timp a lipsei de folosință, tipul și natura veniturilor ce ar fi putut fi obținute din folosința terenului),

3) Pe fondul cauzei, se justifică a fi admise și pretențiile având ca obiect obligarea pârâtului la plata sumei de 532.480 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, precum și a sumei de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1457/2010.

Astfel, din înscrisurile depuse la dosar rezultă că prin sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătorei Suceava, rămasă irevocabilă, Comisia locală de fond funciar a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a autorului lor cu suprafața reconstituită de 6530 mp teren situată în intravilanul mun. Suceava, iar prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava, de asemenea irevocabilă, pârâtul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

Comisia locală de fond funciar nu și-a îndeplinit decât parțial obligațiile stabilite în sarcina sa prin sentința civilă nr. 2051/2008, procedând la punerea în posesie și emiterea titlului de proprietate în favoarea reclamantului decedat numai pentru suprafața de 1900 mp teren, care a fost evidențiată în titlul de proprietate nr. 3711/2010, în timp ce pentru diferența de 4630 mp teren la care se referă sentința sus menționată obligația de punere în posesie nu a fost îndeplinită nici până în prezent.

Pe de altă parte, prin sentința civilă nr. 1457 din 16 martie 2010 a Judecătorei Suceava, rămasă irevocabilă, s-a stabilit că, din suprafața de 3,74 ha teren pentru care s-a reconstituit în favoarea reclamantului decedat, este posibilă punerea în posesie numai cu suprafața de 400 mp teren identică cu pf 3199/1 din CF 18143 și cu suprafața de 200 mp teren situată pe str. Traian Vuia, limitrofă pf 3199/1. Pe cale de consecință, prin sentința sus menționată a fost obligată Comisia locală de fond funciar să procedeze la punerea în posesie a defunctului cu cele două suprafețe individualizate anterior, iar Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 50 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea acestei obligații, începând cu data rămânerii irevocabile a hotărârii (respectiv 19 octombrie 2010) și până la punerea efectivă în posesie.

Potrivit procesului verbal nr. 3827 din 28 martie 2012, s-a procedat la punerea în posesie numai cu suprafața de 400 mp teren intravilan, suprafață care a fost înscrisă în titlul de proprietate nr. 3737/2014, în timp ce cu suprafața de 200 mp teren individualizată în dispozitivul sentinței civile nr. 1457/2010 punerea în posesie nu s-a realizat nici până în prezent.

Deși pârâtul a susținut, prin întâmpinarea formulată în cauză, că ar fi existat o imposibilitate obiectivă de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp teren reconstituite în favoarea reclamantului decedat, pe considerentul că nu ar exista terenuri disponibile care să poată fi atribuite, susținerile sale în acest sens sunt infirmate de probatoriul administrat în cauză.

În acest sens, la dosarul cauzei a fost depus un extras din inventarul domeniului privat al municipiului Suceava, înscris care atestă faptul că unitatea administrativ teritorială dispune de numeroase suprafețe de teren libere situate în intravilanul mun. Suceava, cu categoria de folosință arabilă sau virană, inclusiv o suprafață de peste 1 ha teren situată în zona George Enescu. De asemenea, potrivit adresei nr. 31624/2015, emisă de Primăria mun. Suceava, terenurile la care se referă această adresă sunt libere, nu formează obiectul vreunor contracte de închiriere, concesiune sau superficiei, împrejurare în raport de care se impune concluzia potrivit căreia există terenuri disponibile, libere de sarcini, pe care se poate realiza punerea în posesie.

În altă ordine de idei, la dosar a mai fost depus răspunsul pârâtului la proba cu interogatoriul său, administrată într-o altă cauză, răspuns prin care se recunoaște dreptul

defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon de a fi pus în posesie cu suprafața de 4230 mp teren conform sentinței civile nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava și din care rezultă că din vechiul amplasament care a aparținut antecesivilor reclamantului și care a fost înscris în CF 94 a corn. cad. Suceava o suprafață de 3665 mp identică cu pf 6937 din CF 21067 face parte din patrimoniul unității administrativ teritoriale și nu a fost atribuită legal altor persoane, așa încât nu există nici un impediment legal pentru punerea în posesie pe vechiul amplasament.

Nu în ultimul rând, se impune a se reține că în ceea ce privește suprafața de 200 mp teren, prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava a fost stabilit inclusiv amplasamentul pe care urmează a se realiza punerea în posesie (după prealabila verificare a disponibilității acestui amplasament, la care se face referire în considerente), așa încât cu referire la acest teren pârâtul nu poate pretinde că s-ar fi aflat în imposibilitate de a efectua punerea în posesie întrucât prin această apărare se neagă practic autoritatea de lucru judecat a sentinței sus menționate.

În ceea ce privește susținerea pârâtului în sensul că procedurile de punere în posesie și emitere a titlurilor de proprietate ar fi fost suspendate în temeiul art. 7 alin. 1 din Legea nr. 165/2013, această susținere se impune a fi înlăturată prin prisma disp. art. 7 alin. 2 din Legea nr. 165/2013, potrivit căreia dispozițiile alin. 1 nu sunt aplicabile în cazul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile. Cum în speță obligația de punere în posesie a fost stabilită în sarcina Comisiei al cărei președinte este pârâtul prin hotărâri irevocabile pronunțate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 (sentința civilă nr. 2051/2008 și sentința civilă nr. 1457/2010), în conformitate cu disp. art. 7 alin. 2 prevederile acestui act normativ nu sunt aplicabile în cauză, motiv pentru care apărările pârâtului privind suspendarea de drept a operațiunilor de punere în posesie sunt nefondate.

Față de cele arătate, probatoriul administrat în cauză relevă faptul că nu a existat o imposibilitate obiectivă de îndeplinire a obligațiilor stabilite în sarcina Comisiei Locale de fond funciar prin sentințele civile nr. 2051/2008, 1457/2010 ale Judecătorei Suceava, aceasta cu atât mai mult cu cât ulterior pronunțării hotărârilor sus menționate nu a fost efectuată în privința suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren nici una din operațiunile prev. de HG 890/2005 în sensul de a se proceda la identificarea efectivă a vechiului amplasament, de a se verifica dacă există vreun impediment pentru atribuirea acestui amplasament, de a se identifica suprafețe libere care ar putea fi atribuite în compensare, de a mi se transmite o ofertă de compensare cu teren echivalent ori, în caz de imposibilitate, de a se întocmi propunere de acordare a despăgubirilor.

În raport de situația de fapt expusă anterior și de dezlegările din decizia nr. XX/2005 a ICCJ, în cauză se impune angajarea răspunderii civile delictuale în sarcina pârâtului prin transformarea daunelor cominatorii în daune interese compensatorii, corespunzător prejudiciului cauzat prin neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp, 200 mp teren situate în intravilanul mun. Suceava.

Fapta ilicită a pârâtului, în considerarea căreia solicită angajarea răspunderii civile delictuale sub forma daunelor interese compensatorii, constă în refuzul nejustificat de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp, 200 teren, reconstituită în temeiul Legii nr. 18/1991. Existența acestor fapte, precum și vinovăția pârâtului au fost stabilite cu autoritate de lucru judecat prin sentințele nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătorei Suceava, prin care s-a constatat că refuzul de punere în posesie este nejustificat. De asemenea, atunci când instanțele au obligat pârâtul la plata unor daune interese cominatorii conform sentințelor sus menționate, au fost verificate condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii delictuale întrucât daunele cominatorii reprezentau un mijloc specific de constrângere a debitorului la îndeplinirea unei obligații de a face, ele neputând fi acordate decât în măsura în care debitorul refuză în mod culpabil să execute o astfel de obligație stabilită în sarcina sa.

Prin urmare, în raport de faptul că pârâtul nu a executat deîndată obligația de punere în posesie conform sentințelor nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătorei Suceava, așa cum impuneau disp. art. 64 din Legea 18/ 1991 republicată, precum și faptul că acesta a fost sancționat prin obligarea la plata unor daune cominatorii, se impune în mod cert concluzia vinovăției sale în săvârșirea unei fapte ilicite cauzatoare de prejudicii.

În ceea ce privește prejudiciul cauzat prin faptele ilicite ale pârâtului, acesta este echivalent cu lipsa de folosință a suprafețelor cu care reclamantul decedat era îndreptățit a fi pus în posesie.

Prin raportul de expertiză efectuat în cauză, necontestat de pârât, lipsa de folosință a suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren a fost cuantificată în raport de numărul de zile de întârziere înregistrat în îndeplinirea obligațiilor de punere în posesie și de venitul ce s-ar fi putut realiza din închirierea terenurilor în ipoteza în care obligația de punere în posesie ar fi fost îndeplinită de îndată, așa cum impun disp. art. 64 din Legea nr. 18/1991. Astfel:

-pentru suprafața de 4630 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 14 octombrie 2010- 27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 891.206 lei;

-pentru suprafața de 200 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 19 octombrie 2010-27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 21.473 lei.

În conformitate cu prevederile codului fiscal, pentru veniturile realizate din cedarea folosinței bunurilor (închirieri), proprietarul datorează bugetului de stat impozit în cuantum de 16% din suma încasată, iar bugetului de asigurări sociale contribuție CAS în cuantum de 5,5%.

În considerarea acestor obligații, prin notele de calcul depuse la dosarul cauzei a fost determinat venitul net care fi putut obține din închirierea terenurilor în discuție, după deducerea impozitului și contribuției CAS, venit net care însumează 532.480 lei pentru suprafața de 4630 mp teren, și 12.285 lei pentru suprafața de 200 mp.

Față de toate aceste considerente, solicită admiterea apelului, schimbarea în parte a hotărârii instanței de fond și, menținând soluția de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 1457/2010 în daune interese compensatorii în sumă de 16.077 lei, raportat la obligația de punere în posesie cu suprafața de 400 mp teren, transformarea și a celorlalte daune cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentințele civile nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătorei Suceava în daune interese compensatorii și să obligarea pârâtului să le achite, cu acest titlu, suma de 532.480 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1379/2009, precum și suma de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită și respectiv a fost îndeplinită cu întârziere obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr.1457/2010.

În temeiul art. 453 cod procedură civilă, solicită și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată din apel.

În drept, și-au întemeiat cererea de apel pe disp. art.466 și urm. cod procedură civilă, art. 22 cod procedură civilă, art. 998-999 cod civil anterior, art. 1357 și urm. cod civil rap. la art. 64 din Legea nr. 18/1991, decizia nr. XX/2005 a ÎCCJ, art. 453 cod procedură civilă.

Prin apelul formulat intimatul Primarul Municipiului Suceava, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, arată că prin plângerea înregistrată pe rolul Judecătorei Suceava sub nr. 6623/314/2015, reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon, în contradictoriu cu Primarul municipiului Suceava, a solicitat transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin Sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava și la plata sumei de 18.110 lei daune interese, transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin Sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava și la plata sumei de 5.192 lei daune interese.

În motivarea cererii sale, reclamantul arată că prin Sentința civilă nr. 2051/2008, Comisia municipală de fond funciar Suceava a fost obligată la punerea în posesie a acestuia cu suprafața de 6530 m.p. Din această suprafață, i-au fost atribuiți doar 1900 m.p., pentru care a fost emis Titlul de proprietate nr. 3711/2010, rămânând o diferență de 4630 m.p. teren pe care nu a primit-o. Intimatul consideră că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, existența faptei, a prejudiciului precum și vinovăția pârâtului fiind stabilite cu

autoritate de lucru judecat prin sentința civilă nr. 1379/2009 a Judecătoria Suceava. în ceea ce privește daunele interese, reclamantul a precizat că acestea reprezintă beneficiul pe care l-ar fi putut realiza din exploatarea suprafeței în cauză.

Referitor la cei de-al doilea capăt de cerere, reclamantul a susținut că prin Sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătoria Suceava i s-a reconstituit dreptul de proprietate cu privire la suprafața de 3.74 ha. teren în calitate de moștenitor al autorilor Morariu Spiridon și Morariu Măria. Prin Sentința civilă nr. 1457/2010, Judecătoria Suceava a stabilit că este posibilă punerea în posesie cu suprafețele de 400 m.p. și 200 m.p., stabilind în sarcina pârâtului daune cominatorii în cuantum de 50 lei pe zi până la îndeplinirea acestei obligații. Intimatul a fost pus în posesie cu suprafața de 400 m.p. teren, fiind inclusă în Titlul de proprietate nr. 3737/2014, fiind înregistrată o întârziere de 526 zile, iar punerea în posesie cu suprafața de 200 m.p. teren nu s-a realizat nici până în prezent. în ceea ce privește daunele interese, reclamantul a precizat că acestea reprezintă beneficiul pe care l-ar fi putut realiza din exploatarea suprafeței în cauză.

Prin Sentința civilă nr. 218 din 26 ianuarie 2017, Judecătoria Suceava a admis în parte acțiunea și a transformat daunele cominatorii în daune interese în cuantum de 16077 lei.

Consideră Sentința civilă nr. 218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoria Suceava ca fiind nelegală și netemeinică din următoarele considerente:

Prin Sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătoria Suceava, definitivă și irevocabilă, s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea reclamantului dreptul de proprietate pentru suprafața de 3,74 ha. iar Comisia municipală de fond funciar Suceava a fost obligată la punerea în posesie a acestuia cu suprafața de 6530 m.p. situată în intravilanul municipiului Suceava. Ulterior, prin Sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009, Judecătoria Suceava a obligat pe Primarul municipiului Suceava la plata de daune cominatorii începând cu data rămânerii irevocabile a acestei sentințe până la punerea efectivă în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren.

Prin Sentința civilă nr. 1457 din 16 martie 2010, definitivă și irevocabilă, Judecătoria Suceava a obligat Comisia municipală de fond funciar Suceava la punerea în posesie a reclamantului cu suprafețele de 400 m.p și 200 m.p. teren situate în intravilanul municipiului Suceava, str. Traian Vuia și obligarea Primarului municipiului Suceava la plata sumei de 50 lei pe zi de întârziere daune cominatorii până la îndeplinirea obligației de punere în posesie.

Reclamantul a fost pus în posesie cu suprafața de 400 m.p. teren, fiind întocmit Titlul de proprietate nr. 3737/2014, iar din lipsă de teren liber în rezerva Comisiei municipale de fond funciar Suceava, nu a fost posibilă punerea în posesie cu celelalte suprafețe de teren.

Art. 64 alin. (1) din Legea nr. 18/1991 prevede că în cazul în care comisia locală refuză punerea efectivă în posesie, persoana nemulțumită poate face plângere la instanța în a cărei rază teritorială este situat terenul. După cum se poate observa, legea impune o condiție pentru ca acest tip de acțiune să fie admisă, și anume existența unui refuz din partea comisiei locale de fond funciar de a proceda la punerea în posesie.

În speța de față nu există un refuz nejustificat din partea instituției în a proceda la punerea în posesie a reclamantilor cu suprafața pentru care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate.

Conform art. 10 alin. (1) din Regulamentul comisiilor de fond funciar aprobat prin H.G. nr. 890/2005 în situația în care punerea în posesie pe vechiul amplasament nu mai este posibilă, persoanelor îndreptățite li se vor oferi un alt amplasament dar această obligație a comisiei locale de fond funciar există doar în situația în care aceasta dispune de teren liber în rezervă.

Art. 10 alin. (4) din același regulament prevede că atunci când nu mai există teren în rezerva comisiei de fond funciar, aceasta se va putea adresa, prin intermediul comisiei județene de fond funciar, instituțiilor și autorităților publice care administrează teren proprietate a statului.

În aplicarea acestor dispoziții legale, Comisia județeană de fond funciar Suceava, prin adresa nr. 14566/P.Ct. din 4 martie 2008 a solicitat comisiilor locale de fond funciar situația suprafețelor de teren pentru care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate prin

hotărâri ale comisiei județene și prin hotărâri judecătorești dar care nu au putut fi puse în posesie din lipsă de teren. Instituția, prin adresa nr. 23033 din 7 iulie 2008 a adus la cunoștința Comisiei județene de fond funciar Suceava faptul că la nivelul municipiului Suceava există un deficit de 314 ha. teren urmând ca persoanele îndreptățite să fie puse în posesie cu suprafețe de teren din patrimoniul instituțiilor care administrează terenuri proprietate a statului.

În situația în care nu mai există teren în rezerva comisiilor locale de fond funciar și nici nu va fi posibilă punerea la dispoziția comisiei locale terenuri din proprietatea statului, reclamantul va fi înscris în Anexa nr. 23 în vederea acordării de despăgubiri în condițiile Titlului VII din Legea nr. 247/2005 și ale H.G. nr. 1095/2005.

Ulterior, a intrat în vigoare Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, care reglementează o procedură nouă referitoare la persoanele cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate și care nu au fost puse în posesie cu suprafețe de teren în natură, întrucât vechiul amplasament este ocupat iar unitatea administrativ teritorială nu deține terenuri libere.

Astfel, conform acestui act normativ, în urma centralizării situației comparative a tuturor cererilor nesoluționate și a disponibilităților terenurilor, în cazul imposibilității atribuirii de suprafețe de teren în pe un alt amplasament, persoanele cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate li se vor acorda măsuri compensatorii conform procedurii reglementate de Capitolul III din Legea nr. 165/2013.

La nivelul municipiului Suceava, în conformitate cu prevederile 6 din Legea nr. 165/2013, a fost finalizată procedura de inventariere terenurilor, a fost întocmită Situația necesarului de teren în vederea finalizării procesului de restituire a terenurilor la nivelul municipiului Suceava și recepționată de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava. Conform acesteia, la nivelul municipiului Suceava nu mai există terenuri libere care să poată fi atribuite persoanelor îndreptățite, mai mult, există un necesar de 261,3645 ha. pentru finalizarea procesului de restituire a terenurilor.

Așa cum a adus și la cunoștința instanței de fond, precizează faptul că reclamantul a fost înscris în Situația centralizatoare privind cererile de restituire nesoluționate, conform Anexei 5 la Procedura operațională elaborată în aplicarea Legii nr.165/2013, la poziția nr. 51, cu suprafața de 3,74 ha. urmând ca, la finalizarea procedurii, să-și valorifice dreptul reconstituit fie prin punerea în posesie cu o suprafață de teren pusă la dispoziția comisiei locale din terenul proprietatea Statului român fie prin măsuri compensatorii conform Capitolului 111 din Legea nr. 165/2013.

De asemenea, arată că potrivit art. 35 - 40 din Legea nr. 165/2013, în cazul în care comisia locală de fond funciar nu își îndeplinește obligațiile în termenele impuse de lege, membrii acesteia pot fi sancționați contravențional, iar dacă după aplicarea sancțiunilor contravenționale președintele comisiei refuză în continuare sau întârzie finalizarea procedurii de validare, punere în posesie și emitere a titlului de proprietate, prefectul sau Autoritatea Națională pentru restituirea proprietăților poate dispune chiar și revocarea acestuia din funcție. Prin prisma acestor dispoziții legale, consideră că nu mai sunt aplicabile dispozițiile art. 64 alin. (2) din Legea nr. 18/1991. Eventualele încălcări ale prevederilor referitoare la punerea în posesie sau acordarea de măsuri compensatorii vor fi sancționate potrivit dispozițiilor reglementate de art. 35 - 40 din Legea nr. 165/2013.

Pentru aceste motive, solicită admiterea apelului, modificarea Sentinței civile nr. 218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Suceava în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon ca nefondată.

În drept, și-a întemeiat apelul pe dispozițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 1/2000 cu modificările și completările ulterioare și ale Titlului XIII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției și ale Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 466 și urm. din Codul de procedură civilă.

Examinând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată următoarele:

Este întemeiată critica apelantelor Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana, moștenitoarele reclamantului decedat, Dumitrescu Valentin Spiridon (conform certificatului de moștenitor depus în apel, filele 35-37), în sensul că în mod greși prima instanță a respins primul petit al cererii privind transformarea daunelor cominatorii stabilite pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp în daune compensatorii, pe considerentul că prin sentința civilă nr. 2051/2008 nu au fost stabilite daune cominatorii, fără a mai analiza fondul pretenției sus menționate.

Prin sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătorei Suceava, rămasă irevocabilă, Comisia locală de fond funciar a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a autorului reclamantelor cu suprafața reconstituită de 6530 mp teren situată în intravilanul mun. Suceava, iar prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava, irevocabilă, pârâțul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

Prin urmare, obligația de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren intravilan a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava, iar refuzul culpabil de îndeplinire a obligației astfel stabilite a fost sancționat prin obligarea pârâțului, primarul mun. Suceava la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere, prin sentința civilă nr. 1379/2009 a aceleiași instanțe.

Cu toate acestea, faptul că, în petitul cererii introductive, s-a făcut referire la transformarea daunelor cominatorii "stabilite în sarcina pârâțului prin sentința civilă nr. 2051/2008" și nu prin sentința civilă nr. 1379/2009, nu este de natură a atrage respingerea cererii, în condițiile în care în același petit s-a precizat expres că este vorba despre daunele cominatorii stabilite în sarcina pârâțului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, iar în motivarea acțiunii s-a precizat că obligația de punere în posesie a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, iar daunele cominatorii pentru neîndeplinirea acestei obligații au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009.

Prin urmare, este evident faptul că reclamantul decedat a înțeles să investească instanța cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâțului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 precum și faptul că s-a făcut dovada stabilirii prin hotărâre judecătorească irevocabilă a daunelor cominatorii a căror transformare s-a solicitat, context în care este lipsit de relevanță faptul că aceste daune nu au fost stabilite prin sentința nr. 2051/2008, ci printr-o altă hotărâre care a fost invocată în motivarea acțiunii și care a fost depusă la dosarul cauzei.

Totodată, faptul că până în prezent nu a fost îndeplinită efectiv obligația de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp, astfel cum a fost ea stabilită prin hotărâri judecătorești irevocabile, nu constituie un impediment pentru transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâțului debitor prin sentințele civile nr. 1379/2009, 1457/2010.

În argumentarea statuării că daunele cominatorii nu pot fi transformate în daune interese compensatorii decât după îndeplinirea obligației a cărei neîndeplinire a fost sancționată prin obligarea debitorului la plata daunelor cominatorii, prima instanță a enunțat un paragraf din considerentele deciziei nr. XX/2005 a ÎCCJ, potrivit căruia " revine instanței de judecată îndatorirea ca, după executarea obligației respective, să transforme acele daune în daune compensatorii", fără a ține seama de ansamblul dezlegărilor din decizia sus menționată.

Astfel, în motivarea deciziei nr. XX/2005, instanța supremă a reținut că este corect punctul de vedere al instanțelor care au considerat că declanșarea procedurii executării silite a daunelor cominatorii face necesară mai întâi transformarea lor în daune interese, pentru a se acorda creditorului, cu titlu definitiv, numai partea din valoarea daunelor cominatorii care reprezintă prejudiciul efectiv cauzat prin întârziere, neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligației, subliniind că în cazul în care debitorul execută obligația, daunele cominatorii vor trebui reduse la cuantumul despăgubirilor datorate pentru întârzierea executării, iar în cazul în care debitorul refuză executarea, cuantumurile lor ar trebui convertit

totuși la valoarea exactă a prejudiciului suferit prin neexecutare, o altfel de soluție nefiind posibilă.

Prin urmare, în dezlegarea problemei de drept în discuție, instanța supremă a avut în vedere două ipoteze, respectiv ipoteza în care debitorul își execută obligația (cea la care se referă paragraful evocat de judecătorul fondului), dar și cea în care acesta refuză în continuare executarea, reținând că în ambele cazuri daunele cominatorii trebuie transformate în daune compensatorii în limita prejudiciului dovedit, în același sens fiind și dispozitivul deciziei sus menționate, din care nu rezultă nici o condiționare a demersului privind transformarea daunelor cominatorii de îndeplinirea efectivă a obligației.

Astfel, dacă instanța supremă a reținut că daunele cominatorii nu sunt susceptibile de executare silită decât în limita daunelor interese dovedite, deoarece ele au un caracter provizoriu, la momentul stabilirii lor neputând fi cunoscute toate elementele necesare cuantificării prejudiciului (întrucât nu se poate cunoaște perioada în care debitorul nu își va executa obligația), atunci în mod evident transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii poate avea loc ori de câte ori prejudiciul devine cuantificabil, adică atunci când poate fi stabilit pe baza unor elemente certe, indiferent dacă obligația a fost sau nu executată.

A admite ideea potrivit căreia transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii nu poate avea loc decât după îndeplinirea obligației, înseamnă a nesocoti însuși scopul acordării daunelor cominatorii și a lăsa fără finalitate hotărârea prin care acestea au fost acordate, pentru că aceste daune cominatorii nu mai constituie un mijloc de constrângere a debitorului în condițiile în care ele nu sunt susceptibile de executare înainte de a fi transformate în daune compensatorii, iar o asemenea transformare nu ar putea avea loc înainte de îndeplinirea obligației, fapt care ar aduce o atingere gravă atât dreptului la un proces echitabil, care presupune și executarea hotărârilor judecătorești definitive într-un termen rezonabil, cât și, dreptului de proprietate însuși.

Pe fondul cauzei, corect prima instanță a apreciat că se impune transformarea daunelor cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1457/16.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 al Judecătoriei Suceava, în daune interese compensatorii în quantum de 16.077 lei, raportat la obligația de punerea în posesie pentru suprafața de 400 mp, obligație îndeplinită cu întârziere de pârât.

De asemenea, se justifică a fi admise și pretențiile având ca obiect obligarea pârâtului la plata sumei de 170 345 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, precum și a sumei de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1457/2010.

Astfel, așa cum corect a reținut prima instanță, reclamantul, autorul apelantelor, este creditor al obligației de a face instituită în sarcina debitorului pârât prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătoriei Suceava pronunțată în dosarul nr. 7808/314/2007 rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1604/01.07.2008, obligație de punere în posesie pentru suprafața de 6530 mp, obligație îndeplinită în parte numai pentru suprafața de 1900 mp. Pentru restul de 4630 mp pârâtul nu și-a îndeplinit nici în prezent această obligație. Cu privire la această obligație, tribunalul constată că prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătoriei Suceava, de asemenea irevocabilă, pârâtul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

De asemenea, corect prima instanță a constatat că reclamantul este creditor al obligației de a face instituită în sarcina debitorului pârât prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătoriei Suceava pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1404/19.10.2010, obligație de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp și 200 mp. Obligația de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp a fost îndeplinită de pârât cu întârziere la data de 28.03.2012, în timp ce obligația de punere în

posesie pentru suprafața de 200 mp nu a fost îndeplinită nici în prezent. Prin sentința civilă s-a dispus obligarea pârâtului la plata către reclamant de daune cominatorii în cuantum de 50 lei/zi până la data punerii efective în posesie.

Deși pârâtul a susținut în cauză, că ar fi existat o imposibilitate obiectivă de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp teren reconstituite în favoarea reclamantului decedat, pe considerentul că nu ar exista terenuri disponibile care să poată fi atribuite, susținerile sale în acest sens sunt infirmate de probatoriul administrat în cauză.

În acest sens, la dosarul cauzei a fost depus un extras din inventarul domeniului privat al municipiului Suceava, înscris care atestă faptul că unitatea administrativ teritorială dispune de suprafețe de teren libere situate în mun. Suceava.(f 63.,70-87, f.94-110).

Chiar și în situația în carte, în rezerva comisiei locale nu ar mai fi terenuri în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, potrivit art.6 din Legea nr.165/2013, primarul, în calitate de președinte al comisiei constituite conform art.5-6 din Legea nr.165/2013 avea obligația, ca în vederea aplicării legii, să întocmească o situație privind terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului sau după caz, al unității administrativ –teritoriale, care pot face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate pentru fiecare unitate administrativ teritorială, să demareze procedurile necesare în vederea schimbării regimului juridic al terenurilor aflate în proprietatea publică a statului, și trecerii acestora, în condițiile legii, în proprietatea privată pentru a fi afectate restituirii în natură.

Nu în ultimul rând, se impune a se reține că în privința suprafețelor de 400 mp și respectiv de 200 mp teren, prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava a fost stabilit inclusiv amplasamentul pe care urmează a se realiza punerea în posesie (după prealabila verificare a disponibilității acestui amplasament, la care se face referire în considerente), iar cu referire la aceste terenuri pârâtul nu a adus dovezi care să justifice imposibilitatea de a efectua punerea în posesie .

Refuzul nejustificat al primarului de a îndeplini obligațiile de punere în posesie cu privire la terenul în litigiu, stabilite prin hotărârile judecătorești mai sus menționate, a fost constatat prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava (pentru suprafața de 4630 mp) și, respectiv sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava(pentru suprafața de 400 mp și 200 mp), astfel încât aspectele puse în discuție de apelant privind situația anterioară pronunțării acestor hotărâri nu pot fi analizate, întrucât s-ar aduce atingere autorității de lucru judecat. De asemenea, aplicarea în speță a dispozițiilor art.64 din Legea nr.18/1991 a fost constatată prin hotărârile judecătorești mai sus menționate, pârâtul având obligația de a executa titlurile executorii, care se bucură de autoritate de lucru judecat.

Apelantul nu a dovedit existența unor cauze exoneratoare, intervenite ulterior pronunțării acestor hotărâri judecătorești.

În ceea ce privește susținerea pârâtului în sensul că procedurile de punere în posesie și emitere a titlurilor de proprietate ar fi fost suspendate în temeiul art. 7 alin. 1 din Legea nr. 165/2013, această susținere se impune a fi înlăturată prin prisma disp. art. 7 alin. 2 din Legea nr. 165/2013, potrivit căreia dispozițiile alin. 1 nu sunt aplicabile în cazul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile. Cum în speță obligația de punere în posesie a fost stabilită în sarcina Comisiei al cărei președinte este pârâtul prin hotărâri irevocabile pronunțate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 (sentința civilă nr. 2051/2008 și sentința civilă nr. 1457/2010), în conformitate cu disp. art. 7 alin. 2 prevederile acestui act normativ nu sunt aplicabile în cauză, motiv pentru care apărările pârâtului privind suspendarea de drept a operațiunilor de punere în posesie sunt nefondate.

Față de cele arătate, probatoriul administrat în cauză relevă faptul că nu s-a făcut dovada că a existat o imposibilitate obiectivă de îndeplinire a obligațiilor stabilite în sarcina Comisiei Locale de fond funciar prin sentințele civile nr. 2051/2008, 1457/2010 ale Judecătorei Suceava, aceasta cu atât mai mult cu cât ulterior pronunțării hotărârilor sus menționate nu a fost efectuată în privința suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren nici una din operațiunile prev. de HG 890/2005, respectiv Legea nr.165/2013, în sensul de a se proceda la identificarea efectivă a vechiului amplasament, de a se verifica dacă există vreun impediment

pentru atribuirea acestui amplasament, de a se identifica suprafețe libere care ar putea fi atribuite în compensare, de a se transmite o ofertă de compensare cu teren echivalent ori, în caz de imposibilitate, de a se întocmi propunere de acordare a despăgubirilor.

În raport de situația de fapt expusă anterior și de dezlegările din decizia nr. XX/2005 a ICCJ, se apreciază că în cauză se impune angajarea răspunderii civile delictuale în sarcina pârâtului prin transformarea daunelor cominatorii în daune interese compensatorii, corespunzător prejudiciului cauzat prin nedeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp, 200 mp teren situate în intravilanul mun. Suceava și pentru îndeplinirea cu întârziere a obligației de punere în posesie cu privire la suprafața de 400 mp.

Existența faptei ilicite precum și vinovăția pârâtului au fost stabilite cu autoritate de lucru judecat prin sentințele nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătoriei Suceava, prin care s-a constatat că refuzul de punere în posesie este nejustificat. De asemenea, așa cum s-a arătat, atunci când instanțele au obligat pârâtul la plata unor daune interese cominatorii conform sentințelor sus menționate, au fost verificate condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii delictuale întrucât daunele cominatorii reprezentau un mijloc specific de constrângere a debitorului la îndeplinirea unei obligații de a face, ele neputând fi acordate decât în măsura în care debitorul refuză în mod culpabil să execute o astfel de obligație stabilită în sarcina sa.

În ceea ce privește prejudiciul cauzat prin faptele ilicite ale pârâtului, acesta este echivalent cu lipsa de folosință a suprafețelor cu care reclamantul decedat era îndreptățit a fi pus în posesie.

La transformarea daunelor cominatorii instanța are în vedere prejudiciul efectiv suferit și probat de creditorul reclamant.

Prin raportul de expertiză efectuat în cauză, necontestat de pârât, lipsa de folosință a suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren a fost cuantificată în raport de numărul de zile de întârziere înregistrat în îndeplinirea obligațiilor de punere în posesie și de venitul ce s-ar fi putut realiza din închirierea terenurilor în ipoteza în care obligația de punere în posesie ar fi fost îndeplinită deîndată, așa cum impun disp. art. 64 din Legea nr. 18/1991. Astfel, pentru suprafața de 4630 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 14 octombrie 2010- 27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 891.206 lei; pentru suprafața de 200 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 19 octombrie 2010- 27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 21.473 lei.

Totodată, așa cum a reținut și prima instanță și nu s-a contestat, limita transformării este dată de dublul prag respectiv : prejudiciul efectiv, calculat conform raportului de expertiză întocmit în cauză, dar și valoarea totală a daunelor cominatorii acumulate, calculate, conform sentinței civile nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătoriei Suceava la 100 lei/zi de întârziere, pentru suprafața de 4630 mp și, respectiv conform sentinței civile nr. 1457/2010 a Judecătoriei Suceava la 50 lei/zi întârziere, pentru suprafața de 200 mp și prejudiciul efectiv.

În conformitate cu prevederile codului fiscal, pentru veniturile realizate din cedarea folosinței bunurilor (închirieri), proprietarul datorează bugetului de stat impozit în cuantum de 16% din suma încasată, iar bugetului de asigurări sociale contribuție CAS în cuantum de 5,5%.

În considerarea acestor obligații, a fost determinat venitul net care fi putut obține din închirierea terenurilor în discuție, după deducerea impozitului și contribuției CAS, venit net limitat la suma de 100lei/zi de întârziere, care însumează 170.345 lei pentru suprafața de 4630 mp teren, și 12.285 lei pentru suprafața de 200 mp.

Față de toate aceste considerente, tribunalul în temeiul art.480 Cod de procedură civilă va respinge ca nefondat apelul formulat de intimatul Primarul Municipiului Suceava și va admite apelul formulat de moștenitoarele defunctului Dumitrecu Valentin Spiridon, va dispune schimbarea în parte a hotărârii instanței de fond și, menținând soluția de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 1457/2010 în daune interese compensatorii în sumă de 16.077 lei, raportat la obligația de punere în posesie cu suprafața de 400 mp teren, transformarea și a celorlalte daune cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentințele civile nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătoriei Suceava în daune interese

compensatorii și să obligarea pârâtului să le achite, cu acest titlu, suma de 170.345 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1379/2009, precum și suma de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită și respectiv a fost îndeplinită cu întârziere obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr.1457/2010.

În temeiul art.452 Cod de procedură civilă, fiind căzut în pretenții, pârâtul Primarul Municipiului Suceava va fi obligat să plătească reclamantelor Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana suma de 4075 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din primă instanță (în loc de 2037 lei, acțiunea fiind admisă în totalitate) și suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din apel. (f.45,46)

Pentru aceste motive,
În numele Legii,

DECIDE:

Respinge, ca nefondat, apelul formulat de intimatul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

Admite apelul formulat de reclamantele **Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana**, moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

Schimbă în parte sentința civilă nr.218/26.01.2017 a Judecătoriei Suceava, în sensul că:

Admite acțiunea.

Transformă daunele cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1457/16.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 al Judecătoriei Suceava, în daune interese compensatorii în cuantum de 12 825 lei, raportat la obligația de punere în posesie pentru suprafața de 200 mp, obligație care nu a fost îndeplinită.

Transformă daunele cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1379/23.03.2009 pronunțată în dosarul nr. 6971/314/2008 al Judecătoriei Suceava, în daune interese compensatorii în cuantum de 170 345 lei, raportat la obligația de punere în posesie pentru suprafața de 4630 mp, obligație care nu a fost îndeplinită.

Menține soluția de transformare a daunele cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1457/16.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 al Judecătoriei Suceava, în daune interese compensatorii în cuantum de 16077 lei, raportat la obligația de punerea în posesie pentru suprafața de 400 mp, obligație îndeplinită cu întârziere de pârât.

Obligă pârâtul **Primarul Municipiului Suceava** să plătească reclamantelor **Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana** suma de 4075 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din primă instanță (în loc de 2037 lei) și suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din apel.

Cu drept de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Suceava.

Pronunțată în ședința publică din 3 aprilie 2018.

Președinte,
Loșigan Anca

Judecător,
Codău Nadia Mina

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 23 martie 2018

Președinte - Logigan Anca
Judecător - Codău Nadia Mina
Grefier - Popescu Tudor

Pe rol, judecarea apelurilor formulate de către reclamantele **Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana**, în calitate de moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, domiciliat în municipiul Suceava, str.Oituz, nr.38, Bl.J13, sc.A, et.3, ap.15, județul Suceava, ambele reprezentate convențional de avocat Nedelcu Luminița, cu sediul profesional în municipiul Suceava str. Ștefan cel Mare nr.47, bl.A1, sc.C, ap.1A, jud.Suceava și pârâtul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, cu sediul în municipiul Suceava, B-dul 1 Mai, nr.5A, jud.Suceava, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamanta apelantă Dumitrescu Antonica asistată de avocat Nedelcu Luminița, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, întrebată de către instanță, apărătoarea reclamantelor apelante arată că este de acord cu raționamentul instanței de fond, în sensul că limita transformării daunelor cominatorii în daune compensatorii este dată de dublul prag, respectiv pe de o parte valoarea totală a daunelor cominatorii acumulate și prejudiciul efectiv, urmând ca la stabilirea cuantumului daunelor compensatorii să nu se depășească suma de 100 lei/zi pentru suprafața de 4630 m.p. și 50 lei/zi pentru suprafața de 200 m.p.

Avocat Nedelcu Luminița pentru reclamantele apelante, depune la dosar copia deciziei nr.1903 din 25 septembrie 2017 pronunțată de Curtea de Apel Suceava – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr.3035/86/2016 și arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Instanța în temeiul art.254 alin.2 pct.4 Cod procedură civilă încuviințează pentru reclamantele apelante proba cu înscrisurile depuse astăzi la dosar, urmând ca utilitatea, relevanța și concludența acestora să fie analizate prin raportare la întregul ansamblu probator aflat la dosar. Având în vedere că părțile nu mai au cereri de formulat, excepții de invocat, în temeiul art.482 raportat la art.224 Cod procedură civilă declară cercetarea procesului încheiată și conform art.392 Cod procedură civilă, deschide dezbaterile, acordând părților cuvântul cu privire la toate cererile și apărările formulate în ordinea și condițiile prevăzute de art.216 Cod procedură civilă.

Avocat Nedelcu Luminița pentru reclamantele apelante, cere admiterea apelului, schimbarea în parte a hotărârii instanței de fond și, menținând soluția de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 1457/2010 în daune interese compensatorii în sumă de 16.077 lei, raportat la obligația de punere în posesie cu suprafața de 400 mp teren, solicită transformarea și a celorlalte daune cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentințele civile nr. 1379/2009, nr.1457/2010 ale Judecătoriei

Suceava în daune interese compensatorii și obligarea pârâtului să le achite, cu acest titlu, suma de 532.480 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1379/2009, precum și suma de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită și respectiv a fost îndeplinită cu întârziere obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1457/2010, cu cheltuieli de judecată conform chitanțelor depuse la dosar. Mai arată că în ceea ce privește prejudiciul cauzat prin faptele ilicite ale pârâtului, acesta este echivalent cu lipsa de folosință a suprafețelor cu care reclamantul decedat era îndreptățit a fi pus în posesie.

Totodată arată că prin raportul de expertiză efectuat în cauză, necontestat de pârât, lipsa de folosință a suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren a fost cuantificată în raport de numărul de zile de întârziere înregistrat în îndeplinirea obligațiilor de punere în posesie și de venitul ce s-ar fi putut realiza din închirierea terenurilor în ipoteza în care obligația de punere în posesie ar fi fost îndeplinită deîndată, așa cum impune disp. art. 64 din Legea nr.18/1991, astfel, pentru suprafața de 4630 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 14 octombrie 2010- 27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 891.206 lei și pentru suprafața de 200 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 19 octombrie 2010-27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 21.473 lei.

În mod greșit a reținut instanța de fond că în sarcina pârâtului nu a fost angajată obligația de plată a unor cominatorii pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren situată în intravilanul mun. Suceava, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava.

Astfel, prin sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătorei Suceava, rămasă irevocabilă, Comisia locală de fond funciar a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a autorului reclamantelor cu suprafața reconstituită de 6530 mp teren situată în intravilanul mun.Suceava, iar prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava, de asemenea irevocabilă, pârâtul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acesteia din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

Prin urmare, obligația de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren intravilan a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava, iar refuzul culpabil de îndeplinire a obligației astfel stabilite a fost sancționat prin obligarea pârâtului primarul mun. Suceava la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere prin sentința civilă nr. 1379/2009 a aceleiași instanțe.

Este real faptul că, datorită unei formulări deficitare a petiului cererii introductive, s-a făcut referire la transformarea daunelor cominatorii "stabilite în sarcina pârâtului prin sentința civilă nr. 2051/2008", însă în același petit s-a precizat expres că este vorba despre daunele cominatorii stabilite în sarcina pârâtului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, iar în motivarea acțiunii s-a precizat că obligația de punere în posesie a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, iar daunele cominatorii pentru neîndeplinirea acestei obligații au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009.

Prin urmare, este mai mult decât evident faptul că reclamantul decedat a înțeles să investească instanța cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 precum și faptul că s-a făcut

dovada stabilirii prin hotărâre judecătorească irevocabilă a daunelor cominatorii a căror transformare s-a solicitat, context în care este lipsit de relevanță faptul că aceste daune nu au fost stabilite prin sentința nr. 2051/2008, ci printr-o altă hotărâre care a fost invocată în motivarea acțiunii și care a fost depusă la dosarul cauzei.

În măsura în care din redactarea defectuoasă a primului petit al acțiunii introductive judecătorul fondului a înțeles că a fost investit cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 2051/2008, potrivit art. 22 cod procedură civilă acesta avea obligația de a-și exercita rolul activ, pentru a preveni orice greșală în aflarea adevărului și pentru a stabili corect situația de fapt dedusă judecătii, sens în care, având în vedere neconcordanța dintre primul petit și motivarea de fapt a cererii introductive în care s-a tăcut referire la faptul că daunele cominatorii pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009, acesta avea obligația de a pune în discuția contradictorie a părților care este hotărârea judecătorească prin care au fost stabilite daunele cominatorii ce s-au solicitat a fi transformate în daune compensatorii.

Ne procedând în acest mod și respingând primul petit al cererii pe considerentul că prin sentința civilă nr. 2051/2008 nu au fost stabilite daune cominatorii, fără a mai analiza în substanța sa pretenția privind transformarea daunelor cominatorii stabilite pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp în daune compensatorii, instanța de fond a lăsat nerezolvat fondul pretenției sus menționate.

Faptul că până în prezent nu a fost îndeplinită efectiv obligația de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp, astfel cum a fost ea stabilită prin hotărâri judecătorești irevocabile, nu constituie un impediment pentru transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului debitor prin sentințele civile nr. 1379/2009, nr.1457/2010 din moment ce în cauză au fost indicate și identificate prin probele administrate toate elementele necesare pentru cuantificarea prejudiciului rezultând din această neexecutare, respectiv întinderea suprafeței de a cărei folosință a fost lipsit autorul reclamantelor, perioada de timp a lipsei de folosință, tipul și natura veniturilor ce ar fi putut fi obținute din folosința terenului.

Referitor la apelul formulat de către pârâtul Primarul Municipiului Suceava, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, cere respingerea acestuia ca nefondat.

Declarând dezbaterile închise,

TRIBUNALUL

Din lipsă de timp pentru deliberare, văzând și dispozițiile art.396 alin.1 Cod procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 30 martie 2018.

Pronunțată în ședința publică din 23 martie 2018.

Președinte,
Lojișan Anca

Judecător,
Codău Nadia Mina

Operator de date cu caracter personal: 4633
Dosar nr.6623/314/2015

- pretenții -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 30 martie 2017

Președinte - Logigan Anca
Judecător - Codău Nadia Mina
Grefier - Popescu Tudor

Pe rol, pronunțarea asupra apelurilor formulate de către reclamantele **Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana**, în calitate de moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, domiciliat în municipiul Suceava, str.Oituz, nr.38, Bl.J13, sc.A, et.3, ap.15, județul Suceava, ambele reprezentate convențional de avocat Nedelcu Luminița, cu sediul profesional în municipiul Suceava str. Ștefan cel Mare nr.47, bl.A1, sc.C, ap.1A, jud.Suceava și pârâtul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, cu sediul în municipiul Suceava, B-dul 1 Mai, nr.5A, jud.Suceava, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

TRIBUNALUL

Din lipsă de timp pentru deliberare,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 3 aprilie 2018.
Pronunțată în ședința publică din 30 martie 2018.

Președinte,
Logigan Anca

Judecător,
Codău Nadia Mina

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SUCEAVA
SENTINȚA CIVILĂ NR.2051
Ședința publică din data de 16 aprilie 2008
Președinte Foit Mioara
Grefier Leonte Cristina

La ordine, pronunțarea plângerii formulată în baza Legii 18/91 de reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon în contradictoriu cu pârâtele Comisia municipală Suceava și Comisia Județeană Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

Concluziile dezbaterilor în fond au avut loc în ședința publică din data de 09 aprilie 2008, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când din lipsă de timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru astăzi.

După deliberare,

JUDECĂTORIA,

Asupra cauzei de față, constată:

Prin plângerea formulată în temeiul Legii nr. 18/1991 și înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 05.12.2007 sub nr. 7808/314/2007 reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon a solicitat în contradictoriu cu pârâtele Comisia municipală Suceava și Comisia Județeană Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, desființarea Hotărârii nr.2344/18.10.2007 a secund-pârâtei, reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 3,74 ha teren situat pe raza mun. Suceava și obligarea prim-pârâtei, Comisia Municipală Suceava, la punerea sa în posesie cu suprafața de 6530 m.p. teren situat în intravilanul mun. Suceava.

În motivarea plângerii reclamantul arată că este moștenitorul defuncțiilor Morariu Spiridon și Morariu Maria care în anul 1941 au dobândit prin cumpărare de la Meixner Felix o suprafață totală de 17,88 ha teren din care 2,88 ha pe raza fostei comune Burdujeni și 15 ha pe raza municipiului Suceava.

Mai arată că din suprafața totală astfel dobândită, defuncții au transmis prin acte de vânzare-cumpărare și prin contracte de donație o suprafață de 10,72

ha teren (107.282 m.p.), rămânând în patrimoniul lor suprafața de 7,15 ha teren (71.518 m.p.) înscrisă în cartea funciară pe numele autorilor săi.

Urmare a cererii de reconstituire formulată în temeiul Legii nr. 18/1991, i s-a reconstituit (în indiviziune cu alți moștenitori care au formulat astfel de cereri) dreptul de proprietate pentru o suprafață de 3,41 ha teren provenind de la defuncții Morariu Spiridon și Morariu Maria, conform adeverinței de proprietate nr. 13803/1991.

În conformitate cu disp. art.III din titlul VI al Legii nr. 247/2005 a formulat cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferența de 3,74 ha teren provenind de la defuncții Morariu Spiridon și Morariu Maria, cerere înregistrată sub nr. 493 din 22.09.2005.

Prin hotărârea nr.2344/2007 a Comisiei Județene Suceava, care i-a fost comunicată la data de 7 noiembrie 2007, s-a respins contestația formulată de el împotriva propunerii întocmite de Comisia mun. Suceava, cu motivarea că nu fac dovada continuității dreptului de proprietate al autorilor, nici dovada preluării abuzive a terenului solicitat și că pentru suprafețele trecute în proprietatea statului în temeiul HCM 308/1953 trebuia să formuleze notificare în temeiul Legii nr.10/2001.

Totodată, reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon arată că este moștenitorul mamei sale, defuncta Dumitrescu Geta (Jorjeta) născută Moraru care prin contractul de donație autentificat sub nr. 99/1949 a dobândit suprafața de 4,87 ha teren situat în intravilanul mun. Suceava (acest teren reprezentând parte din suprafața de 17,88 ha teren cumpărată de bunicii lui în anul 1941 conform celor arătate anterior).

Prin contractele de vânzare -cumpărare nr.92 și 94/1953, defuncta Dumitrescu Geta a înstrăinat 1,05 ha, rămânând în patrimoniul său diferența de 3,81 ha teren pentru care a obținut reconstituirea dreptului de proprietate conform adeverinței provizorii de proprietate nr.13803/1991.

Prin procesul verbal de punere în posesie nr.11960 din 20 iulie 1992 s-a procedat la punerea reclamantului în posesie cu suprafața de 3,53 ha teren provenind de la autoarea sa, Morariu (Dumitrescu) Jorjeta, însă pe amplasamentul ce a format obiectul punerii în posesie se regăsește efectiv numai suprafața de 31.570 m.p. (3,15 ha), așa cum rezultă din încheierea de intabulare nr.1632/1992 a Biroului de carte funciară.

Pentru diferența de 6.530 m.p. teren evidențiată în adeverința de proprietate nr.13803/1991, prim pârâta nu și-a îndeplinit obligațiile stabilite în sarcina sa prin disp. art. 5 lit. c,h din HG 87072005 în sensul stabilirii mărimii și amplasamentului suprafeței de teren pentru care se reconstituie dreptul de proprietate și punerii în posesie a titularului îndreptățit.

În drept, reclamantul și-a întemeiat plângerea pe disp. art. 8 și urm., art.11 alin.2 indice 1, art.27 alin.2 ind.1, art.53 alin.2 din Legea nr.18/1991 republicată, art.6 din Legea nr.1/2000, art.5 și urm. din HG 890/2005.

În dovedirea acțiunii a depus la dosar o serie de înscrisuri filele 8-50 și a propus proba testimonială cu martorii Solonaru Filomela și Saghin Constantin.

Comisia Județeană Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, în întâmpinarea formulată a solicitat ca soluționarea prezentei acțiuni să se facă în contradictoriu cu pârâta Comisia locală de aplicare a legilor fondului funciar Suceava întrucât aceasta cunoaște situația juridică a terenului pentru care se solicită reconstituirea dreptului de proprietate.

Separat de aceasta, pârâta a înaintat întreaga documentație care a stat la baza emiterii Hotărârii nr.2344 din 18.10.2007 (filele 54-145).

Pârâta Comisia Municipală Suceava pentru aplicarea Legii nr. 18/1991 prin întâmpinarea formulată a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată întrucât consideră că în speță nu au fost depuse înscrisuri care să ateste dreptul de proprietate al autorilor reclamantului pentru suprafața de 3,74 ha teren și nici dovada preluării terenului de către stat, acesta nefăcând dovada dreptului de proprietate al autorilor săi pentru terenul solicitat.

Referitor la capătul de cerere privind obligarea Comisiei Municipale la punerea în posesie cu suprafața de 6530 m.p. teren prin pârâta consideră că nu pot fi cumulate într-o singură acțiune atât plângerea împotriva hotărârii Comisiei Județene Suceava cât și plângerea pentru obligarea la punere în posesie, mai ales în situația în care cererea de reconstituire a dreptului de proprietate privește suprafețe de teren ce au aparținut părinților reclamantului, iar cererea de obligare la punere în posesie privește alte suprafețe ce au aparținut altor persoane.

În acest sens, pârâta a solicitat disjungerea capătului de cerere referitor la obligarea sa la punerea în posesie a reclamantului de celelalte capete de cerere.

În drept, pârâta și-a întemeiat întâmpinarea pe dispozițiile Legii fondului funciar nr.18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.1/2000 privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, ale Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv și ale Legii nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției.

Prin adresa nr.2164/07.04.2008 prim pârâta a comunicat instanței că Filiala Suceava a Automobil Club Român deține în proprietate și posesie suprafața de 1800 m.p. teren din intravilanul municipiului Suceava, str.Traian Vuia f.n. și depune la dosar în acest sens H.C.M. nr.1422/1973, procesul verbal de predare-primire nr.1974 cu planul de situație aferent și Decretul C.F.S.N. nr. 85/1990.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele :

Conform certificatului de moștenitor autentificat sub nr. 28/06.03.2002 eliberat de BNP Ovidiu Busuioc (f.9) reclamantul Dumitrescu Spiridon Valentin este moștenitorul bunicii materni Morariu Spiridon (decedat la data de 11.05.1065) și Morariu Maria (decedată la data de 01.09.1967), ambii cu ultimul domiciliu în mun. Suceava.

Cei doi autori au dobândit împreună în baza contractului de vânzare – cumpărare încheiat în formă autentică la data de 21.12.1941 cu vânzătorul Meixner Felix (filele 71-72) o suprafață totală de 17,88 ha teren, din care 2,88 ha teren se află pe raza fostei comune Burdujeni, iar restul de 15 ha teren se identifică cu parcelele funciare indicate în cuprinsul contractului de vânzare – cumpărare aparținând de comuna cadastrală Suceava.

În timpul vieții, bunicii materni ai reclamantului au transmis prin acte de vânzare- cumpărare și prin contracte de donație o suprafață totală de 10,72 ha teren filele 61-63; 73, 75, 76-78) rămânând în patrimoniul comun al celor doi soți suprafața de 7,15 ha teren.

Conform adeverinței de proprietate nr. 13803/11.09.1991 emisă de prim pârâtă (f. 126) s-a reconstituit reclamantului în indiviziune cu alți moștenitori care au formulat cerere de reconstituire, dreptul de proprietate doar pentru o parte din suprafața totală de 7,15 ha teren respectiv pentru 3,41 ha teren.

Astfel, reclamantul în temeiul disp. art. III din titlul VI al Legii nr.247/2005 a formulat cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferența de 3,74 ha teren care a aparținut autorilor săi Morariu Spidridon și Maria însă prin Hotărârea nr. 2344/18.10.2007 secund-pârâta a respins contestația reclamantului pe motiv că nu face dovada continuității dreptului de proprietate al autorilor săi și nici dovada preluării abuzive.

Or, atât din contractul de vânzare – cumpărare încheiat între Meixner Felix și bunicii reclamantului la data de 21.12.1941, cât și din extrasele de carte funciară aflate la filele 130 și 131 dosar, coroborate cu declarațiile martorilor Saghin Constantin (f.73) și Solonaru Filomela (f.174) rezultă că autorii reclamantului au fost proprietarii suprafeței de 3,74 ha teren situat pe raza mun. Suceava însă aceștia nu au evidențiat acest teren în registrele agricole întrucât bunicul reclamantului, Morariu Spiridon a fost arestat în perioada 01.09.1952-12 mai 1954 din motive politice. În această perioadă cât bunicul reclamantului se afla în detenție terenul în discuție a fost preluat abuziv de către stat.

Astfel, deși conform mențiunilor din cartea funciară rezultă că terenul care a aparținut autorilor reclamantului a fost preluat de stat în baza H.C.M. nr. 308/1953, întrucât acest act normativ nu a fost publicat , se consideră că nu poate reprezenta un titlu valabil translativ de proprietate, în favoarea Statului Român astfel că, preluarea terenului are caracter abuziv.

În aceste condiții, nu sunt aplicabile dispoz. Legii nr. 10/2001, ci dispoz, art.11 alin.2 indice 1 și ale art.27 alin.2 indice 1 din Legea nr.18/1991 republicată potrivit căroră „terenurile preluate în mod abuziv de către stat, fără nici un titlu, revin de drept proprietarilor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente...”.

Față de considerentele mai sus arătate instanța va admite primul capăt de cerere în sensul că în temeiul disp. art.8 și urm. și art.53 alin.2 din Legea nr.18/1991 republicată, va desființa în partea Hotărârea nr.2344 din 18.10.2007 a Comisiei Județene Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată

asupra terenurilor și va reconstitui în favoarea reclamantului dreptul de proprietate cu privire la suprafața totală de 3,74 ha teren situat pe raza municipiului Suceava.

Referitor la cel de-al doilea capăt de cerere al acțiunii formulate de reclamant instanța reține următoarele:

Reclamantul Dumitrescu Spiridon Valentin este fiul și moștenitorul defunctei Dumitrescu Jorjeta (născută și decedată Morariu la data de 13.10.1978), cu ultimul domiciliu în municipiul Suceava.

Autoarea reclamantului a dobândit, în baza contractului de donație autentificat sub nr.99 din 31.03.1949 (f.61), de la părinții săi Morariu Spiridon și Maria suprafața de 4,87 ha teren situat în intravilanul mun. Suceava (parte din suprafața pe care bunicii materni ai reclamantului o cumpăraseră în anul 1941 de la Meixner Felix).

Mama reclamantului a înstrăinat în timpul vieții o parte din acest teren prin contractele de vânzare cumpărare nr.92 și 94/1953 (filele 104 și 106), rămânând în patrimoniul său o diferență de 3,80 ha teren, pentru care în temeiul Legii nr.18/1991, reclamantului i-a fost reconstituit dreptul de proprietate în baza adevărinței de proprietate nr. 13803/11.09.1991 aflată în copie la fila 27 dosar.

Prim-pârâta Comisia Municipală Suceava de aplicare a Legii nr. 18/1991, prin procesul verbal de punere în posesie nr.11.960 din 20.07.1992 (fila 110 dosar) a procedat la punerea în posesie a reclamantului doar cu suprafața de 3,53 ha teren provenind de la mama sa Morariu Jorjeta, însă pe amplasamentul care a format obiectul acestui proces verbal se regăsește efectiv doar suprafața de 31.570 m.p. teren (3,15 ha) așa cum rezultă din încheierea de intabulare nr. 1632/1992 (f. 109 dosar).

Astfel, pentru diferența dintre suprafața totală de 38.000m.p. teren evidențiată în adevărința de proprietate emisă după defuncta Morariu Jorjeta și suprafața înscrisă în CF pe numele fiului acesteia de 31.570 m.p. teren, respectiv pentru suprafața de 6530 m.p. prim-pârâta nu și-a îndeplinit obligația de a-l pune în posesie pe reclamant cu suprafața solicitată.

Refuzul de a proceda la punerea în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren a fost explicat de prim-pârâtă prin adresa nr. 2164/07.04.2008 (f.172) care făcea cunoscut instanței faptul că pe vechiul amplasament, Automobil Club Român- filiala Suceava deține o suprafață de 1800 m.p. teren situată în intravilanul municipiului Suceava pe strada Traian Vuia f.n.

Analizând însă documentația depusă de prim-pârâtă la dosar se constată că prin Hotărârea Consiliului de Ministru ai RSR nr.1422/24.10.1973, filialei Suceava a A.C.R. i-a fost transmisă suprafața de 1600 m.p. de pe strada Traian Vuia doar în folosință gratuită și nu în proprietate.

Așa fiind, instanța apreciază că refuzul Comisiei Municipale Suceava de a proceda la punerea în posesie a reclamantului, cu privire la suprafața de 6530

m.p. teren, din intravilanul mun. Suceava, pe vechiul amplasament, nu este justificat așa încât în raport de atribuțiile comisiei locale de fond funciar prevăzute de art.5 din Hot. Guvernului nr.870/2005 va admite cererea reclamantului și în temeiul disp. art. 27 din Legea nr.18/1991 republicată coroborat cu disp. art. 34 din HG nr.870/2005 va obliga prim-pârâta să-l pună în posesie pe reclamantul Dumitrescu Spiridon Valentin cu suprafața de 6530 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava.

În privința cererii de disjungere formulată de Comisia Municipală Suceava de aplicarea Legii nr.18/1991 în întâmpinarea de la fila 155 dosar instanța apreciază că aceasta nu este întemeiată întrucât ambele capete de cerere au fost formulate de reclamant în temeiul legilor fondului funciar, privesc terenuri provenite de la aceiași autori și ambele cereri s-au aflat în stare de judecată la termenul din data de 09.04.2008, astfel că nu sunt incidente dispoz. art. 165 Cod procedură civilă privind disjungerea celor două pricini.

Pentru aceste motive,
În numele Legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite plângerea formulată în baza Legii 18/91 de reclamantul **Dumitrescu Valentin Spiridon**, din Suceava, str.Oituz nr.38, bl. J 13, sc.A,ap.15, jud.Suceava, în contradictoriu cu pârâtele **Comisia municipală Suceava și Comisia Județeană Suceava pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor**.

Respinge cererea de disjungere a celor două capete de cerere formulată de prim – pârâtă.

Desființează în partea Hotărârea nr.2344 din 18.10.2007 a secund – pârâtei.

Reconstituie în favoarea reclamantului dreptul de proprietate pentru suprafața totală de 3,74 ha teren situat pe raza municipiului Suceava.

Obligă pe prim-pârâtă să procedeze la punerea în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

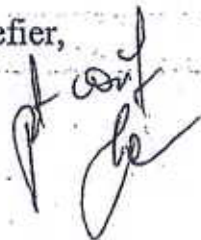
Pronunțată în ședința publică, azi, 16 aprilie 2008.

Președinte,

Red.FM
Tehn.LC
5 ex. 16 mai 2008

Grefier,

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SUCEAVA
SENTINȚA CIVILĂ NR. 1379
Ședința publică din 23 martie 2009
Președinte : Onciuleanu Gabriela
Grefier : Pânzaru Corina

Pe rol, pronunțarea în cauza civilă pentru daune cominatorii formulată de reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon împotriva pârâților Primarul Municipiului Suceava – în calitate de președinte a Comisiei municipale de fond funciar Suceava și Comisia Municipală pentru aplicarea legilor fondului funciar Suceava.

Dezbaterile cauzei în fond au avut loc în ședința publică din data de 12 martie 2009, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, din pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea pentru data de 19 martie 2009, apoi pentru data de astăzi, 23 martie 2009.

După deliberare,

JUDECĂTORIA

Asupra cauzei civile de față, constată :

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 12.11.2008 sub nr. 6971/314/2008, reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Primarul municipiului Suceava, în calitate de președinte a Comisia Municipală Suceava de aplicarea Legii 18/91 și Comisia Municipală pentru aplicarea legilor fondului funciar Suceava, obligarea prim pârâtului la plata de daune cominatorii în sumă de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 01.07.2008 și până la punerea efectivă în posesie, obligarea secund pârâtei să întocmească și să înainteze Comisiei județene Suceava documentația prealabilă în vederea emiterii titlului de proprietate pentru suprafața de 6350mp teren intravilan situat pe raza municipiului Suceava, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, a arătat că prin adeverința de proprietate nr.13803 din 11 septembrie 1991 i s-a reconstituit, în calitate de moștenitor al defunctei

sale mame, Morariu (Dumitrescu) Jorjeta, dreptul de proprietate pentru suprafața de 3,80 ha teren situat în intravilanul municipiului Suceava, suprafață dobândită de autoarea sa prin contractul de donație autentificat sub nr.99/1949.

Prin sentința civilă nr.2051/2008 a Judecătoriei Suceava, rămasă irevocabilă prin respingerea recursului conform deciziei civile nr.1604/1 iulie 2008 a Tribunalului Suceava, secund pârâta a fost obligată să procedeze la punerea sa în posesie cu suprafața de 6530 m.p. teren situat în intravilanul municipiului Suceava (cu mențiunea că pentru diferența de 3,15 ha teren evidențiată în adeverința de proprietate nr.13803/1991 fusese pus în posesie anterior conform procesului verbal nr.11960 din 20 iulie 1992).

În motivarea sentinței sus-menționate s-a reținut că, deși pe o parte din vechiul amplasament al suprafeței de 6.530 m.p. în litigiu se află o construcție aparținând Filialei ACR Suceava, această împrejurare nu constituie un impediment pentru punerea sa în posesie cu amplasamentul respectiv întrucât din probele administrate în cauză a rezultat că terenul nu a fost legal atribuit deținătorului construcției, ci se află doar în folosința gratuită a acestuia.

Prin cererile înregistrate sub nr.29292/18 august 2008 și 30878/1 septembrie 2008 a solicitat secund pârâtei să se conformeze sentinței civile nr.2051/2008 a Judecătoriei Suceava, indicând totodată și suprafețele care fac parte din vechiul amplasament deținut de defuncta Morariu (Dumitrescu) Jorjeta și care îi pot fi restituite, respectiv p.f. 1064/3, p.f. 1064/2, p.f. 1064/1, p.f. 1064/25.

Cu toate că nu există nici un impediment legal pentru punerea sa în posesie pe amplasamentul solicitat întrucât acesta nu a fost atribuit legal altor persoane și se impune a-i fi restituit de drept conform art.11 alin.2 ind.1 din Legea 18/1991 republicată, secund-pârâta refuză în continuare în mod nejustificat să-și îndeplinească obligația stabilită în sarcina sa prin sentința sus-menționată.

În drept acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 64 din Lg. nr. 18/1991, art. 5 din H.G. nr. 890/2005, art. 274 C.proc.civ.

În dovedirea acțiunii a depus la dosar în copie înscrisuri. Prin precizările la acțiune reclamantul a arătat că solicită punerea în posesie pe vechiul amplasament pentru suprafața de 2343 mp , iar pentru suprafața de 4187mp a solicitat punerea în posesie pe un alt amplasament echivalent.

Prin întâmpinarea formulată, pârâții, au solicitat respingerea acțiunii reclamantului, ca nefondată.

În motivarea susținerilor sale pârâții au arătat că prin sentința civilă nr.2501 din 16 aprilie 2008, Judecătoria Suceava a dispus obligarea sa la punerea în posesie cu suprafața de 6350 m.p. teren situate în intravilanul municipiului Suceava, fără precizarea amplasamentului.

În cererea de chemare în judecată reclamantul a indicat patru parcele funciare – p.f.1064/1, 1064/2, 1064/3, 1064/25 din C.F. 3414, dar nu a făcut dovada faptului că acestea ar fi libere. În acest sens i s-a răspuns reclamantului

la cererile înregistrate la instituția lor sub nr.29292/2008 și 30878/2008, aducându-i la cunoștință reclamantului faptul că este necesar să prezinte un plan de situație avizat de O.C.P.I Suceava pentru întocmirea procesului verbal de punere în posesie pentru suprafețele libere aflate pe vechiul amplasament.

Amplasamentul indicat de reclamant este ocupat de obiective de interes public : sediul A.C.R Suceava, stație de autobuz, alte obiective industriale. De altfel, însuși reclamantul, atât prin cererile depuse la instituția lor cât și în prezenta cerere de chemare în judecată, arată că parcelele solicitate sunt ocupate.

A mai precizat că pentru a se putea proceda la punerea în posesie pe vechiul amplasament condiția este ca terenul să fie liber, în cazul în care amplasamentul este ocupat de construcții și alte obiective (cazul de față) punerea în posesie se face pe un alt amplasament sau, dacă nu există teren liber se acordă despăgubiri conform normelor în materie.

A mai arătat că, consideră exagerat cuantumul daunelor cominatorii solicitate de 500 lei pentru fiecare zi.

În drept au fost invocate dispozițiile Lg. nr.18/1991, H.G. nr. 890/2005, Titlul XIII din Legii nr. 247/2005.

Instanța a solicitat O.C.P.I. Suceava să comunice extrase de carte funciară privind parcelele 1064/1,1064/25,1064/3, 164/2.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin sentința civilă nr. 2051/16.04.2008 a Judecătorei Suceava, pronunțată în dosarul civil nr. 7808/314/2007, rămasă irevocabilă, a fost admisă acțiunea reclamantului Dumitrescu Valentin Spiridon, s-a desființat în parte Hotărârea nr. 2344/18.10.2007 a Comisiei județene Suceava , s-a reconstituit reclamantului dreptul de proprietate pentru suprafața de 3,74ha teren situat pe raza municipiului Suceava, iar Comisia municipală Suceava a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a reclamantului cu suprafața de 6350mp teren situat în intravilanul municipiului Suceava.

Deși reclamantul s-au adresat prim pârâtului solicitând punerea sa în posesie cu suprafața pentru care au obținut reconstituirea dreptului de proprietate, conform adreselor aflate la filele 14-17 , fapt necontestat de pârâți, însă secund pârâta nu a procedat la punerea în posesie a reclamantelor.

Referitor la susținerile pârâtei Comisia Municipală Suceava de fond funciar potrivit cărora amplasamentele solicitate de reclamant nu ar fi libere instanța arată că pe de o parte reclamantul a solicitat punerea în posesie pe vechiul amplasament doar pentru suprafața de 2343 mp.

Pe de altă parte , din înscrisurile depuse la dosar de O.C.P.I. Suceava rezultă că parcelele nr. 1064/1, 1064/25 , care au aparținut mamei reclamantului sunt în prezent în proprietatea statului.

În altă ordine de idei potrivit dispozițiilor art.10 alin.1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr.890/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a

titlului de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, în situațiile în care restituirea pe vechiul amplasament nu mai este posibilă, fostului proprietar sau moștenitorilor acestuia li se va oferi un alt amplasament situat în aceeași localitate sau într-o localitate învecinată...”.

Instanța nu poate reține susținerile pârâtei Comisia Municipală Suceava de fond funciar potrivit cărora nu deține teren liber la dispoziția sa întrucât acestea nu au fost dovedite.

Potrivit dispozițiilor art. 10 al.4 din H.G. nr.890/2005 „atunci când nu mai există teren în rezerva comisiei de fond funciar, aceasta se va putea adresa, prin intermediul comisiei județene de fond funciar, instituțiilor și autorităților publice care administrează teren proprietate a statului”, iar pârâta nu a făcut dovada că ar fi urmat această procedură.

Potrivit art. 1075 Cod civil „Orice obligație de a face sau a nu face se schimbă în dezdăunări în caz de neexecutare din partea debitorului”.

Daunele cominatorii constituie un mijloc de constrângere al debitorului obligației de a face sau a nu face „intuitu personae” de a executa obligația stabilită în sarcina sa prin plata unei sume de bani pentru fiecare zi de întârziere sau pentru o altă unitate de timp.

În doctrină, daunele cominatorii sunt definite ca fiind „o condamnare pecuniară, pronunțată pentru fiecare zi de întârziere și menită să obțină în mod indirect executarea obligației prin amenințarea unei penalități bănești destul de mari pentru a învinge rezistența debitorului”.

Instanța reține că motivele invocate de pârât, nu pot justifica neexecutarea de către acesta a dispozitivului sentinței civile nr. 2051/16.04.2001 a Judecătorei Suceava, intrată în puterea lucrului judecat.

Reținând în concluzie că, pârâții refuză să execute obligația de a face stabilite în sarcina sa prin sentința civilă nr. 2051/16.04.2008 a Judecătorei Suceava, rămasă definitivă și irevocabilă, instanța, în considerarea celor mai sus arătate, va admite acțiunea în parte acțiunea și în baza art. 64 al. 1 și 2 din Legea nr. 18/1991 republicată, va obliga pe pârâtul Primarul municipiului Suceava, în calitate de președinte al Comisiei Municipale Suceava pentru aplicarea Legii 18/1991 să plătească reclamantului daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere începând cu data rămânerii irevocabile a prezentei sentințe și până la punerea efectivă în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren, situat în intravilanul municipiului Suceava, conform sentinței civile nr.2051/16.04.2008 a Judecătorei Suceava pronunțată în dosarul nr.7808/314/2007, rămasă definitivă și irevocabilă.

Va obliga pe pârâta Comisia municipală Suceava pentru aplicarea Legii 18/1991 să întocmească și să înainteze Comisiei județene Suceava documentația necesară emiterii titlului de proprietate pentru suprafața de 6530 m.p. teren, situat în intravilanul municipiului Suceava.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, pârâții vor fi obligați în solidar să plătească reclamanților cheltuieli de judecată în sumă de 500 lei reprezentând onorariu avocat.

Pentru aceste motive,

În numele legii

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea civilă pentru daune cominatorii formulată de reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon, domiciliat în municipiul Suceava, str. Oituz nr.38, bloc J 13, sc.A, ap.18, jud. Suceava, împotriva pârâților Primarul Municipiului Suceava – în calitate de președinte a Comisiei municipale de fond funciar Suceava și Comisia Municipală pentru aplicarea legilor fondului funciar Suceava, în parte.

Obligă pe pârâțul Primarul municipiului Suceava, în calitate de președinte al Comisiei Municipale Suceava pentru aplicarea Legii 18/1991 să plătească reclamantului daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere începând cu data rămânerii irevocabile a prezentei sentințe și până la punerea efectivă în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren, situat în intravilanul municipiului Suceava, conform sentinței civile nr.2051/16.04.2008 a Judecătoriai Suceava pronunțată în dosarul nr.7808/314/2007, rămasă definitivă și irevocabilă.

Obligă pe pârâta Comisia municipală Suceava pentru aplicarea Legii 18/1991 să întocmească și să înainteze Comisiei județene Suceava documentația necesară emiterii titlului de proprietate pentru suprafața de 6530 m.p. teren, situat în intravilanul municipiului Suceava.

Obligă în solidar pârâții să plătească reclamantului cheltuieli de judecată în sumă de 500 lei reprezentând onorariu avocat.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 23.03.2009.

Președinte,

rED.O.G.
Tehnored.P.C.
5 ex.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ

DECIZIA NR. 444

Sedința publică din data de 3 aprilie 2018

Președinte - Logigan Anca
Judecător - Codău Nadia Mina
Grefier - Popescu Tudor

Pe rol, pronunțarea asupra apelurilor formulate de către reclamantele **Dumitrescu Antonica și Horodenciu Cristina Loredana**, în calitate de moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, domiciliat în municipiul Suceava, str.Oituz, nr.38, Bl.J13, sc.A, et.3, ap.15, județul Suceava, ambele reprezentate convențional de avocat Nețelcu Luminița, cu sediul profesional în municipiul Suceava str. Ștefan cel Mare nr.47, bl.A1, sc.C, ap.1A, jud.Suceava și pârâtul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, cu sediul în municipiul Suceava, B-dul 1 Mai, nr.5A, jud.Suceava, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoria Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

Dezbaterile asupra apelurilor au avut loc în ședința publică din 23 martie 2018, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când din lipsă de timp pentru deliberare pronunțarea a fost amânată pentru data de 30 martie 2018 și apoi pentru astăzi 3 aprilie 2018.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra apelurilor de față, constată:

Prin sentința civilă nr.218 din 26 ianuarie 2017 Judecătoria Suceava a admis în parte cererea de chemare în judecată având ca obiect „pretenții” formulată de reclamantul **Dumitrescu Valentin Spiridon** în contradictoriu cu pârâtul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, a transformat daunele cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1457/16.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 al Judecătoria Suceava, în daune interese compensatorii în cuantum de 16077 lei, raportat la obligația de punerea în posesie pentru suprafața de 400 mp, obligație îndeplinită cu întârziere de pârât, a respins celelalte capete de cerere ca neîntemeiate și a obligat pârâtul la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 2037 lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Prin cererea adresată Judecătoria Suceava reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Primarul municipiului Suceava, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentința civilă nr.2051/2008 a Judecătoria Suceava pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu privire la suprafața de 4630 mp teren, situată pe raza municipiului Suceava și obligarea pârâtului la achitarea cu titlu de daune interese compensatorii în, suma de 18.110 lei și transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătoria Suceava pentru îndeplinirea cu întârziere și doar în parte a obligației de punere în posesie cu suprafața de 200 mp și respectiv 400 mp teren, situate pe raza municipiului Suceava și obligarea pârâtului la achitarea cu titlu de daune interese compensatorii a sumei de 5.192 lei, cu cheltuieli de judecată.

În cauză a fost admisă și administrată la cererea reclamatului proba cu expertiza tehnică judiciară evaluatorie, raport întocmit de expert Veghinaș Simona (f.136-163).

Cererea reclamantului a fost modificată la 08.11.2016 în temeiul disp. art. 204 alin. 2) pct. 2 Cod proc civilă, în sensul majorării pretențiilor urmare a întocmirii și depunerii raportului de expertiză evaluatorie solicitând suma de 532480 lei pentru lipsa de folosință a terenului în suprafață de 4630 mp, a sumei de 16077 lei pentru lipsa de folosință a terenului în suprafață de 400 mp și a sumei de 12825 lei pentru lipsa de folosință a terenului în suprafață de 200 mp.

Prin administrarea probei cu expertiza s-a avut în vedere determinarea efectivă a prejudiciului pe care l-a încercat reclamantul prin lipsa de folosință a terenurilor de la data ramânerii definitive a hotărârilor de punere în posesie și până la îndeplinirea efectivă, cu întârziere a obligației de către debitorul pârât.

Instanța constată că reclamantul este creditor al obligației de a face instituită în sarcina debitorului pârât prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava pronunțată în dosarul nr. 7808/314/2007 rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1604/01.07.2008, obligație de punere în posesie pentru suprafața de 6530 mp, obligație îndeplinită în parte numai pentru suprafața de 1900 mp. Pentru restul de 4630 mp pârâtul nu și-a îndeplinit nici în prezent această obligație. Prin sentința civilă nu s-a dispus și obligarea pârâtului la plata de daune cominatorii.

De asemenea reclamantul este creditor al obligației de a face instituită în sarcina debitorului pârât prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1404/19.10.2010, obligație de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp și 200 mp. Obligația de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp a fost îndeplinită de pârât cu întârziere la data de 28.03.2012, în timp ce obligația de punere în posesie pentru suprafața de 200 mp nu a fost îndeplinită nici în prezent. Prin sentința civilă s-a dispus obligarea pârâtului la plata către reclamant de daune cominatorii în cuantum de 50 lei/zi până la data punerii efective în posesie.

Instanța în soluționarea prezentei cereri va analiza și dispozițiile Deciziei nr. XX/2005 din 12.12.2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiunile unite, obligatorie pentru instanțe în ceea ce privește dezlegarea unor probleme de drept. Decizia instanței supreme, invocată de reclamant în susținerea cereri sale, se referă la *„admisibilitatea cererii privind obligarea la daune cominatorii și în condițiile obligării debitorului la plata amenzii civile conform disp. art 580 ind. 3 vechiul Cod de proc civilă. Susceptabilitatea hotărârii prin care s-au acordat daune cominatorii de executare silită, la cererea creditorului, în limita daunelor-interese dovedite”*. Instanța constată că în prezenta cauză este dată situația în care printr-o hotărâre anterioară creditorul a obținut obligarea debitorului la plata de daune cominatorii pe zi întârziere și ulterior investeste instanța cu o cerere de transformare acestora în daune-interese în limita prejudiciului efectiv dovedit.

În cauză instanța constată ca prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava invocată de reclamant nu s-a dispus obligarea pârâtelor la daune cominatorii, motiv pentru care urmează a respinge capătul 1 din cerere privind transformarea daunelor cominatorii pretins a fi stabilite prin amintita hotărâre, ca nefondat.

În ceea ce privește sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava, se constată că pârâtul, Primarul Municipiului Suceava, a fost obligat la daune cominatorii în cuantum de 50 lei/zi până la data punerii în posesie pentru suprafețele de 400 mp și respectiv 200 mp. Obligația instituită prin această hotărâre a fost îndeplinită parțial la data de 28.03.2012 doar în privința suprafeței de 400 mp. Pentru suprafața de 200 mp obligația nu a fost îndeplinită nici până în prezent.

Instanța apreciază că daunele cominatorii stabilite reprezintă o sancțiune pecuniară aplicată debitorului obligației de a face. Suma de bani stabilită cu acest titlu este independentă de despăgubirile ce ar pute constitui echivalentul prejudiciului cauzat. Rațiunea instituirii daunelor cominatorii o reprezintă exercitarea unui efect de constrângere asupra debitorului care rămâne în pasivitate în cazul în care obligația (intuitu personae) nu ar putea fi îndeplinită de o altă persoană sau de însuși creditor pe seama debitorului. Datorită caracterului incert și nelichid al unei asemenea creanțe hotărârea judecătorească nu poate fi pusă în executare și este necesar ca, potrivit dreptului comun în materia răspunderii civile instituită de

disp. art. 1357 și următoarele Cod civil, să se stabilească suma ce reprezintă prejudiciul efectiv cauzat creditorului prin întârzierea executării, cu consecința ce derivă a transformării daunelor cominatorii în daune compensatorii.

În acest sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia XX/2005 și a statuat că „fiind de principiu că daunele cominatorii reprezintă numai un mijloc de constrângere a debitorilor la îndeplinirea obligației convenite, precum și că suma stabilită în cadrul acestor sume nu poate fi considerată certă și lichidă, revine instanței de judecată îndatorirea ca, după executarea obligației respective, să transforme acele daune în daune compensatorii, stabilind, potrivit regulilor dreptului comun privind răspunderea civilă, suma ce reprezintă prejudiciul efectiv cauzat creditorului prin întârzierea executării”.

Având în vedere că obligația stabilită prin sentința civilă nr. 1457/2010 în sarcina debitorului – pârât a fost îndeplinită în parte numai pentru suprafața de 400 mp și raportându-ne la dispozițiile din Decizia ÎCCJ, instanța apreciază că a dobândit caracter cert și lichid doar creanța instituită prin raportare la obligația executată. Nu poate fi dată transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii pentru obligația ce încă nu a fost executată și pentru care curge încă penalitatea.

Față de acestea instanța a admis numai în parte capătul 2 din cerere și a transformat daunele cominatorii instituite în daune interese raportat la obligația de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp, obligație îndeplinită la data de 28.03.2012.

La transformarea daunelor cominatorii instanța a avut în vedere prejudiciul efectiv suferit și probat de creditorul reclamant. Astfel obligația de a face a devenit scadentă la data de 19.10.2010 prin pronunțarea Deciziei nr. 1404/19.10.2010 prin care s-a respins recursul declarat împotriva sentinței 1457/2010. Obligația a fost îndeplinită de pârât cu întârziere conform procesului-verbal de punere în posesie nr. 3827 (f.37) la data de 28.03.2012. S-a calculat astfel o întârziere la executare de 525 de zile (19.10.2010-28.03.2012). Daunele cominatorii de 50 lei /zi s-ar ridica la o valoare totală de 26250 lei (525x50). Limita transformării este dată de dublul prag respectiv pe de o parte valoarea totală a daunelor cominatorii acumulate și prejudiciul efectiv.

Prejudiciul efectiv pentru lipsa de folosință a suprafeței de 400 mp a fost apreciat prin raportul de expertiză evaluatorie la 21690 lei (f.149-152) iar prin scăderea impozitului aferent, venitul net ce s-ar fi realizat ar fi de 16077 lei (f.170), sumă cu privire la care s-a oprit reclamantul prin cererea modificatoare (f.166).

Față de cele mai sus arătate instanța a admis în parte capătul 2 din cerere cu privire la neîndeplinirea la timp a pârâtului a obligației de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp și va obliga pârâtul la plata către reclamant a sumei de 16077 lei cu titlu de daune interese.

În ceea ce privește capătul de cerere privind cheltuielile de judecată instanța l-a admis în parte prin raportare la cheltuielile efectiv dovedite de reclamant și disp. art. 453 alin. 2) Cod proc. civilă. În cauză reclamantul a efectuat cheltuieli de judecată în quantum total de 4075 lei compuse din 3075 lei onorariu expert (f.91 și 173) și 1000 lei onorariu avocat (f.182). Cererea a fost admisă în parte în proporție mai mică de 50% fapt pentru care va dispune ca pârâtul să fie obligat la acoperirea parțială a cestora în sumă de 2037 lei.

Împotriva sentinței civile au formulat apel părțile.

Reclamantele Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana, în apelul lor, în calitate de moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, decedat la 23 decembrie 2016, reclamant în dosarul nr.6623/314/2015 al Judecătoriei Suceava, arată că sentința apelată a fost dată cu aplicarea greșită a legii și cu interpretarea eronată a probatoriului administrat în cauză din perspectiva următoarelor considerente:

1) În mod greșit a reținut instanța de fond că în sarcina pârâtului nu a fost angajată obligația de plată a unor cominatorii pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren situată în intravilanul mun. Suceava, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătoriei Suceava.

Astfel, prin sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătoriei Suceava, rămasă irevocabilă, Comisia locală de fond funciar a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a autorului lor cu suprafața reconstituită de 6530 mp teren situată în intravilanul mun.

Suceava, iar prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava, de asemenea irevocabilă, pârâtul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

Prin urmare, obligația de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren intravilan a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava, iar refuzul culpabil de îndeplinire a obligației astfel stabilite a fost sancționat prin obligarea pârâtului primarul mun. Suceava la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere prin sentința civilă nr. 1379/2009 a aceleiași instanțe.

Este real faptul că, datorită unei formulări deficitare a petitului cererii introductive, s-a făcut referire la transformarea daunelor cominatorii "stabilite în sarcina pârâtului prin sentința civilă nr. 2051/2008", însă în același petit s-a precizat expres că este vorba despre daunele cominatorii stabilite în sarcina pârâtului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, iar în motivarea acțiunii s-a precizat că obligația de punere în posesie a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, iar daunele cominatorii pentru neîndeplinirea acestei obligații au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009.

Prin urmare, este mai mult decât evident faptul că reclamantul decedat a înțeles să investească instanța cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 precum și faptul că s-a făcut dovada stabilirii prin hotărâre judecătorească irevocabilă a daunelor cominatorii a căror transformare s-a solicitat, context în care este lipsit de relevanță faptul că aceste daune nu au fost stabilite prin sentința nr. 2051/2008, ci printr-o altă hotărâre care a fost invocată în motivarea acțiunii și care a fost depusă la dosarul cauzei.

În măsura în care din redactarea defectuoasă a primului petit al acțiunii introductive judecătorul fondului a înțeles că a fost investit cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 2051/2008, potrivit art. 22 cod procedură civilă acesta avea obligația de a-și exercita rolul activ, pentru a preveni orice greșeală în aflarea adevărului și pentru a stabili corect situația de fapt dedusă judecății, sens în care, având în vedere neconcordanța dintre primul petit și motivarea de fapt a cererii introductive (în care s-a tăcut referire la faptul că daunele cominatorii pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009), acesta avea obligația de a pune în discuția contradictorie a părților care este hotărârea judecătorească prin care au fost stabilite daunele cominatorii ce s-au solicitat a fi transformate în daune compensatorii.

Neprocedând în acest mod și respingând primul petit al cererii pe considerentul că prin sentința civilă nr. 2051/2008 nu au fost stabilite daune cominatorii, fără a mai analiza în substanța sa pretenția privind transformarea daunelor cominatorii stabilite pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp în daune compensatorii, instanța de fond a reținut greșit un fine de neprimire și a lăsat nerezolvat fondul pretenției sus menționate.

2) Este lipsită de temei legal statuarea instanței de fond în sensul că daunele cominatorii nu pot fi transformate în daune interese compensatorii decât după îndeplinirea obligației a cărei neîndeplinire a fost sancționată prin obligarea debitorului la plata daunelor cominatorii.

În argumentarea acestei statuări, judecătorul fondului a evocat un paragraf din considerentele deciziei nr. XX/2005 a ÎCCJ, potrivit căruia " revine instanței de judecată îndatorirea ca, după executarea obligației respective, să transforme acele daune în daune compensatorii", fără a a ține seama de ansamblul dezlegărilor din decizia sus menționată, care nu converg în nici un caz spre concluzia potrivit căreia transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii poate avea loc numai după îndeplinirea obligației.

Astfel, în motivarea deciziei nr. XX/2005, instanța supremă a reținut că este corect punctul de vedere al instanțelor care au considerat că declanșarea procedurii executării silite a daunelor cominatorii face necesară mai întâi transformarea lor în daune interese, pentru a se acorda creditorului, cu titlu definitiv, numai partea din valoarea daunelor cominatorii care reprezintă prejudiciul efectiv cauzat prin întârziere, neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligației, subliniind că în cazul în care debitorul execută obligația, daunele cominatorii vor trebui reduse la quantumul despăgubirilor datorate pentru întârzierea executării, iar în cazul în care debitorul refuză executarea, quantumul lor ar trebui convertit totuși la valoarea exactă a prejudiciului suferit prin neexecutare, o altfel de soluție nefiind posibilă.

Prin urmare, în dezlegarea problemei de drept în discuție, instanța supremă a avut în vedere două ipoteze, respectiv ipoteza în care debitorul își execută obligația (cea la care se referă paragraful evocat de judecătorul fondului), dar și cea în care acesta refuză în continuare executarea, reținând că în ambele cazuri daunele cominatorii trebuie transformate în daune compensatorii în limita prejudiciului dovedit, în același sens fiind și dispozitivul deciziei sus menționate, din care nu rezultă nici o condiționare a demersului privind transformarea daunelor cominatorii de îndeplinirea efectivă a obligației.

Așa fiind, în mod nelegal, fără nici un argument dedus din vreun text de lege, judecătorul fondului a transformat o ipoteză particulară din cele la care se referă considerentele deciziei nr. XX/2005 (cea a executării obligației) într-o condiție de admisibilitate a acțiunii având ca obiect transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii, nesocotind însuși raționamentul prin prisma căruia s-a statuat necesitatea unui astfel de demers judiciar.

Astfel, dacă instanța supremă a reținut că daunele cominatorii nu sunt susceptibile de executare silită decât în limita daunelor interese dovedite, deoarece ele au un caracter provizoriu, la momentul stabilirii lor neputând fi cunoscute toate elementele necesare cuantificării prejudiciului (întrucât nu se poate cunoaște perioada în care debitorul nu își va executa obligația), atunci în mod evident transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii poate avea loc ori de câte ori prejudiciul devine cuantificabil, adică atunci când poate fi stabilit pe baza unor elemente certe, indiferent dacă obligația a fost sau nu executată.

A admite ideea potrivit căreia transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii nu poate avea loc decât după îndeplinirea obligației înseamnă a nesocoti însuși scopul acordării daunelor cominatorii și a lăsa fără finalitate hotărârea prin care acestea au fost acordate pentru că aceste daune cominatorii nu mai constituie un mijloc de constrângere a debitorului în condițiile în care ele nu sunt susceptibile de executare înainte de a fi transformate în daune compensatorii, iar o asemenea transformare nu ar putea avea loc înainte de îndeplinirea obligației. Cu alte cuvinte, dacă nu există posibilitatea transformării daunelor cominatorii înainte de executarea obligației de a face care presupune faptul personal al debitorului, acesta din urmă nu riscă nici o sancțiune sau repercusiune financiară și nu are nici un interes să își îndeplinească obligația pentru că, potrivit raționamentului instanței de fond, până la momentul executării obligației daunele cominatorii nu pot fi executate silit, neavând caracter cert, dar nici nu ar putea fi transformate în daune compensatorii. În mod evident, un astfel de mecanism lipsește de eficiență hotărârea judecătorească prin care s-au acordat daunele cominatorii, aducând o atingere gravă atât dreptului la un proces echitabil, care presupune și executarea hotărârilor judecătorești definitive într-un termen rezonabil, cât și, în cazuri precum cel de față, dreptului de proprietate însuși, care este afectat în substanța sa în contextul în care persoana căreia i s-a recunoscut dreptul la un bun nu se poate bucura de acel bun și nu își poate exercita prerogativele de proprietar asupra bunului respectiv.

Prin prisma tuturor acestor argumente, faptul că până în prezent nu a fost îndeplinită efectiv obligația de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp, astfel cum a fost ea stabilită prin hotărâri judecătorești irevocabile, nu constituie un impediment pentru transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina părâtului debitor prin sentințele civile nr. 1379/2009, 1457/2010 din moment ce în cauză au fost indicate și identificate prin probele administrate toate elementele necesare pentru cuantificarea prejudiciului rezultând din această neexecutare (respectiv întinderea suprafeței de a cărei

folosință a fost lipsit autorul lor, perioada de timp a lipsei de folosință, tipul și natura veniturilor ce ar fi putut fi obținute din folosința terenului),

3) Pe fondul cauzei, se justifică a fi admise și pretențiile având ca obiect obligarea pârâtului la plata sumei de 532.480 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, precum și a sumei de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1457/2010.

Astfel, din înscrisurile depuse la dosar rezultă că prin sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătoriei Suceava, rămasă irevocabilă, Comisia locală de fond funciar a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a autorului lor cu suprafața reconstituită de 6530 mp teren situată în intravilanul mun. Suceava, iar prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătoriei Suceava, de asemenea irevocabilă, pârâtul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

Comisia locală de fond funciar nu și-a îndeplinit decât parțial obligațiile stabilite în sarcina sa prin sentința civilă nr. 2051/2008, procedând la punerea în posesie și emiterea titlului de proprietate în favoarea reclamantului decedat numai pentru suprafața de 1900 mp teren, care a fost evidențiată în titlul de proprietate nr. 3711/2010, în timp ce pentru diferența de 4630 mp teren la care se referă sentința sus menționată obligația de punere în posesie nu a fost îndeplinită nici până în prezent.

Pe de altă parte, prin sentința civilă nr. 1457 din 16 martie 2010 a Judecătoriei Suceava, rămasă irevocabilă, s-a stabilit că, din suprafața de 3,74 ha teren pentru care s-a reconstituit în favoarea reclamantului decedat, este posibilă punerea în posesie numai cu suprafața de 400 mp teren identică cu pf 3199/1 din CF 18143 și cu suprafața de 200 mp teren situată pe str. Traian Vuia, limitrofă pf 3199/1. Pe cale de consecință, prin sentința sus menționată a fost obligată Comisia locală de fond funciar să procedeze la punerea în posesie a defunctului cu cele două suprafețe individualizate anterior, iar Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 50 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea acestei obligații, începând cu data rămânerii irevocabile a hotărârii (respectiv 19 octombrie 2010) și până la punerea efectivă în posesie.

Potrivit procesului verbal nr. 3827 din 28 martie 2012, s-a procedat la punerea în posesie numai cu suprafața de 400 mp teren intravilan, suprafață care a fost înscrisă în titlul de proprietate nr. 3737/2014, în timp ce cu suprafața de 200 mp teren individualizată în dispozitivul sentinței civile nr. 1457/2010 punerea în posesie nu s-a realizat nici până în prezent.

Deși pârâtul a susținut, prin întâmpinarea formulată în cauză, că ar fi existat o imposibilitate obiectivă de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp teren reconstituite în favoarea reclamantului decedat, pe considerentul că nu ar exista terenuri disponibile care să poată fi atribuite, susținerile sale în acest sens sunt infirmate de probatoriul administrat în cauză.

În acest sens, la dosarul cauzei a fost depus un extras din inventarul domeniului privat al municipiului Suceava, înscris care atestă faptul că unitatea administrativ teritorială dispune de numeroase suprafețe de teren libere situate în intravilanul mun. Suceava, cu categoria de folosință arabilă sau virană, inclusiv o suprafață de peste 1 ha teren situată în zona George Enescu. De asemenea, potrivit adresei nr. 31624/2015, emisă de Primăria mun. Suceava, terenurile la care se referă această adresă sunt libere, nu formează obiectul vreunor contracte de închiriere, concesiune sau superficiei, împrejurare în raport de care se impune concluzia potrivit căreia există terenuri disponibile, libere de sarcini, pe care se poate realiza punerea în posesie.

În altă ordine de idei, la dosar a mai fost depus răspunsul pârâtului la proba cu interogatoriul său, administrată într-o altă cauză, răspuns prin care se recunoaște dreptul

defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon de a fi pus în posesie cu suprafața de 4230 mp teren conform sentinței civile nr. 2051/2008 a Judecătoriei Suceava și din care rezultă că din vechiul amplasament care a aparținut antecesorelor reclamantului și care a fost înscris în CF 94 a corn. cad. Suceava o suprafață de 3665 mp identică cu pf 6937 din CF 21067 face parte din patrimoniul unității administrativ teritoriale și nu a fost atribuită legal altor persoane, așa încât nu există nici un impediment legal pentru punerea în posesie pe vechiul amplasament.

Nu în ultimul rând, se impune a se reține că în ceea ce privește suprafața de 200 mp teren, prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătoriei Suceava a fost stabilit inclusiv amplasamentul pe care urmează a se realiza punerea în posesie (după prealabila verificare a disponibilității acestui amplasament, la care se face referire în considerente), așa încât cu referire la acest teren pârâtul nu poate pretinde că s-ar fi aflat în imposibilitate de a efectua punerea în posesie întrucât prin această apărare se neagă practic autoritatea de lucru judecat a sentinței sus menționate.

În ceea ce privește susținerea pârâtului în sensul că procedurile de punere în posesie și emitere a titlurilor de proprietate ar fi fost suspendate în temeiul art. 7 alin. 1 din Legea nr. 165/2013, această susținere se impune a fi înlăturată prin prisma disp. art. 7 alin. 2 din Legea nr. 165/2013, potrivit căreia dispozițiile alin. 1 nu sunt aplicabile în cazul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile. Cum în speță obligația de punere în posesie a fost stabilită în sarcina Comisiei al cărei președinte este pârâtul prin hotărâri irevocabile pronunțate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 (sentința civilă nr. 2051/2008 și sentința civilă nr. 1457/2010), în conformitate cu disp. art. 7 alin. 2 prevederile acestui act normativ nu sunt aplicabile în cauză, motiv pentru care apărările pârâtului privind suspendarea de drept a operațiunilor de punere în posesie sunt nefondate.

Față de cele arătate, probatoriul administrat în cauză relevă faptul că nu a existat o imposibilitate obiectivă de îndeplinire a obligațiilor stabilite în sarcina Comisiei Locale de fond funciar prin sentințele civile nr. 2051/2008, 1457/2010 ale Judecătoriei Suceava, aceasta cu atât mai mult cu cât ulterior pronunțării hotărârilor sus menționate nu a fost efectuată în privința suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren nici una din operațiunile prev. de HG 890/2005 în sensul de a se proceda la identificarea efectivă a vechiului amplasament, de a se verifica dacă există vreun impediment pentru atribuirea acestui amplasament, de a se identifica suprafețe libere care ar putea fi atribuite în compensare, de a mi se transmite o ofertă de compensare cu teren echivalent ori, în caz de imposibilitate, de a se întocmi propunere de acordare a despăgubirilor.

În raport de situația de fapt expusă anterior și de dezlegările din decizia nr. XX/2005 a ICCJ, în cauză se impune angajarea răspunderii civile delictuale în sarcina pârâtului prin transformarea daunelor cominatorii în daune interese compensatorii, corespunzător prejudiciului cauzat prin neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp, 200 mp teren situate în intravilanul mun. Suceava.

Fapta ilicită a pârâtului, în considerarea căreia solicită angajarea răspunderii civile delictuale sub forma daunelor interese compensatorii, constă în refuzul nejustificat de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp, 200 teren, reconstituită în temeiul Legii nr. 18/1991. Existența acestor fapte, precum și vinovăția pârâtului au fost stabilite cu autoritate de lucru judecat prin sentințele nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătoriei Suceava, prin care s-a constatat că refuzul de punere în posesie este nejustificat. De asemenea, atunci când instanțele au obligat pârâtul la plata unor daune interese cominatorii conform sentințelor sus menționate, au fost verificate condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii delictuale întrucât daunele cominatorii reprezentau un mijloc specific de constrângere a debitorului la îndeplinirea unei obligații de a face, ele neputând fi acordate decât în măsura în care debitorul refuză în mod culpabil să execute o astfel de obligație stabilită în sarcina sa.

Prin urmare, în raport de faptul că pârâtul nu a executat deîndată obligația de punere în posesie conform sentințelor nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătoriei Suceava, așa cum impuneau disp. art. 64 din Legea 18/1991 republicată, precum și faptul că acesta a fost sancționat prin obligarea la plata unor daune cominatorii, se impune în mod cert concluzia vinovăției sale în săvârșirea unei fapte ilicite cauzatoare de prejudicii.

În ceea ce privește prejudiciul cauzat prin faptele ilicite ale pârâtului, acesta este echivalent cu lipsa de folosință a suprafețelor cu care reclamantul decedat era îndreptățit a fi pus în posesie.

Prin raportul de expertiză efectuat în cauză, necontestat de pârât, lipsa de folosință a suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren a fost cuantificată în raport de numărul de zile de întârziere înregistrat în îndeplinirea obligațiilor de punere în posesie și de venitul ce s-ar fi putut realiza din închirierea terenurilor în ipoteza în care obligația de punere în posesie ar fi fost îndeplinită de îndată, așa cum impun disp. art. 64 din Legea nr. 18/1991. Astfel:

-pentru suprafața de 4630 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 14 octombrie 2010- 27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 891.206 lei;

-pentru suprafața de 200 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 19 octombrie 2010-27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 21.473 lei.

În conformitate cu prevederile codului fiscal, pentru veniturile realizate din cedarea folosinței bunurilor (închirieri), proprietarul datorează bugetului de stat impozit în cuantum de 16% din suma încasată, iar bugetului de asigurări sociale contribuție CAS în cuantum de 5,5%.

În considerarea acestor obligații, prin notele de calcul depuse la dosarul cauzei a fost determinat venitul net care fi putut obține din închirierea terenurilor în discuție, după deducerea impozitului și contribuției CAS, venit net care însumează 532.480 lei pentru suprafața de 4630 mp teren, și 12.285 lei pentru suprafața de 200 mp.

Față de toate aceste considerente, solicită admiterea apelului, schimbarea în parte a hotărârii instanței de fond și, menținând soluția de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 1457/2010 în daune interese compensatorii în sumă de 16.077 lei, raportat la obligația de punere în posesie cu suprafața de 400 mp teren, transformarea și a celorlalte daune cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentințele civile nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătoriei Suceava în daune interese compensatorii și să obligarea pârâtului să le achite, cu acest titlu, suma de 532.480 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1379/2009, precum și suma de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită și respectiv a fost îndeplinită cu întârziere obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr.1457/2010.

În temeiul art. 453 cod procedură civilă, solicită și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată din apel.

În drept, și-au întemeiat cererea de apel pe disp. art.466 și urm. cod procedură civilă, art. 22 cod procedură civilă, art. 998-999 cod civil anterior, art. 1357 și urm. cod civil rap. la art. 64 din Legea nr. 18/1991, decizia nr. XX/2005 a ÎCCJ, art. 453 cod procedură civilă.

Prin apelul formulat intimatul Primarul Municipiului Suceava, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, arată că prin plângerea înregistrată pe rolul Judecătoriei Suceava sub nr. 6623/314/2015, reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon, în contradictoriu cu Primarul municipiului Suceava, a solicitat transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin Sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătoriei Suceava și la plata sumei de 18.110 lei daune interese, transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin Sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătoriei Suceava și la plata sumei de 5.192 lei daune interese.

În motivarea cererii sale, reclamantul arată că prin Sentința civilă nr. 2051/2008, Comisia municipală de fond funciar Suceava a fost obligată la punerea în posesie a acestuia cu suprafața de 6530 m.p. Din această suprafață, i-au fost atribuiți doar 1900 m.p., pentru care a fost emis Titlul de proprietate nr. 3711/2010, rămânând o diferență de 4630 m.p. teren pe care nu a primit-o. Intimatul consideră că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, existența faptei, a prejudiciului precum și vinovăția pârâtului fiind stabilite cu

autoritate de lucru judecat prin sentința civilă nr. 1379/2009 a Judecătoriei Suceava. în ceea ce privește daunele interese, reclamantul a precizat că acestea reprezintă beneficiul pe care l-ar fi putut realiza din exploatarea suprafeței în cauză.

Referitor la cei de-al doilea capăt de cerere, reclamantul a susținut că prin Sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătoriei Suceava i s-a reconstituit dreptul de proprietate cu privire la suprafața de 3.74 ha. teren în calitate de moștenitor al autorilor Morariu Spiridon și Morariu Măria. Prin Sentința civilă nr. 1457/2010, Judecătoria Suceava a stabilit că este posibilă punerea în posesie cu suprafețele de 400 m.p. și 200 m.p., stabilind în sarcina pârâtului daune cominatorii în quantum de 50 lei pe zi până la îndeplinirea acestei obligații. Intimatul a fost pus în posesie cu suprafața de 400 m.p. teren, fiind inclusă în Titlul de proprietate nr. 3737/2014, fiind înregistrată o întârziere de 526 zile, iar punerea în posesie cu suprafața de 200 m.p. teren nu s-a realizat nici până în prezent. în ceea ce privește daunele interese, reclamantul a precizat că acestea reprezintă beneficiul pe care l-ar fi putut realiza din exploatarea suprafeței în cauză.

Prin Sentința civilă nr. 218 din 26 ianuarie 2017, Judecătoria Suceava a admis în parte acțiunea și a transformat daunele cominatorii în daune interese în quantum de 16077 lei.

Consideră Sentința civilă nr. 218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Suceava ca fiind nelegală și netemeinică din următoarele considerente:

Prin Sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătoriei Suceava, definitivă și irevocabilă, s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea reclamantului dreptul de proprietate pentru suprafața de 3,74 ha. iar Comisia municipală de fond funciar Suceava a fost obligată la punerea în posesie a acestuia cu suprafața de 6530 m.p. situată în intravilanul municipiului Suceava. Ulterior, prin Sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009, Judecătoria Suceava a obligat pe Primarul municipiului Suceava la plata de daune cominatorii începând cu data rămânerii irevocabile a acestei sentințe până la punerea efectivă în posesie a reclamantului cu suprafața de 6530 m.p. teren.

Prin Sentința civilă nr. 1457 din 16 martie 2010, definitivă și irevocabilă, Judecătoria Suceava a obligat Comisia municipală de fond funciar Suceava la punerea în posesie a reclamantului cu suprafețele de 400 m.p și 200 m.p. teren situate în intravilanul municipiului Suceava, str. Traian Vuia și obligarea Primarului municipiului Suceava la plata sumei de 50 lei pe zi de întârziere daune cominatorii până la îndeplinirea obligației de punere în posesie.

Reclamantul a fost pus în posesie cu suprafața de 400 m.p. teren, fiind întocmit Titlul de proprietate nr. 3737/2014, iar din lipsă de teren liber în rezerva Comisiei municipale de fond funciar Suceava, nu a fost posibilă punerea în posesie cu celelalte suprafețe de teren.

Art. 64 alin. (1) din Legea nr. 18/1991 prevede că în cazul în care comisia locală refuză punerea efectivă în posesie, persoana nemulțumită poate face plângere la instanța în a cărei rază teritorială este situat terenul. După cum se poate observa, legea impune o condiție pentru ca acest tip de acțiune să fie admisă, și anume existența unui refuz din partea comisiei locale de fond funciar de a proceda la punerea în posesie.

În speța de față nu există un refuz nejustificat din partea instituției în a proceda la punerea în posesie a reclamantilor cu suprafața pentru care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate.

Conform art. 10 alin. (1) din Regulamentul comisiilor de fond funciar aprobat prin H.G. nr. 890/2005 în situația în care punerea în posesie pe vechiul amplasament nu mai este posibilă, persoanelor îndreptățite li se vor oferi un alt amplasament dar această obligație a comisiei locale de fond funciar există doar în situația în care aceasta dispune de teren liber în rezervă.

Art. 10 alin. (4) din același regulament prevede că atunci când nu mai există teren în rezerva comisiei de fond funciar, aceasta se va putea adresa, prin intermediul comisiei județene de fond funciar, instituțiilor și autorităților publice care administrează teren proprietate a statului.

În aplicarea acestor dispoziții legale, Comisia județeană de fond funciar Suceava, prin adresa nr. 14566/P.Ct. din 4 martie 2008 a solicitat comisiilor locale de fond funciar situația suprafețelor de teren pentru care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate prin

hotărâri ale comisiei județene și prin hotărâri judecătorești dar care nu au putut fi puse în posesie din lipsă de teren. Instituția, prin adresa nr. 23033 din 7 iulie 2008 a adus la cunoștința Comisiei județene de fond funciar Suceava faptul că la nivelul municipiului Suceava există un deficit de 314 ha. teren urmând ca persoanele îndreptățite să fie puse în posesie cu suprafețe de teren din patrimoniul instituțiilor care administrează terenuri proprietate a statului.

În situația în care nu mai există teren în rezerva comisiilor locale de fond funciar și nici nu va fi posibilă punerea la dispoziția comisiei locale terenuri din proprietatea statului, reclamantul va fi înscris în Anexa nr. 23 în vederea acordării de despăgubiri în condițiile Titlului VII din Legea nr. 247/2005 și ale H.G. nr. 1095/2005.

Ulterior, a intrat în vigoare Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, care reglementează o procedură nouă referitoare la persoanele cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate și care nu au fost puse în posesie cu suprafețe de teren în natură, întrucât vechiul amplasament este ocupat iar unitatea administrativ teritorială nu deține terenuri libere.

Astfel, conform acestui act normativ, în urma centralizării situației comparative a tuturor cererilor nesoluționate și a disponibilităților terenurilor, în cazul imposibilității atribuirii de suprafețe de teren în pe un alt amplasament, persoanele cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate li se vor acorda măsuri compensatorii conform procedurii reglementate de Capitolul III din Legea nr. 165/2013.

La nivelul municipiului Suceava, în conformitate cu prevederile 6 din Legea nr. 165/2013, a fost finalizată procedura de inventariere terenurilor, a fost întocmită Situația necesarului de teren în vederea finalizării procesului de restituire a terenurilor la nivelul municipiului Suceava și recepționată de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava. Conform acesteia, la nivelul municipiului Suceava nu mai există terenuri libere care să poată fi atribuite persoanelor îndreptățite, mai mult, există un necesar de 261,3645 ha. pentru finalizarea procesului de restituire a terenurilor.

Așa cum a adus și la cunoștința instanței de fond, precizează faptul că reclamantul a fost înscris în Situația centralizatoare privind cererile de restituire nesoluționate, conform Anexei 5 la Procedura operațională elaborată în aplicarea Legii nr. 165/2013, la poziția nr. 51, cu suprafața de 3,74 ha. urmând ca, la finalizarea procedurii, să-și valorifice dreptul reconstituit fie prin punerea în posesie cu o suprafață de teren pusă la dispoziția comisiei locale din terenul proprietatea Statului român fie prin măsuri compensatorii conform Capitolului 111 din Legea nr. 165/2013.

De asemenea, arată că potrivit art. 35 - 40 din Legea nr. 165/2013, în cazul în care comisia locală de fond funciar nu își îndeplinește obligațiile în termenele impuse de lege, membrii acesteia pot fi sancționați contravențional, iar dacă după aplicarea sancțiunilor contravenționale președintele comisiei refuză în continuare sau întârzie finalizarea procedurii de validare, punere în posesie și emitere a titlului de proprietate, prefectul sau Autoritatea Națională pentru restituirea proprietăților poate dispune chiar și revocarea acestuia din funcție. Prin prisma acestor dispoziții legale, consideră că nu mai sunt aplicabile dispozițiile art. 64 alin. (2) din Legea nr. 18/1991. Eventualele încălcări ale prevederilor referitoare la punerea în posesie sau acordarea de măsuri compensatorii vor fi sancționate potrivit dispozițiilor reglementate de art. 35 - 40 din Legea nr. 165/2013.

Pentru aceste motive, solicită admiterea apelului, modificarea Sentinței civile nr. 218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătorei Suceava în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamantul Dumitrescu Valentin Spiridon ca nefondată.

În drept, și-a întemeiat apelul pe dispozițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 1/2000 cu modificările și completările ulterioare și ale Titlului XIII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției și ale Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 466 și urm. din Codul de procedură civilă.

Examinând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată următoarele:

Este întemeiată critica apelantelor Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana, moștenitoarele reclamantului decedat, Dumitrescu Valentin Spiridon (conform certificatului de moștenitor depus în apel, filele 35-37), în sensul că în mod greși prima instanță a respins primul petit al cererii privind transformarea daunelor cominatorii stabilite pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp în daune compensatorii, pe considerentul că prin sentința civilă nr. 2051/2008 nu au fost stabilite daune cominatorii, fără a mai analiza fondul pretenției sus menționate.

Prin sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătorei Suceava, rămasă irevocabilă, Comisia locală de fond funciar a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a autorului reclamantelor cu suprafața reconstituită de 6530 mp teren situată în intravilanul mun. Suceava, iar prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava, irevocabilă, pârâțul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

Prin urmare, obligația de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren intravilan a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava, iar refuzul culpabil de îndeplinire a obligației astfel stabilite a fost sancționat prin obligarea pârâtului, primarul mun. Suceava la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere, prin sentința civilă nr. 1379/2009 a aceleiași instanțe.

Cu toate acestea, faptul că, în petitul cererii introductive, s-a făcut referire la transformarea daunelor cominatorii "stabilite în sarcina pârâtului prin sentința civilă nr. 2051/2008" și nu prin sentința civilă nr. 1379/2009, nu este de natură a atrage respingerea cererii, în condițiile în care în același petit s-a precizat expres că este vorba despre daunele cominatorii stabilite în sarcina pârâtului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, iar în motivarea acțiunii s-a precizat că obligația de punere în posesie a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, iar daunele cominatorii pentru neîndeplinirea acestei obligații au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009.

Prin urmare, este evident faptul că reclamantul decedat a înțeles să investească instanța cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 precum și faptul că s-a făcut dovada stabilirii prin hotărâre judecătorească irevocabilă a daunelor cominatorii a căror transformare s-a solicitat, context în care este lipsit de relevanță faptul că aceste daune nu au fost stabilite prin sentința nr. 2051/2008, ci printr-o altă hotărâre care a fost invocată în motivarea acțiunii și care a fost depusă la dosarul cauzei.

Totodată, faptul că până în prezent nu a fost îndeplinită efectiv obligația de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp, astfel cum a fost ea stabilită prin hotărâri judecătorești irevocabile, nu constituie un impediment pentru transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului debitor prin sentințele civile nr. 1379/2009, 1457/2010.

În argumentarea statuării că daunele cominatorii nu pot fi transformate în daune interese compensatorii decât după îndeplinirea obligației a cărei neîndeplinire a fost sancționată prin obligarea debitorului la plata daunelor cominatorii, prima instanță a enunțat un paragraf din considerentele deciziei nr. XX/2005 a ÎCCJ, potrivit căruia " revine instanței de judecată îndatorirea ca, după executarea obligației respective, să transforme acele daune în daune compensatorii", fără a ține seama de ansamblul dezlegărilor din decizia sus menționată.

Astfel, în motivarea deciziei nr. XX/2005, instanța supremă a reținut că este corect punctul de vedere al instanțelor care au considerat că declanșarea procedurii executării silite a daunelor cominatorii face necesară mai întâi transformarea lor în daune interese, pentru a se acorda creditorului, cu titlu definitiv, numai partea din valoarea daunelor cominatorii care reprezintă prejudiciul efectiv cauzat prin întârziere, neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligației, subliniind că în cazul în care debitorul execută obligația, daunele cominatorii vor trebui reduse la cuantumul despăgubirilor datorate pentru întârzierea executării, iar în cazul în care debitorul refuză executarea, cuantumul lor ar trebui convertit

totuși la valoarea exactă a prejudiciului suferit prin neexecutare, o altfel de soluție nefiind posibilă.

Prin urmare, în dezlegarea problemei de drept în discuție, instanța supremă a avut în vedere două ipoteze, respectiv ipoteza în care debitorul își execută obligația (cea la care se referă paragraful evocat de judecătorul fondului), dar și cea în care acesta refuză în continuare executarea, reținând că în ambele cazuri daunele cominatorii trebuie transformate în daune compensatorii în limita prejudiciului dovedit, în același sens fiind și dispozitivul deciziei sus menționate, din care nu rezultă nici o condiționare a demersului privind transformarea daunelor cominatorii de îndeplinirea efectivă a obligației.

Astfel, dacă instanța supremă a reținut că daunele cominatorii nu sunt susceptibile de executare silită decât în limita daunelor interese dovedite, deoarece ele au un caracter provizoriu, la momentul stabilirii lor neputând fi cunoscute toate elementele necesare cuantificării prejudiciului (întrucât nu se poate cunoaște perioada în care debitorul nu își va executa obligația), atunci în mod evident transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii poate avea loc ori de câte ori prejudiciul devine cuantificabil, adică atunci când poate fi stabilit pe baza unor elemente certe, indiferent dacă obligația a fost sau nu executată.

A admite ideea potrivit căreia transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii nu poate avea loc decât după îndeplinirea obligației, înseamnă a nesocoti însuși scopul acordării daunelor cominatorii și a lăsa fără finalitate hotărârea prin care acestea au fost acordate, pentru că aceste daune cominatorii nu mai constituie un mijloc de constrângere a debitorului în condițiile în care ele nu sunt susceptibile de executare înainte de a fi transformate în daune compensatorii, iar o asemenea transformare nu ar putea avea loc înainte de îndeplinirea obligației, fapt care ar aduce o atingere gravă atât dreptului la un proces echitabil, care presupune și executarea hotărârilor judecătorești definitive într-un termen rezonabil, cât și, dreptului de proprietate însuși.

Pe fondul cauzei, corect prima instanță a apreciat că se impune transformarea daunelor cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1457/16.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 al Judecătoriei Suceava, în daune interese compensatorii în cuantum de 16.077 lei, raportat la obligația de punerea în posesie pentru suprafața de 400 mp, obligație îndeplinită cu întârziere de pârât.

De asemenea, se justifică a fi admise și pretențiile având ca obiect obligarea pârâtului la plata sumei de 170 345 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, precum și a sumei de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1457/2010.

Astfel, așa cum corect a reținut prima instanță, reclamantul, autorul apelantelor, este creditor al obligației de a face instituită în sarcina debitorului pârât prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătoriei Suceava pronunțată în dosarul nr. 7808/314/2007 rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1604/01.07.2008, obligație de punere în posesie pentru suprafața de 6530 mp, obligație îndeplinită în parte numai pentru suprafața de 1900 mp. Pentru restul de 4630 mp pârâtul nu și-a îndeplinit nici în prezent această obligație. Cu privire la această obligație, tribunalul constată că prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătoriei Suceava, de asemenea irevocabilă, pârâtul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

De asemenea, corect prima instanță a constatat că reclamantul este creditor al obligației de a face instituită în sarcina debitorului pârât prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătoriei Suceava pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1404/19.10.2010, obligație de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp și 200 mp. Obligația de punere în posesie pentru suprafața de 400 mp a fost îndeplinită de pârât cu întârziere la data de 28.03.2012, în timp ce obligația de punere în

posesie pentru suprafața de 200 mp nu a fost îndeplinită nici în prezent. Prin sentința civilă s-a dispus obligarea pârâtului la plata către reclamant de daune cominatorii în cuantum de 50 lei/zi până la data punerii efective în posesie.

Deși pârâtul a susținut în cauză, că ar fi existat o imposibilitate obiectivă de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp teren reconstituite în favoarea reclamantului decedat, pe considerentul că nu ar exista terenuri disponibile care să poată fi atribuite, susținerile sale în acest sens sunt infirmate de probatoriul administrat în cauză.

În acest sens, la dosarul cauzei a fost depus un extras din inventarul domeniului privat al municipiului Suceava, înscris care atestă faptul că unitatea administrativ teritorială dispune de suprafețe de teren libere situate în mun. Suceava.(f 63,.70-87, f.94-110).

Chiar și în situația în care, în rezerva comisiei locale nu ar mai fi terenuri în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, potrivit art.6 din Legea nr.165/2013, primarul, în calitate de președinte al comisiei constituite conform art.5-6 din Legea nr.165/2013 avea obligația, ca în vederea aplicării legii, să întocmească o situație privind terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului sau după caz, al unității administrativ –teritoriale, care pot face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate pentru fiecare unitate administrativ teritorială, să demareze procedurile necesare în vederea schimbării regimului juridic al terenurilor aflate în proprietatea publică a statului, și trecerii acestora, în condițiile legii, în proprietatea privată pentru a fi afectate restituirii în natură.

Nu în ultimul rând, se impune a se reține că în privința suprafețelor de 400 mp și respectiv de 200 mp teren, prin sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava a fost stabilit inclusiv amplasamentul pe care urmează a se realiza punerea în posesie (după prealabila verificare a disponibilității acestui amplasament, la care se face referire în considerente), iar cu referire la aceste terenuri pârâtul nu a adus dovezi care să justifice imposibilitatea de a efectua punerea în posesie .

Refuzul nejustificat al primarului de a îndeplini obligațiile de punere în posesie cu privire la terenul în litigiu, stabilite prin hotărârile judecătorești mai sus menționate, a fost constatat prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava (pentru suprafața de 4630 mp) și, respectiv sentința civilă nr. 1457/2010 a Judecătorei Suceava(pentru suprafața de 400 mp și 200 mp), astfel încât aspectele puse în discuție de apelant privind situația anterioară pronunțării acestor hotărâri nu pot fi analizate, întrucât s-ar aduce atingere autorității de lucru judecat. De asemenea, aplicarea în speță a dispozițiilor art.64 din Legea nr.18/1991 a fost constatată prin hotărârile judecătorești mai sus menționate, pârâtul având obligația de a executa titlurile executorii, care se bucură de autoritate de lucru judecat.

Apelantul nu a dovedit existența unor cauze exoneratoare, intervenite ulterior pronunțării acestor hotărâri judecătorești.

În ceea ce privește susținerea pârâtului în sensul că procedurile de punere în posesie și emitere a titlurilor de proprietate ar fi fost suspendate în temeiul art. 7 alin. 1 din Legea nr. 165/2013, această susținere se impune a fi înlăturată prin prisma disp. art. 7 alin. 2 din Legea nr. 165/2013, potrivit căreia dispozițiile alin. 1 nu sunt aplicabile în cazul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile. Cum în speță obligația de punere în posesie a fost stabilită în sarcina Comisiei al cărei președinte este pârâtul prin hotărâri irevocabile pronunțate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 (sentința civilă nr. 2051/2008 și sentința civilă nr. 1457/2010), în conformitate cu disp. art. 7 alin. 2 prevederile acestui act normativ nu sunt aplicabile în cauză, motiv pentru care apărările pârâtului privind suspendarea de drept a operațiunilor de punere în posesie sunt nefondate.

Față de cele arătate, probatoriul administrat în cauză relevă faptul că nu s-a făcut dovada că a existat o imposibilitate obiectivă de îndeplinire a obligațiilor stabilite în sarcina Comisiei Locale de fond funciar prin sentințele civile nr. 2051/2008, 1457/2010 ale Judecătorei Suceava, aceasta cu atât mai mult cu cât ulterior pronunțării hotărârilor sus menționate nu a fost efectuată în privința suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren nici una din operațiunile prev. de HG 890/2005, respectiv Legea nr.165/2013, în sensul de a se proceda la identificarea efectivă a vechiului amplasament, de a se verifica dacă există vreun impediment

pentru atribuirea acestui amplasament, de a se identifica suprafețe libere care ar putea fi atribuite în compensare, de a se transmite o ofertă de compensare cu teren echivalent ori, în caz de imposibilitate, de a se întocmi propunere de acordare a despăgubirilor.

În raport de situația de fapt expusă anterior și de dezlegările din decizia nr. XX/2005 a ICCJ, se apreciază că în cauză se impune angajarea răspunderii civile delictuale în sarcina pârâtului prin transformarea daunelor cominatorii în daune interese compensatorii, corespunzător prejudiciului cauzat prin neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp, 200 mp teren situate în intravilanul mun. Suceava și pentru îndeplinirea cu întârziere a obligației de punere în posesie cu privire la suprafața de 400 mp.

Existența faptei ilicite precum și vinovăția pârâtului au fost stabilite cu autoritate de lucru judecat prin sentințele nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătoriei Suceava, prin care s-a constatat că refuzul de punere în posesie este nejustificat. De asemenea, așa cum s-a arătat, atunci când instanțele au obligat pârâtul la plata unor daune interese cominatorii conform sentințelor sus menționate, au fost verificate condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii delictuale întrucât daunele cominatorii reprezentau un mijloc specific de constrângere a debitorului la îndeplinirea unei obligații de a face, ele neputând fi acordate decât în măsura în care debitorul refuză în mod culpabil să execute o astfel de obligație stabilită în sarcina sa.

În ceea ce privește prejudiciul cauzat prin faptele ilicite ale pârâtului, acesta este echivalent cu lipsa de folosință a suprafețelor cu care reclamantul decedat era îndreptățit a fi pus în posesie.

La transformarea daunelor cominatorii instanța are în vedere prejudiciul efectiv suferit și probat de creditorul reclamant.

Prin raportul de expertiză efectuat în cauză, necontestat de pârât, lipsa de folosință a suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren a fost cuantificată în raport de numărul de zile de întârziere înregistrat în îndeplinirea obligațiilor de punere în posesie și de venitul ce s-ar fi putut realiza din închirierea terenurilor în ipoteza în care obligația de punere în posesie ar fi fost îndeplinită deîndată, așa cum impun disp. art. 64 din Legea nr. 18/1991. Astfel, pentru suprafața de 4630 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 14 octombrie 2010- 27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 891.206 lei; pentru suprafața de 200 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 19 octombrie 2010- 27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 21.473 lei.

Totodată, așa cum a reținut și prima instanță și nu s-a contestat, limita transformării este dată de dublul prag respectiv : prejudiciul efectiv, calculat conform raportului de expertiză întocmit în cauză, dar și valoarea totală a daunelor cominatorii acumulate, calculate, conform sentinței civile nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătoriei Suceava la 100 lei/zi de întârziere, pentru suprafața de 4630 mp și, respectiv conform sentinței civile nr. 1457/2010 a Judecătoriei Suceava la 50 lei/zi întârziere, pentru suprafața de 200 mp și prejudiciul efectiv.

În conformitate cu prevederile codului fiscal, pentru veniturile realizate din cedarea folosinței bunurilor (închirieri), proprietarul datorează bugetului de stat impozit în cuantum de 16% din suma încasată, iar bugetului de asigurări sociale contribuție CAS în cuantum de 5,5%.

În considerarea acestor obligații, a fost determinat venitul net care fi putut obține din închirierea terenurilor în discuție, după deducerea impozitului și contribuției CAS, venit net limitat la suma de 100lei/zi de întârziere, care însumează 170.345 lei pentru suprafața de 4630 mp teren, și 12.285 lei pentru suprafața de 200 mp.

Față de toate aceste considerente, tribunalul în temeiul art.480 Cod de procedură civilă va respinge ca nefondat apelul formulat de intimatul Primarul Municipiului Suceava și va admite apelul formulat de moștenitoarele defunctului Dumitrecu Valentin Spiridon, va dispune schimbarea în parte a hotărârii instanței de fond și, menținând soluția de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 1457/2010 în daune interese compensatorii în sumă de 16.077 lei, raportat la obligația de punere în posesie cu suprafața de 400 mp teren, transformarea și a celorlalte daune cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentințele civile nr. 1379/2009, 1457/2010 ale Judecătoriei Suceava în daune interese

compensatorii și să obligarea pârâtului să le achite, cu acest titlu, suma de 170.345 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1379/2009, precum și suma de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită și respectiv a fost îndeplinită cu întârziere obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr.1457/2010.

În temeiul art.452 Cod de procedură civilă, fiind căzut în pretenții, pârâtul **Primarul Municipiului Suceava** va fi obligat să plătească reclamantelor **Dumitrescu Antonica** și **Horodenciuc Cristina Loredana** suma de 4075 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din primă instanță (în loc de 2037 lei, acțiunea fiind admisă în totalitate) și suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din apel. (f.45,46)

Pentru aceste motive,
În numele Legii,

DECIDE:

Respinge, ca nefondat, apelul formulat de intimatul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriai Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

Admite apelul formulat de reclamantele **Dumitrescu Antonica** și **Horodenciuc Cristina Loredana**, moștenitoare ale defunctului **Dumitrescu Valentin Spiridon**, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriai Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

Schimbă în parte sentința civilă nr.218/26.01.2017 a Judecătoriai Suceava, în sensul că:

Admite acțiunea.

Transformă daunele cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1457/16.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 al Judecătoriai Suceava, în daune interese compensatorii în quantum de 12 825 lei, raportat la obligația de punere în posesie pentru suprafața de 200 mp, obligație care nu a fost îndeplinită.

Transformă daunele cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1379/23.03.2009 pronunțată în dosarul nr. 6971/314/2008 al Judecătoriai Suceava, în daune interese compensatorii în quantum de 170 345 lei, raportat la obligația de punere în posesie pentru suprafața de 4630 mp, obligație care nu a fost îndeplinită.

Menține soluția de transformare a daunele cominatorii la care a fost obligat pârâtul prin sentința civilă nr. 1457/16.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 6972/314/2008 al Judecătoriai Suceava, în daune interese compensatorii în quantum de 16077 lei, raportat la obligația de punerea în posesie pentru suprafața de 400 mp, obligație îndeplinită cu întârziere de pârât.

Obligă pârâtul **Primarul Municipiului Suceava** să plătească reclamantelor **Dumitrescu Antonica** și **Horodenciuc Cristina Loredana** suma de 4075 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din primă instanță (în loc de 2037 lei) și suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din apel.

Cu drept de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Suceava.

Pronunțată în ședința publică din 3 aprilie 2018.

Președinte,
Lojigan Anca

Judecător,
Codrin Nadia Mina

Red. L.A.

Jud.fond – Lavric Adrian

Tehnored.L.A./P.T. – Ex.7 – 12 iunie 2018

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 23 martie 2018

Președinte - Logigan Anca
Judecător - Codău Nadia Mina
Grefier - Popescu Tudor

Pe rol, judecarea apelurilor formulate de către reclamantele **Dumitrescu Antonica și Horodenciuc Cristina Loredana**, în calitate de moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, domiciliat în municipiul Suceava, str.Oituz, nr.38, Bl.J13, sc.A, et.3, ap.15, județul Suceava, ambele reprezentate convențional de avocat Nedelcu Luminița, cu sediul profesional în municipiul Suceava str. Ștefan cel Mare nr.47, bl.A1, sc.C, ap.1A, jud.Suceava și pârâtul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, cu sediul în municipiul Suceava, B-dul 1 Mai, nr.5A, jud.Suceava, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamanta apelantă Dumitrescu Antonica asistată de avocat Nedelcu Luminița, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, întrebată de către instanță, apărătoarea reclamantelor apelante arată că este de acord cu raționamentul instanței de fond, în sensul că limita transformării daunelor cominatorii în daune compensatorii este dată de dublul prag, respectiv pe de o parte valoarea totală a daunelor cominatorii acumulate și prejudiciul efectiv, urmând ca la stabilirea cuantumului daunelor compensatorii să nu se depășească suma de 100 lei/zi pentru suprafața de 4630 m.p. și 50 lei/zi pentru suprafața de 200 m.p.

Avocat Nedelcu Luminița pentru reclamantele apelante, depune la dosar copia deciziei nr.1903 din 25 septembrie 2017 pronunțată de Curtea de Apel Suceava – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr.3035/86/2016 și arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Instanța în temeiul art.254 alin.2 pct.4 Cod procedură civilă încuviințează pentru reclamantele apelante proba cu înscrisurile depuse astăzi la dosar, urmând ca utilitatea, relevanța și concludența acestora să fie analizate prin raportare la întregul ansamblu probator aflat la dosar. Având în vedere că părțile nu mai au cereri de formulat, excepții de invocat, în temeiul art.482 raportat la art.224 Cod procedură civilă declară cercetarea procesului încheiată și conform art.392 Cod procedură civilă, deschide dezbaterile, acordând părților cuvântul cu privire la toate cererile și apărările formulate în ordinea și condițiile prevăzute de art.216 Cod procedură civilă.

Avocat Nedelcu Luminița pentru reclamantele apelante, cere admiterea apelului, schimbarea în parte a hotărârii instanței de fond și, menținând soluția de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 1457/2010 în daune interese compensatorii în sumă de 16.077 lei, raportat la obligația de punere în posesie cu suprafața de 400 mp teren, solicită transformarea și a celorlalte daune cominatorii stabilite în sarcina pârâtului prin sentințele civile nr. 1379/2009, nr.1457/2010 ale Judecătoriei

Suceava în daune interese compensatorii și obligarea pârâtului să le achite, cu acest titlu, suma de 532.480 lei, corespunzător prejudiciului cauzat pentru lipsa de folosință a suprafeței de 4630 mp teren cu privire la care nu a fost îndeplinită obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1379/2009, precum și suma de 12.285 lei, corespunzător prejudiciului cauzat prin lipsa de folosință a suprafeței de 200 mp cu privire la care nu a fost îndeplinită și respectiv a fost îndeplinită cu întârziere obligația de punere în posesie stabilită prin sentința civilă nr. 1457/2010, cu cheltuieli de judecată conform chitanțelor depuse la dosar. Mai arată că în ceea ce privește prejudiciul cauzat prin faptele ilicite ale pârâtului, acesta este echivalent cu lipsa de folosință a suprafețelor cu care reclamantul decedat era îndreptățit a fi pus în posesie.

Totodată arată că prin raportul de expertiză efectuat în cauză, necontestat de pârât, lipsa de folosință a suprafețelor de 4630 mp, 200 mp teren a fost cuantificată în raport de numărul de zile de întârziere înregistrat în îndeplinirea obligațiilor de punere în posesie și de venitul ce s-ar fi putut realiza din închirierea terenurilor în ipoteza în care obligația de punere în posesie ar fi fost îndeplinită de îndată, așa cum impune disp. art. 64 din Legea nr.18/1991, astfel, pentru suprafața de 4630 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 14 octombrie 2010- 27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 891.206 lei și pentru suprafața de 200 mp teren s-a estimat, corespunzător perioadei 19 octombrie 2010-27 septembrie 2016 (data întocmirii raportului) un beneficiu nerealizat în sumă de 21.473 lei.

În mod greșit a reținut instanța de fond că în sarcina pârâtului nu a fost angajată obligația de plată a unor cominatorii pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren situată în intravilanul mun. Suceava, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava.

Astfel, prin sentința civilă nr. 2051 din 16 aprilie 2008 a Judecătorei Suceava, rămasă irevocabilă, Comisia locală de fond funciar a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a autorului reclamantelor cu suprafața reconstituită de 6530 mp teren situată în intravilanul mun.Suceava, iar prin sentința civilă nr. 1379 din 23 martie 2009 a Judecătorei Suceava, de asemenea irevocabilă, pârâtul Primarul mun. Suceava a fost obligat la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere în îndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren, începând cu data rămânerii irevocabile a acestei din urmă hotărâri (respectiv 14 decembrie 2009) și până la punerea efectivă în posesie.

Prin urmare, obligația de punere în posesie cu suprafața de 6530 mp teren intravilan a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 a Judecătorei Suceava, iar refuzul culpabil de îndeplinire a obligației astfel stabilite a fost sancționat prin obligarea pârâtului primarul mun. Suceava la plata unor daune cominatorii în sumă de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere prin sentința civilă nr. 1379/2009 a aceleiași instanțe.

Este real faptul că, datorită unei formulări deficitare a petitului cererii introductive, s-a făcut referire la transformarea daunelor cominatorii "stabilite în sarcina pârâtului prin sentința civilă nr. 2051/2008", însă în același petit s-a precizat expres că este vorba despre daunele cominatorii stabilite în sarcina pârâtului pentru neîndeplinirea **obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, iar în motivarea acțiunii s-a precizat că obligația de punere în posesie a fost stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008, iar daunele cominatorii pentru neîndeplinirea acestei obligații au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009.**

Prin urmare, este mai mult decât evident faptul că reclamantul decedat a înțeles să investească instanța cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren, obligație stabilită prin sentința civilă nr. 2051/2008 precum și faptul că s-a făcut

dovada stabilirii prin hotărâre judecătorească irevocabilă a daunelor cominatorii a căror transformare s-a solicitat, context în care este lipsit de relevanță faptul că aceste daune nu au fost stabilite prin sentința nr. 2051/2008, ci printr-o altă hotărâre care a fost invocată în motivarea acțiunii și care a fost depusă la dosarul cauzei.

În măsura în care din redactarea defectuoasă a primului petit al acțiunii introductive judecătorul fondului a înțeles că a fost investit cu o cerere de transformare a daunelor cominatorii stabilite prin sentința civilă nr. 2051/2008, potrivit art. 22 cod procedură civilă acesta avea obligația de a-și exercita rolul activ, pentru a preveni orice greșeală în aflarea adevărului și pentru a stabili corect situația de fapt dedusă judecății, sens în care, având în vedere neconcordanța dintre primul petit și motivarea de fapt a cererii introductive în care s-a tăcut referire la faptul că daunele cominatorii pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp teren au fost stabilite prin sentința civilă nr. 1379/2009, acesta avea obligația de a pune în discuția contradictorie a părților care este hotărârea judecătorească prin care au fost stabilite daunele cominatorii ce s-au solicitat a fi transformate în daune compensatorii.

Neprocedând în acest mod și respingând primul petit al cererii pe considerentul că prin sentința civilă nr. 2051/2008 nu au fost stabilite daune cominatorii, fără a mai analiza în substanța sa pretenția privind transformarea daunelor cominatorii stabilite pentru neîndeplinirea obligației de punere în posesie cu suprafața de 4630 mp în daune compensatorii, instanța de fond a lăsat nerezolvat fondul pretenției sus menționate.

Faptul că până în prezent nu a fost îndeplinită efectiv obligația de punere în posesie cu suprafețele de 4630 mp și respectiv 200 mp, astfel cum a fost ea stabilită prin hotărâri judecătorești irevocabile, nu constituie un impediment pentru transformarea daunelor cominatorii stabilite în sarcina pârâtului debitor prin sentințele civile nr. 1379/2009, nr.1457/2010 din moment ce în cauză au fost indicate și identificate prin probe administrate toate elementele necesare pentru cuantificarea prejudiciului rezultând din această neexecutare, respectiv întinderea suprafeței de a cărei folosință a fost lipsit autorul reclamantelor, perioada de timp a lipsei de folosință, tipul și natura veniturilor ce ar fi putut fi obținute din folosința terenului.

Referitor la apelul formulat de către pârâtul Primarul Municipiului Suceava, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, cere respingerea acestuia ca nefondat.

Declarând dezbaterile închise,

TRIBUNALUL

Din lipsă de timp pentru deliberare, văzând și dispozițiile art.396 alin.1 Cod procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 30 martie 2018.

Pronunțată în ședința publică din 23 martie 2018.

Președinte,
Loșigan Anca

Judecător,
Codiu Nadia Mina

Operator de date cu caracter personal: 4633
Dosar nr.6623/314/2015

- pretenții -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHIERE

Ședința publică din data de 30 martie 2017

Președinte - Logigan Anca
Judecător - Codău Nadia Mina
Grefier - Popescu Tudor

Pe rol, pronunțarea asupra apelurilor formulate de către reclamantele **Dumitrescu Antonica** și **Horodenciuc Cristina Loredana**, în calitate de moștenitoare ale defunctului Dumitrescu Valentin Spiridon, domiciliat în municipiul Suceava, str.Oituz, nr.38, Bl.J13, sc.A, et.3, ap.15, județul Suceava, ambele reprezentate convențional de avocat Nedelcu Luminița, cu sediul profesional în municipiul Suceava str. Ștefan cel Mare nr.47, bl.A1, sc.C, ap.1A, jud.Suceava și pârâtul **Primarul Municipiului Suceava**, în calitate de președinte al Comisiei municipale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava, cu sediul în municipiul Suceava, B-dul 1 Mai, nr.5A, jud.Suceava, împotriva sentinței civile nr.218 din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Suceava (dosar nr.6623/314/2015).

TRIBUNALUL

Din lipsă de timp pentru deliberare,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 3 aprilie 2018.
Pronunțată în ședința publică din 30 martie 2018.

Președinte,
Logigan Anca

Judecător,
Codău Nadia Mina

